

Hantec déchá

Hantec déchá!

Borek Kapitančik
&
Eda Štatlař

2020

Nebét Žanka Hlaváčka, keré mě tu gómku, že si to náš brněnské hantec zaslóží, nacpal do řepy, a Jiříka Trachtí, keré mě takhle jedná na štrece z Pryglu hodil tázanec, eši si ty storky z Erbéčka silážuju, tak by tato bichla asi nezčóhla zoncnovó lichtnu. Takže, borci, su v předklonu!

A jasné vál, že hážu zdravicu všem, keří aspoň trochec kóřijó Hantec anebo só narychtovaní něco z ně nacpat do glocny!

Bacha! V bichli je hafo „nekorektních výrazů, urážlivých přirovnání, opovrženímhodným způsobem zobrazených stereotypů a genderově, politicky a sociálně nevyvážených výrazů“. Né, že by mě to trhalo žily; měly by to gómat hlavně pořápaný mošny, normální sajtně to muže bét egál.

*Na titulní sajtně ste zgómli bildnu vod Stima,
na kerý Eda Štatlař hází naši holpecový bichli zelenó.*

Veleúžasněbetálné publikum,

bichla, keró dlachníte v plótví je našrajbčená v brněnským hantecu. Ten eště tak před půlkó kilojáru gómali všici štatlaři.

Dneska už to taková spartakiáda není, do Erběčka mě tak jedná, dvakrát v metru hodí drát štengrbacil, keré bóří, že „takhle přece v Brně nikdo nemluví!“. Recht má tak z půlky. Ani s kořeňama v paluši nehrneme každý sloveso jako plotňáci, ani na domášově s havajema tak imrvére nešprechčíme. Sem tam je to „betyš“, „špica“, „hod' na to auglu“ a „stojíš tady jak pikót!“, ale dyť nakonec ani v Bzencu nésó vošolnění celé den v kroju, že...

A levandula je to aji s borcama, keří majó v kedlubně, že „ten jedině echt Hantec je ten, kerým šprechčil Kaci a bohéma v sedumpětkových jařinách!“ a všecy ty novodur vály z angliny a jiných hanteců přece do Štatlu nepatřijó!

Já se s nima nemixním, ale gómu, že ten náš hantec furt dýchá a jako takové se prostě čenzuje! Taky sem nikdy nehókl, že všecy, co budete v bichli lóskat se nedá zaševelit aji jinak. A taky to bude brněnské hantec!

Su štont zahlásit, že to, co máte před sebó, sem doholpeca s Edó Štatlařem (dřív, na Kissu, Flájbojem), Renčó Růžová, docentem komparativní lingvistiky Jiřikem Tracht'ó, hantecovým kingálem Žankem Hlaváčkem, Ondró Slabým, Juró Novotným a dalšíma debrecínkama a borcama dával do kupy asi tak vod járu 2004 a že nám helfli aji další štatlaři a štatlařky. Těžké děkovaneč!

Nečekéte žádnýho Solženicyna nebo Vančuru, ani véškový gómky a vědátorský hemzy, ale prohltnite si hantýrku našeho betálnýho Brniska, tak jak ju v sobě máme dneska! A jo - každé trochu jinak, někdo do ní míchá víc moravismů, někdo to hrne skoro podle vá brínštiny... každé to cétíme po svým. Ale všici máme Štatl a Hantec zapichlé v hercně!

Čím je bichla nafilovaná:

Lóskavé zešit Edy Štatlařa

Oldmutti	8
Brablóci	9
Žankova štreka	10
Rómeo a Julča	11
Boveráci	14
Rudé a švarcové	16
Snobál Monte Chroust	18
Fištrónové rajtr Don Kichot	19
Drákula (<i>ufachčil Jura Novotný a BK</i>)	21
Líbesbríf Tařány Oněginovi	23
Andula Karenina	26
Maryša	28
Staroch a salcnová lóža	30
Syráno z Beržeraku	30
Čiča na rozfajrovaným plechovým deklu	32
Trpizón jungšála Wertra	34

Fósatý cajzlovský storky

Válka vo prafotrovi Čechovi	37
Storka o Krokovi a jeho kobrách	38
Kobra Libuša a Myslivna Oráč	39
Jungšál Ctirad a Šárina	41
Válka vo Křesomyslivně a Horymírovi	42
Lucká mlata	44
Válka o Bruncvíkovi	46

Oltový řecký merchny a storky

Storka o Prométheovi	51
Déméter a Persefona	52
Pandořina šochtla	54
Storka o Arachné	55
Storka o Échó a Narcisovi	57
Storka o Dajdalovi a Ikarovi	59

Storky z moravský hródy

Voflastrované kibař	62
Do grillkový noci to koc nedodéchala	62
Honihárové kokrháč zretungoval kirchnovýho borca	63
Studňu neufachčil ani rohaté	64
Jak stréc Durna vykéal s bosorkama	65
Tak se scela vogólovat, že kévla rohatýmu	65
Lověna přeštelovala Lva	66
Lonták Honek	67
Dva Chlummy u Rájca	68
Kvalitně spařit rohatýho byl špica vál	68
Černá micina ternila šustra v kysancu	69
V lochnové Vokounce dodéchal vomzák	70
Mávačku zrychtovanó lviskem vymákl dopředu astrológ	71
Gajdoš vyčendžoval chálku za živágo	71
Žilkovo dubisko	72
V micinovým rigólu hajmovala ježimutra	73

Merchny

O zvěřině a čórkařích	76
O Smolíkovi juniorovi	78
Fógl Fajrák a liška Zrzoňa	81
Kakáču klohni !	83
O koblížkovi	85
Tři goldnový hára dódy Encyklopeda.	88

Filmesy

Analýza Tři lískáčů	94
Vinetů	95
Dóda Kaltnař	97
Sedum borců bez peři	99
Betálná Angelika	101
Vtěrka	102

Radovance

Proč je lepší prohltnout advent radši v Brnisku než v Práglu	106
Valentýnské radovanec	107
Storka o Mikecovi	108
Vánoční storka	109
Vajnachtové baumec	111
Velikonoční storka	112
Jak to majó s mrskutem cizí sajtny	115
Čarodky	117
Storka vo dvóch trempech - Cyrilovi a Metúdkovi	118

A pár dalších válu

Jak velké Kiloš ufachčil hródu	121
Pár válu, kerý byste měli gómat o Čaku Norisovi	122
Grymlový štronzo Chosého Dvojky	125
Gagarin	126
Jožin z Bažin	127
Štatl auglama Taloša	129
To zas byl jedný mórgeň!	132
Války, kerý gómeme enem skrzevá emerický filmy	132
Líbesbríf Grétě	134
Rudy	136
Jak sme lajfčili a kolčili v osmpětkových jařinách	138
Knajpy v Kéniku	140
Zápisník brněnské matky z doby pokoronavirové	141
Pětka gómek, proč je špica glgat čechr	144
Bófortův tachec	147
Morseovka v hantecu	148
Pár novodurových hlášek z Erbéčka	149
A eště štykl hantecových přirovnání	153

Hantec dýchá

Lóskavé zešit Edy Štatlařa

Oldmutti (*Babička*)

Jasně vál, sajtno, že tutok bichlu, keró našrajbčila Božka Skopčáková, gómájó v Práglu jako Babičku, štatlaři ale majó jasno.

Dláhý kiláky od Šalingradu válela v baldově Oldmutti zevlovačku jak dalajláma. Jednó jí takhle do kastliku dovalil bríf, keré namastila její néstarší labza, Terina Prošková, a že aby dosmykovala za nů a za svišťórama na Starý Bělidlo.

Só takový teorie, že si ju Terka scela nasáčkovat dom, nekam blízko šláfcimry, protože se jí čtyři rósňáci zdáli tak akorát, a staré byl eště furt při sile, takže to především mělo bét hustý šmé na sponzora.

Babča se dlóho nemohla rozkévát, ale nakonec scela rekognoskovat ty jejich šklebáky a tak sbalila kreditky a kroj do bařoha a hrnula směr idylka.. Jak dohasila na flek, hnedka z ní byli všici na kašu – Teruš, poněváč jí měl kdo helfnót s kširem, Barunka, Adéla, mladé Žanek a Vilda rozhodili kótky, protože je cpala štolverkama, kerý před nima mama machlovala do špajzky, ale hlavní vál proto, že to bylo, jak když kaufnete robotické vysavač – taky už v baráku nemusíte máknót na hoknu. Babča si srovnala šufánky nad šporheltem a jela jak pták rosomák. Hnedka ráno natlačila gábl do té jejich zoologické, přeslabikovala cajtunk, navařila hrnec cikorky a žádný velký mógle – už tahala mladřochy z betle...taková to byla vycapošená sokolka.

Krom toho, že z babuly byli svišti hotoví a na domášově byl komplet utřené prach, ke všemu měla dycky nějakó průpovídku, jak kdyby přelóskala žebětínské zpravodaj dvakrát tam a zpátky. Děckám hrnula storky vo tym, jak se scukla s kajzrem Chosém, keré jí dal goldnové dublón, vo kobře, kerá byla hluchá jak patrona, ale naglgala se kózelný vasrovice a byla v ókeju, u jégrmana zgómli, jak hráblo Viktorce a podobný vály.

No a poněváč na Bělidle zavedla těma svěma storkama takovó kultůru, začal k ní smykovat na intelektuální ňamku celé lont. Babuša hnedka helfla Mílovi, keré měl napádlovat na sedum jařin do špenátu, nemanínském zařizovala hoknu, mladý Hortenzii z gracny sfókla zájezd do Itálie, no úplné Gándhí, a to eště néni šprechunk vo atletickéh disciplínách, když učila jungšále hópnot pro píрко. Jednó taky dostala za jahod'ále pro kněžnu flósek do první brázdy na gracnu a tam z ní byla snobálka Zaháňská tak zlomená, že si z oldmutti ufachčila Dalíka a dekorovala ju metálem Štígrovýho babáča.

Půlka bichle je takové turistické zápisníček – jak mohla, raskenka hnedka natáhla teploně a vytáhla sysle na prohazunk. Imrvére luftovali žraloky na polu nebo rajzovali po valdně. Tam mladém datlům névíc imponovala Viktorka, kerá békala úplně jak Rudy Kovanda. S tó to ale nakonec nabralo levingr směrovku, když do ní v bórce mlaskla šalina.

Vono to teda vod určitýho momentu vypadá dost haluzově, protože je tam komplet sajtna furt strašně happy, na finančák tam nikdo nemusí a babula je učí vychytaný hlášky jako „fěrtoch“ a „mezulánka“, ale s Parkinsonem nevykéveš – babči už se aj přes deň promítá traumtyjátr s jejím Jiříkem, tébich už jednó plótvó taky nevyklepe a tak jednó odestele blechám a pak už enem kopíruje matracu. Barunka je sice imrvére u ní a mejluje nonstop otčenáše Velkýmu Kilošovi, ale sténak to jinak vyfinišovat nemohlo - Oldmutti nakonec zahlásí vozovnu a je finýto!

Brablóci (*Broučci*)

A šláfčili, a šláfčili... - to natuty gómete! Jasněnka, že só to Brablóci od Žanka Karafiáta! No a to je další kósek z Lóskavýho zešita.

Bichla je o famíliji svatožankovských brablóchů s malým Bróčkem, keré měl, jak bysme dneska zahlásili, syndrom ADHD. Kde mohl, furt mózoval, fachčil jednu křivó válku za druhó, hormóny s nim casnovaly, všecko gómal a párkrát na to taky dojel.

Je teda humáč, jak ho třeba staroši strašijó třeba tym, že ho zklofne žluva, ale ve finišu se z něho stane fronkovní boryš. Mezytym teda před každó chálkó házeli modlenó, šajnilo tema svéma blikšema plotně a fachčili další olt vály. No a taky tam Žanek Karafiját probírá tu pohlavní zdravovědu – malé Brablók imrvére kajluje do Berušky, ta má ze startu votočené frňák, ale pak se sténak vogólujó a majó odlitky.

Famílija to teda byla řácká – bylo jich jak Alexandrovců, takže když začla Smrtka plnit plán, bylo z čeho brat. Nédřív zagrebla do sna mutti, pak hodili astalavista kmotříček s kmotříčkó, ale všici gómali, že tak je to lajvont, že to tak Velké kiloš sce. No a pak jedná, když v zimě přišmrdolila festovní klendra a brablóci nebyli redy, šli do pytla všici. A na jaře u haciendy pod jalovcem vykvetlo 12 chudobek.

Mezi nama – je to bichla pro šropále a Žanek Karafijátuj, keré to našrajbčil byl křížové borec, ale já sem z ní měl dycky fedry, jak z Vetřelca – takové to je horáč.

Žankova štreka (*Honzíkova cesta*)

Zdarec partyjo, když nastražite ovary, hóknu vám v hantecu, jak to bylo s Žankovó štrekó.

Bichla je to teňónká, žádná óbr psychológyja – de vo to, že krpaté štatlař Žany valí za staréma raskenama na lont a chvilu tam s něma lajřčí.

Nédřív teda óbrmutti našrajbčila líbesbríf, že mama má vypravit šklebáka, protože ho s dódó už dlóho neměli v merku

a só z teho chmurkový. A tak mu mutti narychtuje fusky a šolnu do čemodánu a šópne ho aji s kuffriskem do vagóna. Moloděc na chvílu lapne peří, že je v cuku sólovka, ale ve finišu se voklepe a dědula s Punt’ó, to je čokl, ho na roli vytahe ze Slovenské strely v rychtyku.

Na lontu je mladé vyvalené ze zvěřiny, keró ve štatlu negómal a nande si tam aji kamoše – Viktora, Terezku a Ferdu, keré je ale trochem problémfógl a všecky furt štengruje - Žanka třeba nechá sólo ve valdně a veme traťůvku na domanín.

Póštijó tam spolem papíráka (to mu nakonec valí aji v traumčóhně), na placce sbírajó rajčata a mladé vykoná aji přátelskó návštěvu v místní kindršůle. Nekerý lonťacký hlášky só pro Žanka totálně novodur, třeba „družstevní hajtra, družstevní prča a družstevní vájo“, ale nakonec pobere, že co je družstevní, je všeckých. Ve finále za sokolíkem doklape matica s tym, že se valí na domášov, protože ted’ka je po něm zase chmurkové tata, ale kindoša londondery tak bere, že nahodí slibotechnu, že zas brzy dovalí.

Lohec je, že sténak, jak v té bichli museli malýmu Žankovi vytróbit, co je to, když se hókne “družstevní”, nemlich to samý je to dneska – fógli už taky negómó, co je to kolchoz.

No, a mezi nama, kdyby to takhle mama s tató hrnuli dneska a nekdo to propálil na sociálce nebo to zgóml Barnevernet, tak už só v kameňu, poněváč nechat evidentního školkáča frčet sólovka šnelcukem, na to je paragraf 195 Mávačka svěřenýmu svišťórovi, ale ok, Bohoš Řiha najšrabčil idylku, tak to tak beru.

Rómeo a Julča (*Romeo a Julie*)

Jak asik všici gómete, mladé Taloš v zimě nefachčí a v letě koluje. Typické případ takovýho polentéra je Rómeo v névěčším fláku Vildy Zatřeshrušky Rómeo a Júlíe. Tak nejak

si totiž nevybavuju, kdy v tym jeden nebo druhé snobál třeba enem něco zahlásil vo pracovním procesu.

Montekům a Kapuletům patřila v oldových járech půlka Verony. Jak se scukli nekde ve štatlu, byla z teho okamžitě mlata, mírně v ponoru to bévalo už když se jejich hajfice scukly v jednom šóru u kasy v kvelbu, prostě lajfčili si tam zcela goldnově.

Rómeo, takové vyvatované jungšál, hrál ligu za Monteky a jeho névěčší kamoši byli Merkucio a Benvolio. Jediná jejich hokna byla prohazovat se po štatlu ve funglových šlupkách, kolčit s kocórama na candrbálech a sem tam naklepnot krupón nejakýmu lont'ákovi.

Idylka de do kopru v ten moment, co na jednom čochu, co produkovali Kapuleti, potkal Rómeo Julču a to ste měli vidět, jak se mu z teho v řepě potkaly ventily. Čtrnáct jařin, trsačka s nó byla eňo ňuňo, obrazovka betálná, perspektivní debrecínka.

Von měl Romča sice rozdělané špílec třeba s Rozalínou, ale jak hókám – zblíkl Kapuletku a neprodleně byla zfachčená lověna jak čerstvě napuštěné prygl a Rozalína si mohla jít tak akorát kópit papuče. Teda von to měl v kastli srovnaný, protože mu evidentně docvaklo, že by svém společném svišťům museli kupovat svetry se třema rukávama, poněvadž von byl vlastně Rozalínin stréc, ale cáluje se, že včas zapojil myslivnu a valil za čerstvó klížkó.

Krom teho, že se s tym ti dva moc necórajó a začnó se hnedka žmólat, je děsné lochec sledovat, jak spolem šprechčijó. To só hlášky jako: „ Romeo, ach Romeo, proč enem seš Romeo, to nemůžeš bét třeba Vašut anebo já, že bych byla Vica Kerekěš...“, nebo „...ty už hrneš pali, dyť je ešče tma jak v hrncu. No to mě netapetuj, dyť rozeznám fógly, divé, toto je jasné slavík,sova hóká jak Orient šnelcuk, nésu móka..“ a „...lajvec je zvostat, odfrčet pasovka, doval zubatá z Júlíjiných plótví...“ a další takový hustý hlášky!

Fest špica v té bichli je to, že tam nikdo neřešil zplnoletnění a vobá dvá, klidná noc, tichá noc, dosmykovali za kapucákem Vavřincem, aby je natajno vogóloval. No, a hnedka druhé deň se nekde na roli srazila ta Rómeova sajtna s vlajkonošema vod Kapuletů, na což měl asik krutý vzpomínky Merkucio, protože ho Tybalt poslal na nákupy za žízalama, ovšem, to by nesměl bét Rómeo, keré, jak se to domákl, ihned chytil nerva, dokósl škopek a valil mu za to vypucovat řepu. Nemusel ani vyhlašovat pátračku, protože Tybalt už na něho byl vychystané a jak do něho začal kérovat, Rómeo nadbytečně nečekal a provedl vykosťovačku.

V tech járech ovšem byla situace taková, že džognót nejakýho dělňasa, to ešče jo, ale jak se začli feudáli skalpovat mezi sobó, to už bylo přes rysku, a tak Rómeo obdržel od ústředního výboru kopačky z Verony aus, aby si profóknul škopek.

Pikoška je, že akorát v tu chvíli, kdy Romča vysmahnul ze štatlu, chcó staří Kapuleti zrovna Julču vogrilovat s Párisem, keré měl za stréca hoch snobála ve Veroně, nejakýho Eskalúsa. Vo složenky by teda s ním fedry mět nemusela, a že by ju poslal lópat nejaký oběživo, to asi taky né, ale poněvác Rychlý šípy a zejména Mírek Dušín byl její mustr, progómla, jak to zmóglovat, aby nemusela přeformátovat vébavu.

Typlem dosmykovala za Vavřincem (to už byla taková certifikovaná firma), aby jí helfnul, no a ten chytrolín jí načondal takové tuhé vasr, po kerym bude dva dni vypadat, jako by skéchla a pak zas hodí budíček a bude zas v ókeju.

Když Džulí koplá paták do galoše a poskládala se jak cólštok, regulérně ju natlačili po glajzách do familkový hrobky, ale Rómeo (a to je very importent) měl dostat od Vavřince cunt vo tym, jaké je doma televizní program, ale ten knecht, co mu měl dovalit bríf, se ani nevymotal ze štatlu. Než kapučíno zehnal dalšího, domáknul se Montek akorát oficiální verzi, že

Julča tlačí mraky a tak valil jak namydlené blesk curyk do Verony.

Jak ve správných komplových střílečkách musel do posledního levelu projít přes Párisa, se kterým se scuknul před hrobkó, ale to nebyl žádný problém, vosolil ho, než bys hóknul Voláre Kantáre a už ostří augle na vyšpónovanó mladó, kerá tam leží vobskládaná pugétama, tuhá jak štolverk v Murmansku.

Protože měl do foroty kaufnuté vopravdické utrejch vod apatykářa, hodil to za límec a přestal inhalovat. No, a aby to bylo eště veselější, Julijána se v ten moment probere a zgómne, že Romča je na štrece za Kacim, tak lapne jeho mesr a vrazí si to rovnó pod hercnu.

Jako by na to čekal, ausgrechnet v tu chvílu dohasí na kerchov aji Vavřinec se starým Montekem a Kapuletem a nastartuje vysvětlovačku, že za to vlastně nikdo nemůže, von že má členský příspěky zacálovaný a že je muzikant a takový podobný laťáky do řepy. Ti mu na to ovšem hópno, zatřeso si hokejkama a ...finýto.

To valíte jodovky na klasiku, co?!?

Boveráci (*Bidníci*)

Tak tentok špílec, keré Viktor Ýgo našrajbčil do fest tlustý bichle se hrne u Frantíkú baj voko před dvóma kilama rokenrolů. Celý se to motá kolem Žanka Valžána. Ten byl nédřív v kameňu, na pět járů za to, že módrové vočóroval štryclu bimzoša a pak dalších štrnáct za to, že votamtad' bral bočmena.

Jelikož po štyrech krénových traťovkách už gómal, že se tam za blbý cancy a další tólavý křusky může usádlit natrvalo, hrál dobrmana a po 19 sezónách byl doma jak na koňovi.

Velké radovanec to teda nebyl, poněvác familia nikde žádná a aj když měl krupicu, nedali mu nikde žádnó chálku a o tym, že by si ho nekdo nakvartýroval do baráku, vo tym nedéchéte! Po delší bloncače zakotvil u kirchnovýho borca Myriela, keré mu, poněvác byl tak ňák vysazené na švorcáky, uklohnul brgul a vrznul štykl brzdy. Valžána ale v noci zas chytla kleptomanská, džignul mu za to stříbrný žlice a vzal dráhu. Jasně vál, že ho neprodleně čapli hemoni a už ho machlovali, ale Myriel vytahl krutó bódu, že mu ty přibory dal. Valžán nédřív špilčil votrčenýho, ale když mu biskupské hóknul, že má taky helfnót švorcovém, tak votočil a kévl na to.

Za pár jařin už měl Valžán fabálu na sačmeny a ubytovnu se špitálem pro kindošé a plotna z ně upilovala aji primátora. Pasovka byla, že mu k té šajbě přiheftli náčelníka cajtů, keré byl ovšem právě jeho děžurné z kameňa, nějaké Žavér, no a ten bleskem zgómnul, že Žanek už jedná nosil tepláky, a tak si ho ekloval, že si nacpal do kefy, že ho sténak za neco musí zmapsnót. Žany ale válčil rovinu, dokonce aji fachčil Andželínu Džolí takovymu malýmu frgálovi, Kozetce, když jí zagrebovala mutra, a vűbec byl úplné svazák.

Pozděc ale, když už se to s Žavérem nedalo vydržet a když Kozetka začla nosit aji horní kus plavek, s ňó musel fóknot do Paříža. Tam lópal krupicu jako kolchozník v internátě nafilovaným debrecínkama a s mladó prohazovali kyčliska v Lucemburských zahradách, kde se do ní zaláskoval takové mladé boreček, Márijus. Temu Valžán po haluzi, když se to v Pařížu začlo řezat na barikádách jak štatlaři s baníkovcema, zachráni fifák, akorát že sokolík je tak trochem kukajda a když mu pak po gólce Žany vyvalí, že dřív bručel, nafókne se a smaže ho z mobilu. A to ausgerechnet v tu dobu Žavér, keré se tam promítl, zgómne, jaké je Žanek dobrman a sám jako uvědomělé sebevrah rači hodí finální hópanec do Sény, než by Valžána zase zasponkoval.

Žany je z toho všo celé nabok, ani vajnoš už mu nešmakuje, ani Ligu mistrů nesjíždí, o koňadrách už vůbec žádná, takže když za nim dovalijó mladé kuzma s tó jeho adoptivní koc a malým odlitkem, protože Marijus zgóml, kdo ho vytahl z loja, je z toho na prášky; jenomže už je sténak vodpočítané a srolované do holcnovýho pyžama.

No, u Neználka sem se lochčil víc...

Rudé a švarcové (*Červený a černý*)

Nédřív musím hóknót, že nende vo to, jak máte vymalované kvartýr, ale že ta malinovka je barva revoluce a švarcfarbe je dres, ve kerym kopó snobáli a křivá sajtna. No, a storku vo tych kolórách našrajbčil Standal.

V devátenáctým kilojáru déchal ve Frankrajchu jungšál Juliján Sorel. Ze startu to byl sokolík, keré přelóskal každó bichlu. Jeho tata, holcový děčko a bráši ho za to fest dusili a akorát negómal z keré do keré.

V glocně to měl roztyplovaný, eši to má hrnót jako vojcl nebo bét věška přes myslivnu. Šprechčil latinu, gómal Biblu a jak to tak měl nalajnovaný ke kirchnový sajtně, hodil mu fira štatlu, nejaké DeRenal cunt, že u něho může hoknit jako bachmen jeho třech datlů.

Každá krupica na škopek dobrá, a tak Juliján naklapal do procesu. Šropáli s nim byli v těžkém lochecu a s jejich mamó se dokonca začali cicmat a vokazovat si jégrovky. Staré ale chytil nerva, že si Juliján pošťí zonky z gramcu, keré mu nepatří a odlifroval pasra ke kirchnovém borcům.

V křížový bódě řízek nemá žádné laláč, ale ochranó plótev nad nim má naštelovanó fira seminára, abbé Pirár. Ten má ale direktorskó seslu nahnutó, tak rači odsmykuje do Paříža, kde od vyvatovanýho kamoša De La Mola vyfasoval

vlastní kirchnu aji s bévákem, no a když už je tak v tym švunku, tak Juldovi u kemy dohanykuje fleka v kanclu.

Konópek nabere azimut do štatlu a po štrece se eště stihne stavit za DeRenálovó staruchó, aby ju lehunko poštengroval.

Háčko v Pařížu je špicový, dublony se sypó a De La Molova mladá, Matylđa, se do Sorela zabóchnu na plné céres. Ten na ňu ale háže bobek, což ju vyštengruje eště víc a tak mu našrajbčí líbezbríf a lověna valí jak šíf na pryglu. Jenomže koňadře poróčijó hormóny, tak ju to za chvílu přestane bavit.

Julin si z tego játra netrhá a de vod ponku a když mu jeho azbucké kamoš hókne cunt, jak to s ňó zmóglovat, začne vrkat do jedné její kamošky. Protože její staré už dávno tlačí kumulonimby, Julián zaboduje, což zase rozhicuje Matylđu.

Řízek ale nelóskal Plzáka, takže se jedná neudrží a svišť je na štrece. Tata, staré De La Mol, to chce vyžehlit, Sorelovi zrychtuje fleka u vojclů, nafiluje kešeňu a už se všeco rychtuje na gólovačku, ale v ten moment do toho vtrukne ta premiérová kobra De Renal, kerá našrajbčila De La Molovi, že mladé je křivé borec a ať má naštelovaný ušiska.

Jak se to domákne Juliján, valí na lont vyrovnat skóre. Asi má ale levingrový kolky, poněváč krochnó ju moc netrefí, ovšem hemoni ho stěně zhaftnó a valí do kameňa. Humorné vál je, že v šutru só u něho imrvére vylepený vobě dvě, stará aji mladá, kerá to eště navíc tlačí tak, aby ho pustili.

Sorel v lochu háže přemysla o živágu, rovných válkách a lověně a nakonec mu z té křížovky vyleze spíš ta vobrabčená debrecínka. U mlěna mu to ale stěnak zrechnujó a Juliján valí pod gilotýnu. Šnycla eště stihne makovicu, keró vezla na klíně, hodit za holcfutrálem do jamy a za tři dni dodéchá taky.

Jak ševelí kapr v medu: „...hustýýý!!“

Snobál Monte Chroust (*Hrabě Monte Christo*)

Partyjo, su natěšené, že su štont vám po našem hóknót, vo čem to ten Saša Dumas šrajbčil.

Před těžkéma jařinama, když eště měly ráčmeny hranatý kolca, déchal ve Frankrajchu mladé Edmond Dantés. Nédřiv bylo všecko v laláču, fachčil jako kapoš na šifu, měl betálnó koc, nejakó Mercedes, jenomže křivá sajtna na něho ušila tunel. Cifršpión Danglár mu šel po dublonech, Mondego byl splašené z té jeho koňadry a borec na mléně, nejaké Vilfór, to zrychtoval tak, že Dantesa zhaftli na předgrilkovým haldamášu a zamachlovali ho na ostrově If, protože pré (a to bylo to šmé) měl z Elby doklapat s nejakým líbezbrífem od Napoleóna. A to byla tenkrát óbr podělávka, poněvač Napoleónova sajtna byla neco jako dizidenti.

Takže Dantesovi rostó už dlóhý rokece harizony v kameňu, když se k němu prokope sósed z vedléšihó apartmánu, nejaké abbé Faríja. Eši mu nejak nefachčila buzola, nebo co...No, ale aspoň se z nich stanó kamoši a majó vo čem hantýrovat a mladé se od abbého našrotí novodurový vály jak v bódě. Vobá se štelujó, že vezmó traťúvku, ale ve finišu Faríja, když už góme, že dlóhohrající fošnu nedoposlóchá do konca, šplíchne Edanovi, kde má zakopanó těžkó krupicu a že si to má vyzvednót jak ze zásilkovny.

Temu placu se hóká Monte Chroust a když se Dantesovi povede vzít draka v pytlu, ve kerym měl předplacenó šlusový traťúvku Faríja, tak tam dopádluje, naťuká PIN podle mapy a jodovky z té goldny, keró vymáknul, měl vyvalený tak, že by mu je mohli ušvihnót bičem.

Dlóhý járy si v glocně šteloval, kdo na ně ufachčil tu ranu a tak, když teďka byl těžké vatař, a zvexloval si méno na snobála Monte Chrousta, začal rychtovat zpětnó flignu na všecky ty skrčkaře. Ti vomzáci sice mezitym taky nalópali betálnó krupicu, ale moc platný jim to sténak nebylo, poněvač

štengrovat pálenýho Dantesa nebyla dobré nápad. Nédřív teda kaufnul svýmu bévalýmu fírovi Morelovi fungl nové šíf a pak to začal brat jedneho za druhým, vosolil při tem aji tu svó bévaló, kerá gómala, že zakalil a vogólovala se s Mondegem a vytlačila mu datla.

Danglára voškubal o všecy love, když prolepil borca na telegrafu, aby do Paříža hókl flignovó hlášku, Vilfóra odlifroval do odmašťovny a Mondego si ve finišu ufachčil krochnó novodurovó lochnu do ryngle.

Když ale té křivé partyji vokázal, jak Eskymáci hulijó střelné prach, a zgóml skóre, sténak ho to extra do klidesu nehodilo a tak aspoň na dobrmanskó dal do holpecu Morelovýho aplégra s Vilfórovó mladó, nechal jim barák u Paříža a s Hajdé, což byla debrecínka, za keró zalepil cech otrokářskému ksindlovi, vodpádlovali azimut Mohendžodáro!

Fištrónové rajtr Don Kichot (*Důmyslný rytíř Don Quijote de la Mancha*)

Před těžkéma jařinama, eště když se v Práglu teprv štelovali na mlatu na Bílendě, vegetil v Hispániji négrové bača z lontu, nejaké Kichano. A ten tak dlóho lóskal bichle vo rytířách, až se mu z toho v šišce zmákla festová čalamáda a jedná takhle po ranní chálce projevil světonázor a zavalil, že není proč vartovat a valí se fachčit dobrmanská a kartáčovat křivárny.

Kichano se promítl jako mohutné špílař – vod toho dňa si nechal hókat Don Kichot, ta rezavá hajtra, na kerý rajzoval, byla naráz Rozinanta a hajfica vod sósedních hřbetů, vo kerý asik gómál, že s nů bude óbrlověna, Dulsinea z Tobóza.

Jak byl tak celé natěšené na gerojský vály, nablemcnul na tykvu piklhaubnu z krabice vod šuflat, hauberk z podložek osmiček a zrzavó šavlu a valil geráde aus.

V nébližší paluši, vo keré ten jeho splašené řepc gómal, že to je Špilas, ho musel pinkl pasovat na rajtra a to ho tak zkašovalo, že druhé deň chrněl trochem dyl a tak měli jeho kamoši, křížové borec s masérem fraj na to, aby ufachčili vobrácenó a zfajrovali mu všecy bichle, aji s Malým Bobšem, protože se jim rožnulo v gongli, že ausgerechnet z nich je Kichot celé vyštěrchané. Nehelflo to ani náhodó a burizon hrnul dál ve velkým stylu.

Jak to tak šolíchá kolem baldova, vymákne svýho novodurovýho poskoka, klustýho Sančo Panzu, keré zatím nekóří, do čeho vtruknul, ale brzo mu to donde, poněvač Kichot mu začne tróbit do řepy, že za věrný služby dostane těžký patrony a na katastrálce vlastní ostrov. Sančo se zkraja mírně rozpecnil, ale pak se domáknul, že boss to bere seriozně. Ale protože nikde jinde hokna sténak spláshit nešla, natahl šlupky na chňáry a smykoval pro chálkonosič, kilo čoklviřta a lampu ingóstu.

Druhé deň zmerkł Don Čurina luftový mlény a to s ním nebylo k vydržení, a že só to borci z Obřan a hnedka že to musí vyrechnovat. Jasné vál, že s nim ta lopata migla vo hródu, ale týpek, aji když má rozšmelcovaný štylko, na to háže kakáč a už si připisuje body v tabulce.

Nebylo to naposled, co to hasil do předem jasný mixny, pak se eště meltnil s kapucínama a s hajtrveksloňama a dycky vyfasoval jasné kartáč a málem zatáhl rolety, ale nedal si hóknot a šel do toho znova jak tady náčelník na ikvé testy.

Vo békačkách gómal, že je to nepřátelské bundesvér, do Macochy vletěl po laně, poněvač mu procesor zavalil, že je tam zamachlovaná Dulsinea, keró ovšem nikdá nezblíknul, v Zaragoza na ně čučeli jak Marat na sprchové ekl, ale ve finišu z něho sténak měli přču jak jungšáli z walkmana, dokonce aji Sančo mu začal hókát Rytíř chmurkový kostry, no prostě – totálně svalené kořeň.

V cílové rovince ale na Kichota donde vypucovaná kepeňa, to když mu Sančo na rovinu zahlásí, že ho sajtna má za makeša a vezmó vobá traťofku na domanín. Kichot totálně zrychtované jak z fitka a celé gramlavé zalehne do regálu a pomalu mu stydnó sulcky.

Je to trochem chmurkový, ale betálné smyk je ve finišu to, že Sančo, celé veselkové po tym, co mu móňala u notára přepsal všechny dublony, se nafókne...a že snobál byl ta fronkovní věška a že von to teďka pohne v jeho glajzách!

Betálně to našrajbčil ten Migel Servantés!

Drákula (*převexlovaný Juró Novotnym a Borkem Kapošem*)

Před těžkema jařinama, když eště Goťák nebéval Goldnovým fóglem, déchal v Londóně jakési Jonatán Hárkr. Béval študovaná právnická věška a jednoho dňa mu v haklbery hókli, ať valí do Transylvánie za borcem, keré jim cáluje betálnó krupicu, aby mu helfl kaufnót hajm ve štatlu.

Dyž hofírek dosmykuje na gracnu, kde ten sponzor vegetí, má hnedkajc ze startu fest peří. Hrabě Drákula vošolněné celé v černym jak zubatá, aугle rudý jak po tédení spárce, krupón vajsově, jak dyby zoncnu nezblíkl ani ze šnelcuka, réče vostrý jak mesry a na gracně je to těžké levíngston - kosygin jak sviňa, všady tma jak v pytlošu a hrabě na ně furt mlsně čučí jak na flaksu svičkové.

Páč Hárkr potřebuje enem pár untršřífů na léstra, sce po Drákulovi, aby to podšrajbnul a von mohl pila vzat čáru, ale Drákula mu na dekováčku vysadí stopku a zašpéruje ho na cimře. Jonatán ale není žádně lojza, vygóme traťůvku durch Paprikášov, hópne fenstrem a praská curyk do Albióna za své koc Míno.

Mezitym ale v Londóně valijó levý války. Mína, dyž je Hárkr palí, vegetí u své kamošky Lucy. Ta dycky v noci

vyhópne z betle aus, má ve sňu chmurkový fedry, ale druhé deň vo tym nic negóme. Je to deň vode dňa věčí levingston, koňadra z teho má v budce lečo, hantýruje samý pasový války a jak byla dycky živágo a pro každó čurinu, je teďkajc adept na mikymaus. A ešče k temu má na krkovici dvě lochny, jak dyby se netrefila sešívačkó, ale nikdo něni štont vygómat, co by to mohlo byt.

Jonatán ze štreky celé chabrusové, dovalí curyk, Mína musí vod Luciny klapat pali a jak je pacoška zralá na šaškec, tak ju její šamstr Artur šópne do špitlu pro kukajdy, aby jí tam helfli. Lapiduši ale ten její chabrus nemajó v atlase, tak nahodijó drát špicovému felčarovi fan Helsingovi, aby na ňu dovalil hodit čučku. Ten prubne šecky šolichy a patáky, kerý je štont gebeňó vygómat, ale když zgómne, že lochny na krkovici só furt věčí, krupón má vajsové jak fira vápenky, a dyž ji šópne k betli palicu knóbla, je mórgn Lucy v ókeju, hókne Fanóš Helsing do placu, že ju slope upírské.

Už se s tym ale nedá nic sfachčít a jednyho dňa Lucy valí na vizitu za brablókama. Na diviznu ale je, že Lucy jako ťuhýk má v dubovym spacáku špicovjější fasádu, než dyž ešče lajfčila. Helsingovi to budka nebere, a tak jedná v noci valijó s borcama na tuhoškemping špiznót se do jejího penálu a zblinkó že v holcnovým pyžamu je kulový a tym pádem jim docvakne, že Lucy valila do štatlu sosat malinovku inčím borcum a havajím.

Hodijó teda čekanku, až Lucy nahodí navrátila se vygróňat, gafnó do pazór holcnové kolík a pichnó ji ho skrzevá hercnu. To už kóřijó, že štengrbacil, keré ji to sfachčil je Drákula, keré dosmykoval do Londóna. Hodijó na ně číhanó s knóblem a holcnová kulatinó a scó mu vysadit těžkýho bubeníka, ale Drákula je hlava mapa, kóří, že na ně šijó ňáké voltr a páč má tekuté módr, vyblózuje malinovku ešče Míne a veme čáru curyk do Transylvánie.

Borci už si to ale naštudovali, só narychtovaný jak daňová kontrola a tak za nim valijó přes slanó lóžu, na jeho gracně ho čapnó za flígr, festovně ho speckujó a Drákulovi ve finišu vyschne vohryzek.

Líbesbríf Tat'ány Oněginovi (*milostný dopis Tat'ány Oněginovi*)(český překlad Josef Hora)

*„Já píši vám - co mohu více?
Co ještě mohu dodati?
Teď vím, že máte právo sice
mne pohrdáním trestati,
leč ještě věřím, nešťastnice,
že mne váš milosrdný soud
nemůže přece zavrhnout.*

Zdarec Evžene! Šrajbčím ti tentok bríf a gómu, že je jasnačka, že víc už zmáknót nésu štont. Jasně vál je, že si teďka asik hókneš, že su máklá a že mě to dáš prohltnót, ale furt gómu, že seš aspoň krapet džentlas.

*Já nejdřív mlčeti jsem chtěla;
a věřte: nebyl byste znal
nikdy můj ostýchavý žal,
kdybych jen stín naděje měla,
že třeba jednou za týden
vás u nás na vsi uzřím jen,
abych vám slůvko mohla říci
a v duchu vaši tvář a hlas,
než znovu navštívíte nás,
dnem nocí abych mohla stříci...
Však řekli, že jste samotář.
Že na vsi nudíte se, víme.*

*A my... z nás věru nejde zář,
třebaže ze srdce vás ctíme.*

Divé – kdybys k nám na lont dovalil aspoň jednu za tédeň, tak bych držela plechárnu, ale všichni melo vo tym, že seš sólista a žes tadyk mózoval vod ničeho k ničemu. Beru, že máš z baldoňů čurinu, ale my taky gómeme, co je to lověna.

*Proč jenom, proč jste přišel k nám?
Já v žalu opuštěné vsi té
bych neznala vás, jak vás znám,
ba ani žal, jež pochopíte.
Mé zármutky, v tmách duše skryté,
by smířil čas, pak (kdož to ví?)
bych zadala se mužovi
a byla mu i věrnou ženou
i ctnostnou matkou usmířenou.*

Kurník, Evžene, tos musel dosmykovat ausgerechnet k nám? Kdybich negómala, co seš za kafábla, tak se vogóluj se sósedem, kmitám vokolo šporheltu, tlačím datle podle abecedy a všecko je v ókeju.

*Jiného?... Ne již. V světě ráda
nikoho nemohu mít já.
Tak si to prozřetelnost žádá...
Tak chtějí nebesa: Jsem tvá.
Můj celý život mi tě slíbil,
tys musel, musel přijít.
Tys ten, jenž Bohem seslán mi byl
až do hrobu mě chránit...
Byls vidinou mých nočních snění,
už drahý mi, když nezřený,
tvůj zrak mě mučil plameny,*

tvůj hlas zněl v touhy rozeznění
— a nebyl to jen sen — jak zvon!
Jen vstoupil jsi, už jsem tě znala,
a ztrnulá jsem, tvář mi vzplála,
hlas nitra řekl mi: Toť on !
Och, ano... Já tě slýchávala,
tys tiše se mnou rozmlouval,
když chudákům jsem pomáhala
i když jsem v prosbách klekávala
za zmatené své duše žal.
Zda tys to, přízraku můj milý,
se do světnice v oné chvíli
průzračnou nocí nesnesl,
nepostál tiše nad pelestí?
A slova naděje a štěstí
zdas v útěchu mi nehlesl?
Kdo jsi? Můj anděl ochranitel?
Či úskočný můj pokušitel?
Vid', zbavíš mě mých zmatků těch?
Snad je to klam, jenž svými stíny
v mou nezkušenou duši leh!
A mně je souzen osud jiný...
Děj se, co děj! Já osud svůj
dnes do rukou tvých svěřuji ti.
Modlím se k tobě: Při mně stůj,
mé slzy v dlaně tvé se řítí...
A uvaž: já zde sama jsem,
a nikdo mi tu rady nedá.
A musím zahynouti, běda,
i se svým němým úžasem.
I čekám tě. Přijď, vytoužený.
Buď lásku najevo mi dej,
či těžké sny mé zpřetrhej,
ať stihne mě trest zasloužený!

Podivé, nescu na tebe nějak tlačit, ale kurňa, su z tebe hotovson, tak bys mohl zahlásit nejaké pozitivní vál. Anebo rovnó hókni, že si mám škubnót pedálem.

*I končím! Hružno mi číst psaní...
Já studem, strachy umírám...
Však vím, že vaše čest mě chrání,
a směle svěřuji se vám..."*

Du do finiša, a jak tak lóskám, co sem našrajbčila, su z teho v těžkým ponoru a červená su až na létkách, ale divé, jasné vál, že máš svó hoknu a kamoše, ale gómu, že seš rovné borec, nikemu to nevyšplechtneš a zas za mnó nekdy dosvinguješ. Zdar!

Andula Karenina (*Anna Kareninová*)

Dik za smáznutó tabulu, v Lóskavym zešitu valíme furt pryč dál, dneska krutá stořka vod Tygra Nikolajeviče Klustýho – Andula Karenina.

Névěčí chmurka je, když máte doma havaju, kerá neví co sce. A když je to eště navíc koc v 19.hundrtwasru, je to komplet v kopru, protože když už si kóše nehty nudó, v Olympii a ve Vaňkovce se prohodit nemůže a tak začne bud'to destilovat rádio ze smolinca anebo progómávat líbršmajchly a staré má z fleku na glocně dvanáctěráka.

Vona, né že by na to Andula neměla, výstavní kusanec to pré byl, obrazovka vytuněná, poňókadla jak dvě věže v Pánovi kódrů a létka vypracovaný jak stará Obamová. Renonc byl, že byla vogólovaná s borcem o dvě pětky jařin starším. Né že by ju neláskoval, ale byl rád, že mu to eště funguje v hokně a na nejaký velký šustidlo to už nebylo. Takže

když jedná na nějakým mejdle poznala Vronskýho, takovýho mladýho kadeta, zafajrovala jak stará stodola. Vronské lapnul příležitost pod žrádlo, protože na starým raku se nělíp jezdí a gómal, že se naučí nějaký nový kósky.

Jak byla Andula stará, tak byla potróblá – celá nedočkavá provařila starýmu, že má oddechové tajm nafurt a že jak hrnuli s konópkem mastex bez futrálu, bude teď devět metrů mít na co bubnovat. Karenin je flegoš a hlásí, že mu to sice není egál, a že s ním bude kvůli establišmentu lajfcit dál, ale nahrne jí mesr na vohryzek, že Vronské jí musí z gebeně pali.

No, co byste gómali – Anča sice zum augla kévla, ale hned jak to šlo, faxla Vronskýmu, aby se stavil. Sígr natěšené na lisabon dovalil a jak začali rozdělovat vercajk, vodevřó se futra a v nich Karenin čučí na to, jak mu vokusuje slepicu. Duševní salto jak Špilas – né, že by mu z plótví udělal Lego, celé nadampfované vodfoxtrotoval a odvalil na služební cestu.

Musela to bét štreka jak kalfas, protože až za nejaké ten metr, když dosmykoval kvůli marodné Anduli dom, zmerčil, že jejich společné mladé Serjoža má maló švicu. Karenina to měla sice fakt fest nahnutý, ale když staroch ošahal situačku a zgómnul, jak je na tom mařka blbě, celé rozměklé ju začne vobskakovat a nahřívat vasrflašu a hodí bobana aji na to, že je furt zabóchlá do Vronskýho. Ten zase pro změnu zatlačí slzu a je tak dojaté, že se z toho de picnót do aorty. Negómal ale tak úplně zdravovědu, nebo to měl naplánovaný jenom jako takové oční výtěr, takže se jakože felil a nakonec z toho byl sténak jenom takové malé cucflek.

Vyškrabe se z toho nemlich jako Anča a voba frnknó do Itálie. Mama v luftu a staré je u toho lopatka, protože mladé Serjoža mu zvoestal na krkovici a tak není divizna, že se mu v řepě splášily vačky, ale rozvést se furt né a né.

Andalúza s tím svým nabíječem to ale taky nemá žádný lehkopírko. Asi gómala, že už budó furt enem čučet doma na bednu, vařit voděradu v salcnový lóži a lapat oskarové bronz.

Vronské ale chce razit na diskošky a pařit se sajtnó a za chvílu je Othello proti Karenině školkový vořezávátko. Navíc jí pomalu začne pauzírovat cyklus, udržet tachec v pohybu je čím dál větší honička, olšovky tuhnó a když se doví, že Vronas hasí za svó mamó s mladó Sorokinová, zůstanó jí žlázy s vnitřní sekrecí totálně štajf. Vona ta dorostenka byla zřejmě nějaké povolné filáč, proto Aňuša nabrala fedry, aby Vronskému nepředvedla fósnicu, a tak ju to sebralo, že v cílový rovince džampla na glajze akorát, když kolem hrčelo pendolíno.

Jak za Kareninová zaklapl poklop a nahlásili mu to, Vronské odlifroval dudlikářku k nevlastnímu tatovi, sbalil vandrputnu a nahnul do mlaty proti Turkům. No – Čelisti protivá temu hotová osvěžovna.

A to vám eště hóknu ve finále – že do toho tak nějak paralelně Tolstoj napresoval story vo tom, jak só Kitty a Levin, další takový prouzlovaný duo Hitchcock, strašně happy, tím už si to u mně moc nevyžehlil - jestli scete řácký family psycho, zvolte tuto, jak se hóká ve Štokholmu, oslavu rodinného štěstí !

Maryša

Nebét toho, jak finišuje tentok tyjátrové štykl Lojzy a Vildy Mrštných, byla by to taková betelná láfstory, taková cicmačka, no ale to by nebyla taková čurina, takže základní model:

Francek, mladé plonkové sokolík, už to má zrechnovaný a valí na městskó vojenskó správu pro povolávák. Maryša, se které se učili anatomiju, je z teho na prášky, navíc když ju její fotr, staré Lízal, chce hnedka, jak se uvolní šapitó dat takovému starýmu havranovi, Vávrovi. To je taky týpek – imrvére v posilovně, aby mohl staró každý ráno fest zbušit a furt by jenom glgal kafe.

Takže Ferina odroluje na tři jařiny do pakárny a Maryša se kvůli lováčům vogóluje s Vávřo. Že by to byla nějaká amóre, to teda né, ale Vávra aspoň není v betli tak divoké a koňadra nemusí filmovat orgáče.

Situace se ovšem začne přioštrovat, když Maryšin tata nevysolí Vávřovi věno. Ten visí bakule kam špizneš a tak je z té jejich famílije nafučené dvakrát tolik. Lízal se pochlapil a už už to vyhlíží, že Maryšu dotahne zpátky domášov, ta má ale festovní hrud' (a taky byla asi furt vymotaná, že ju tata takhle prostřelil) a hlásí rovinu, že jako si můžó s mamó voba huknót.

Ale bacha, konflikt pokračuje, ze špenátu nacóval Francek! Von teda byl takové typické revolucionář, neco jako Cibulka, furt nakrknuté na všecky ty Lízaly, Vávřy a vůbec establišment. No a tak, když nabral po prezenčce u tankovýho vojska traťovku dom, začal klid'ánko nahlas békat, že von si bude dělat co chce, kefovát, že bude koho chce, do svýho Iča že si kafrat nenechá a Maryšo už se těš, mám pro tebe tříjařinový úspory, povalíme cuzamen do Brniska.

Maryša ovšem hodila bobana aji na Francka, evidentně gómala, že to ošéfuje sólovka. Jak si na ní ale takhle jedná Vávra chtěl natrénovat Joko-cuki a Francka chtěl sejmót lufinó, trošku ju to vytočilo, zalovila v truhle s takovéma důležitéma cajkama pro manželství co měla z domu, a nasypala Vávřovi do kafe utrejch. Ten eště, naiva, hlásí, odkad' je to kafe, vona na to, že od Žida, poněváč ve Spolku měli zamachlovaný a von to ten makalúzo vyslopal na ex. Maryša měla eště trošku bobky, aby to fungovalo, tak Vávřovi ve finále, když už se šponoval, zařvala do ucha: „Otrávila jsem tě, otrávila! Všecek utrejch sežrals. To máš za to, ty bestijo, žes mě život zkazil!“ což by nerozdéchal ani Rambo.

Takže to máme mínus jednoho strupála, Maryša zralá na odmašťovnu, Francek chmurné jak po ejakulaci. Prostě betálný realistický drama z moravskýho lontu...

Staroch a salcnová lóža (*Stařec a moře*)

Hlavní boryš je v této bichli vod Ernýho Hemingveja Santijágo, fišlař, keré nezabral udicó už víc, jak dva metry. Oltové je tak, že si eště pamatuje Fidela s uhrama. No a tentok Santijágo tak nejak góme, že to sce ve finišu nejakó větší akcičku a valí do salcnové lóže ufachčit fišmena. Mladýho caloňa Manolína, keré to s ním v šifu běžně hrne, voblbne, že je to tentokrát kvicht štreka a pádluje sólovka.

Pak to je krapet jednostrunný – vartunk, nuda, klídek, ševelí vasr, chrupec, solárkové laláč, rychtunk na mlatu s fišló, klid, nuda, grónačka, zaséc rychtunk na mixnu, silencijo, volnoběžka, chrupec, brnkačka ...a ...bacha! Mlata s fišló!

Je to řácké kusanec, žádné scíplé šupináč, meltijó se spolem dva, tři dni, Santijága tahne ten macoň jak sajdkáru, staré havran je ale svazák a drží fest a tak fišla celá vylágrovaná zahlásí hende hoch a pustí jikry na prohazunk. Je to takové matroš, že se ani nevende do kánoje. Všude kolem z té mlaty červené čurbes ve vasru, že žraločiska só tam fofrem jak botičkáři v pěší zóně, ale pedál je z té peckovačky tak vyřízené, že enem čučí, jak mu tu zobku vocumlávajó.

Na domášov tym pádem Santijágo dosmykuje akorát s kostró a plótvama, ale aji tak z teho majó všici radovana, že vokázal fišli, kdo šéfuje na roli a jak se předjíždí na glajzách.

Staroch je už sice hotovson jak Šebrle po písemce z lineární algebry a negóme keró fajkó se drží žlica, ale...vyternil óbr fišlu, může si to našrajbčit do sívička a tak je névěčší řízek v celym štatlu! A to je finýto!

Syráno z Beržeraku (*Cyrano z Brgeracu*)

Ani tatok bichla néni žádné Baldur Novodurson, ale klasika, keró našrajbčil Edmón Rostán:

Syráno je gaskoňské šavlař. Ne teda, že by se mu furt zvedal kufr, ale je to vojel a s tym dlóhým žabikuchem to hrne paradajsově. Je krapet namistrované a taky má betálný hlody – když se s řízkem rychtuje na šavlovačku, valí třeba jedy jako: „svůj klóbrc fláknú pali ...“. Je to ale rovné borec, žádné skrčkař, akorát je problémovka, že kvůlivá velkýmu fífáku má fedry hóknót Roxaně, svý sestřenici, že je do ní zabóchlé.

V tech oltovéch járech eště sajtna negómala MHD, takže borci nekóřili, že havaja je jak šalina – že se za ňó netrtá, že dovalí další, no a tak Syráno, mignuté z té lověny ve finišu eště helfne Kristiánovi, do kerýho je pro změnu zabóchlá Roxana.

Kristián je takové vyvoněné šampónek, s líbesbrífama mu to moc nende a tak je Syráno šrajbčí za něho a jednú dokonca pod balkyšem za hofírka hóká na Roxanu medový války. Valilo mu to rovnó z hercny, takže žádná divizna, že klisně se vyvalijó estrogény jak puklé prygl.

Pak to eště Syráno zmógluje tak, že místo snobála Degiša, keré už ju měl vyšpiznutó do gólkovýho futrála, se kocór vogriluje s Kristiánem. To mu ale vytočené feudál zrechnuje – vobá, Syráno aji s Kryšpínem valijó z Paříža do mixny vo Arras.

Mladé valí Kroksaně slibotechnu, že jí bude šrajbčit a Syráno, že mu ufachčí bodygárda. Každé deň datluje líbesbrífy, valí s nima přes zákopy, až mladé blikne v řepě, že jim do té mlaty dovalí aspoň nejakó chálku. Borci z toho majó radostovice, poněváč ten křivé strup Degiš to zfachčí tak, že ausgerechnet na ten jejich batalijón nastópi druhá sajtna v plným céresu. Chmurkové vál – Kristián de flatulovat do záhona, Roxana z toho komplet v ponoru a podepisuje přihlášku k jepřulám. Pro Syrána ale žádné problém, jak só návštevni hodiny, je tam imrvére vylepené.

Tak to hrne celé 15 jařin. Už není žádné jungšál, plótvě mu vibrujó, že by mohl v pekárnách makovat lópáky,

ale do Roxandy, kerá už na to vyšívání taky potřebuje švigry, je furt ufachčené.

A jak tak za ňó jedná smykuje do teho kirchnovýho hotela, ušije na ňé vévoda tunel. Žádná gróse rychtovačka, ale do kefy ho řachne kus holcny a Syráno už faxuje rezervé do nebála. Eště ale ufachčí maskírovku a stihne naposled frojndšaftbezúch.

No a akurát na něm Roxana sce, aby ešče jedná přelóskl poslední Kristijánův líbesbríf. Kábr na to brélí, chvilu lóská, ale pak už to potmě hrne z gongle, a tak klisně docvakne, kdo to vlastně všeccko šrajbčil a že só ananase od Mombase. Enem už je pozdě - amóre podruhý v pytlu, Syráno vypne semaforey a finýto!

Číča na rozfajrovaným plechovým deklu (*Kočka na rozpálené plechové střeše*)

Sice to vypadá trochec nabok, když bormen kerýmu se hóká Tenesy Vilijems našrajbčí bichlu podle pravidel aristotelský poetiky, to máš jako kdyby Oldmutru naškrábala Vltava Němcová, ale tak jako že teda jo.

Jak se hóká v Maďarsku „jedná se o psychologické drama zobrazující chování lidí ve vyhocených životních situacích“. Prostě - hustpeklo na karfiól.

Všeccko se to motá kolem Maggie, takový fakt sympatický ranařky a jejího starýho Bricka, keré má našlapnutý k notářovi. Samo litr só tam taky Brickovi choroši, mutr, trošku materiďóška, tata-mistr světa Amoleta, keré se s nikym tříkrát nemaže, a jeho brácha Gooper se švagrovó Mae (oba vyčuraní jak díra do sněhu) a jejich vyžraný zrzaví fógli. Lidí jak ve frontě na levný banoše v Lidlu.

Celá sajtna se scukla na čochu k narozkám taťuldy Pollitta, keré má v kešení řácký vrany, a plantáže jak půlka

Azbukova. Všici scó ty jeho love a nikdo se nemá k temu, aby mu propálili, že už by si neměl kupovat dlóhohrající fošnu a vůbec rozjíždět nějaké větší dialog.

Krom toho si tam ten jeho mladé, Brick, tvrdě řeší ten svůj chlast a to, že mu ta jeho havaja eště zasvobodna přeřízla jeho béčkovýho kemu Skippera a taky je furt rozkéváné z toho, že má na hrbu to, že si to tady vodpíchnul jak von mu seknul s telefonem.

No, v druhym jednáni zase furt hantýrujó Brick s plantážnikem, ten mu hrne do řepy, jak ted' bude všecko v ókeju a jak si kaufne novodur džany a lítat na rogalu že se naučí a mama že nikdy nebyla žádná amóre a toho staršího, Goopera, nemůže s tó jeho stíhačké a faganama ani čut, a už do něho klavíruje, proč von, jako Brick, glgá, a to se hnedka jungšál rozběhne a hlásí: „je to sice betyš tato, že máš už šest pěték a bůra jařin a chodíš s pískem enom dvakrát za noc, ale voni ti to eště nepropálili, že máš raka, že?“

Se starochem to švihne vo seslu, takže finále zajišťuje mutti, do kerý ten starší, Gooper, s tó svó fuchtló valijó šedý jedy, jako že už to majó všecko nakreslený, jak to ošéfujó na plantážích a tak, ale ta stará amnestyja se cuká a mlží a prndá vo zavařovačkách a takový kameně. Vono vůbec je to celý furt: „má milá, má drahá, drahoušku“, ale za eklem si škubó památníky. Prostě famílija jak vymalovaná vod Lady. Nakonec névěčí king a ta čiča na rozhicovaným plechu, kerá to ošéfovala do oltu, byla Maggie.

Ta totiž neprodleně po tym, co vyčuchne, že mamuša sce zlomit Bricka, aby po tatovi přebral štemple a montérky, nahlásí do placu, že jí synáček mohutně vykropil hrobku a odlitci že só na trati. Brickovi to budka nebere, jak by to mohla zmóglovat, Maggie je ale pálená, zašpéruje mu barůvku a Brick musí buďto glgat enom brču, nebo umístí kocóra do tróby a pak dostane šnaps. Takže jak ševelím – psychologická spartakiáda jak Brnisko...

Trpizón jungšála Wertra (*Utrpení mladého Werthera*)

Eši gómete, že névěčší specialisti na psycho só Rusáci, tak si teda prohltněte storku Žanka Wolfiho Géta o jungšalovi Wertrovi! (Sténak to našrajbčil z púlky podleává sebe).

Aby to jako nebylo tak podezřelý, je to sesmolený jako dopisy kamošovi Vilémovi a taky štyklem čučka na to, co si mladé Wertr naškrábnul do noťasu.

Ze startu Wert'ák dovalí na lont, aby si odfókl vod živága ve štatlu potym, co mu zagrebl do hlíny jeho filáč. V londondery všecko betyš, fešné luft, véca za pár šušňů, klisny po něm čučely jak po kingsonovi, poněvác byl štont pořádně zauzlovat šmeteca, no...selanka. Pak se ale ten móka na nejakym čaju srazí se správcovó mladó, Lottó, párkrát spolem hodijó bůčkem a zafajrujó mu létka jak peďákovi v kindršúle.

Prústřel je, že Lotta má už nalajnovanó gólku s Albertem, keré je sice zrovna nekde v luftě, ale vypadá to zér seriózka. Wertr si z toho moc pupínky nefachčí, imrvére je nasáčkované u správca baráku, jejím bráchům dycky dotahne sisiny a Bravíčka a furt na hafana čučí jak módrové Somálec. Co je ovšem totální blato, když Albert dosmykuje curyk, začnó se ti dva kamošit a Bertík nechá Wertra v klidesu sem tam s hajficó sólovka o samotě. To ale Wertíkovi eště víc vyštajfuje micoňa a je z toho, že se Lotta ogriluje s Albertem tak vymotané, že nacóvá nazpátek do štatlu a začne zas klepat v háčku. Kema Vilém mu totiž dohókl fleka u vyslanca. Hárdkór!

Hákovačka ale neni pro džeryho to pravý ořechový, hoodně si vodvívá plechánu kde nemá, a aji když na pařbách párkrát kobráam vydoluje bresty z textilu a ve štatlu je každé pátek kde kolčit, tak je za chvílec zas curyk v baldově. Tam zas zmerčí Lottu, ta je už s Albertem vobrabčená, s Wertrem to hnedka migne a začne zas kajlovat, ale jak byla Lotyna na

šampónka krapet vysazená, tak Albert lapne tucha a Wertr u nich má závoru.

A tak, když jí sesmolí líbesbríf a Bert'a se fakt nakrkne a nadiriguje jí, aby Wertrovi zahlásila pas, Lotta borečkovi hókne, aby zbalil kramle, jinak že bude bubnovačka. Pak se jí to sice rozleželo ve štrycli, ale mladýmu už to nestačila šplíchnót. Ten, jak byl rozhozené, už měl všecko narychtovaný, jóžla do futrálu vyžehlenyho, správcovi namaloval technické výkres kam ho majó zakopat, akorát zbévalo sehnat bóchačku.

Poněvác gómal, že už je to všecko lokr, tak to riskne a nadrásá Albertovi bríf, aby mu jako na chvílu písknul krochny. Ten trumbela, samo litr, vůbec nedýchá vo co Wertrovi gou, a tak to do sebe geroj může o půlnoci na Vajnachtové radovanec úspěšně nafecnót. Né, že by se úplně felil, ale eště půl dňa to s nim cukalo než defínitývně zakalil až v poledne.

Vyladěné Vajnacht....!

Hantec déchá

Fósatý cajzlovský storky

Válka vo prafotrovi Čechovi

V oltový domovině Slovanů, kósek od Visly, kempovali dvá brášši – Čech a Lech. Všecko bylo betálný, dokud hajfice nezgómy bildny v importovaným Vougu z Říma. A hnedka: „...divé se tato, tady ta šmetyna, jaký má horyngle a ten vyladěné kožich, už sem ho viděla na Mařce, no ta si ho spíchla z posledního bobra co tady na pryglu ulovil její staré. A jak si to můžó lajznót, co my řádný členky Svazu Slovanek...?“ a už to valilo! Brikule si trhaly vobčanky, kořeni se začali meltit a tak Čech s Lechem zahájili průzkum terénu.

Džípiesky neměly aktualizovaný mapy a tak to vzali na blind. Každé si vzal svó famíliju na befel, do baťohu nabalili poslední štrycle bimzoša a vzali traťovku. Valili hvozdamu vokolo vasrúvek, 1 den, 2,3,...osmnáct...no Pribilinec bledne závisťó a najednó došťatlili pod takové velké kopec. Vypadalo to jak německá helma, nekde tam pré byla aji turistická značka Řepa... Teda, Říp.... Roštěnky, ty byly vyfluslý už dávno, ty se nechávaly akorát vozit volama, kalósci nohy samé puchěř, tak si hókli: „...a tak co... Je to zadax, uvolníme bundířa, složíme haksny, no...“.

A najednó bylo ráno. Zoncna začala rumplovat, Čech jak měl tu prostatu nějakó levandulová, tak se probudil první a vyšóral se na vrcholek toho kopca, hodil čučku vokolo a hlásí : „Kurňa, borci! Toto je hróda zaslíbená, zobky a fógľů plná, medem, strdíam a škopkama oplývající. Ešťě to vlastně nekóříte, ale včera ste hodili finišový metry. Tady se totiž usádlíme!“.

No, celá sajtna radovanec, že po nich Čech už nechce, aby si vobrušovali halózky a že ten plac pojmenujú podle ně a hodili cháľku.

V těch oltových jařinách byly v cajzlovský kotlině ideální klimatický podmínky. Takže foťři kósali sekýró oltecový valdece, hoknili na place, stavěli štatly. Mutry aufpasovaly kindošé, makaly na cháľce, uzlovaly hadry a

píchaly z nich vohoz. Famílií, štatľú aji kastľú bylo fofrem hafo. A to dokonca tolik, že vévoda Lech – von byl takové introvert – najedno hodil mávačku na bráchu a fičel aji s těma ksindlama na východ.

Pak jedno fotr Čech slehnul. V betálným vohozu musel hodit sicnu na popelnicu. Fofrem ho lifrovali velkém kilošum a na čáře mu za pořádného rachotu udělali slušné hajcunk. No a pak vladyci mastili k Lechovi, aby jim teda jako šéfoval.

Jenomže Lech jak byl líné jak příslušník střední lichtnštejnský třídy, jim hlásí“ „...Neblbněte borci, sem si zrovna sundal šuflata, nechce se mě vobóvat a víte co? Já vám hodím betálné cunt. Bude lepčí, když vám bude náčelníka dělat gómák Krok!“.

Storka o Krokovi a jeho kobrách

Když prafotr Čech hodil hróďě mávačku, lapnul tu jeho goldnovó židlu vévoda Krok. Nastala reorganizace státní správy jak po volbách a hlavní štatľ byl teďka v Budeči. Už za těch oltovéch járů to tam byla samá iškolába, Umprumka, šaukle, jasnovidců dvě plný šaliny a Pokustóni na každým eklu. Origoš Nůjork.

Krok měl tři enormě betálný, nadupaný debrecínky. Kazi, Tetu a Libču. Kroměvá toho ho ale taky časůvku vod časůvky neco tlačilo v mozkovně a to pak zahlásil, že mu velcí kiloši promítli kino vo budócnosti jeho sajtny. Libča a švice byly pálený, tak mu to nebraly a dycky jenom odkejvly, co jim staré choroš pral do budky jako hotovó věc.

Jedno tak nekeré z tech Filemonů na mrakách vyštengroval Kroka, že jako Budeč brzy zagrebne a tak vévoda nečekal ani chvílec a vyexpedoval domášovský borce, aby vyčóhli tympl pro novátor haciendu. Juhani dokósli škopky, nabalili madžáre, nakopli šimly a zahlásili loď. Neměli na to

hledání nejak extra dlóhó časůvku, Krok blekotal neco vo druhým kvartálu, tak jim spadl gryml z hercny, když naráz málem zaparkovali aj s hajtrama v kláda berglu nad vodovodem. „Vocad' bude lala čučka na kocóry, co budó chytat zoncnu u vasru!“, hlásí jeden sokolík a tak hodili voláre Krokovi a komplet cajzlovská sajtna pilovala na ten novodur Vyšehrad.

Když Velké Kiloš cvakl Krokovi předplacené lupeň do dubovýho spacáku, přepsali na katastrálce celé Cajzlov na Libušu. To byl rovné šnycl, žádný sajtně nenadržovala, vegetilo se s nů betálně.

Jednó tak šontala se ségrama po valdecu okolo baráku a začuly fest šrumec. Hodily vratislava dom a tam na dvoře registrujó nákýho importovanýho juhana, žádná žingla, vybobulované kuzma.

Dračice valijó augle, co to má za micnu na budce a von, kózelník, tahne na hrbu divočáka, co škvarkům rychtoval hródu. Jak Bivoj s tím prasiskem mignul na zem, odeslal ho za Manitům a celá partyja z toho měla haló a šlo se glgat.

Nédřív teda Libuna Bivojovi nasadila na glocnu vavříny, jako že je vzorová cajzlovská věška a pak začli hrnót vajnoša a chálku do bazénků. Než bys vyčadil jeden válec, Bivoj zaražené jak Čunek na Bratislavské, špizuje na Kazi a hlásí: „...kurňa Libo, co to tady máš za vyštymované hajficu, s tó bych si hodil křápem, kolik to stojí s dépéháčkem?“, a takový ty vály... Libuna vaří, že to je švica a že si ju může vzít dom, když je z ní tak henkl a tak hnedka kisanec a v Kontíku zamlóvali termín na grilovačku...

Kobra Libuša a Myslivna Voráč

To tak jednó v těch holzových cajtech mezi dvěma famílijema ve vatě bafla bórka vo placku. Mleli se mezi sebo

jak Monteci s Kapuletovéma a tak vladyky vobó famílijí měla rozšabovat Libuna. Jasnačka, že pro jednyho to bylo v lati, pro druhýho levingston. Ten, co to věřil jako křivárnu, hókál na plný kule: „Múra prótkům, kerým baby bačujó!“ Libuša z teho byla drobně rozvrzlá a tak hókla na ségry, že mrsknó budky do holpeca a prohantýrujó, co a jak.

Vygómly to tak, že si borci zvolijó náčelníka, z kerýho pak Libča ufachčí svýho starýho. Na Vyšehrad přifíčeli politrucí a nasomrovali se k Libuši, aby jim hefla vygómat, kdo teda na té kingálské sesli hodí sicnu. Vygúglit azimut nešlo, maníci negómali z keré do keré a tak šéfová, aby z té štreky nebyli úplně mauglí, máchla do placu radu, že majó valit za její vajsovó hajtró, ta, že je hlava-mapa a že je grátis veme do závěsu. Vladyci hrčeli jeden deň, druhé, třetí, až hatátytla doklapala na lont, kerýmu se hókalo Stadice a zapíchla se tam jak špatně vyřezané svaté.

Oskar žhivil, palermo nikde, enem Myslivna Voráč tam čechral placku. Kořeňům docvaklo, že majó bingo a nahodili válku, že pro ně majó kšeft, ať hrne s nima a tak Voráč zaparkoval ten rohaté traktor a kévnul. Aby byl štont začít fírovat, přihráli mu vladyci knížecí šolnu, sundali cenovky, lúk měl jak vod Armányho.

A tak Myslivna nahodil kévačku svý plotně, zahlásil „savana hokna!“ a fičel s kumpanyjó ke kormidlu na Vyšehrad. Tam - velká vítačka, potem razili fofrem na ráthaus, aby měli nějaké glét a byla betálná grilovačka. Vařil tam holcové bigboš, všeci zvaní aji nezvaní kalósci si zabékali, zatsali, nacpali bachory a glgali a glgali než zoncna začla rumplovat. A vod té doby byla halózka v brkavici. Sexističtí týpci už nemohli brblat, že se na ně šéfová vytahuje jak malý gatě.

Libuna byla koc s glancem aji fištrómem v holpu, v této kauze to výjimečně šlo, ale majzla na ňu – vona totiž měla takový křeče, že věřila, co přinde. A tak jedná se snobálem Myslivnó a celó sajtnó hodila stopku nad rigólem k Vltavě.

Zašvidrala do dálky a zahantýrovala: „Štatl merčím veliké, jehož grády frčijó až ke hvězdám..!“ . Knížecí sajtna, aby jí ten flek někdo nevyfókl, fofrem smykovala tam, kde Libča pískla betálné kemp. A jak tak po štrece v hlubokým valdecu zbleskli namakanýho mukla, jak bóchá spodek futra k domovině, zblíkl šajn světa novodurové štatl – Prágl!

Jungšál Ctirad a Šárina

Když šéfová Libuna zvedla šunky na tý dlóhý štrece k Velkýmu Kilošovi, začlo to s tema jejíma vopalénéma koňadrama valit cugrunt. Štatlaři, jak je zmerčili, hnedka prskačka do rolety a hrozně je interesovalo, kde teďka jako majó Centrální mozek lidstva. No – těžké průvar a tak hajfiska z Libčínýho generálního štábu, co to nemohly předéchat, začly na mlataře vařit křivý války.

Nédřív zarazily dorostencům taškent, pak nechaly prótky ve štychu s chálesem a ve finále si rozbalily sólo vigvamy na Děvině. Borci módroví, se zarmócenéma bubákama a navíc každé moment s ucpaným škopkovodem z Plzně a s pasovéma dodávkama Harmasanu, si ale furt fachčili z pipin šorfky. Samo litr, že je to štengrovalo, jedná ale škatule ty svý kontravály kruté předimenzovaly.

To tak jedná Vlasta, to bylo to jejich névyšší gapisko, naplánovala těžkó podělavku na Ctirada. Nemohla mu nejak přijít na méno vod tý doby, co vycóval z mastexu s tím, že na plochá dráhu si může zajet do Pardubic.

Koně vyšpizly, kudyma vladyci trtajó dycky v pátek večer z dače do putyky a přiheftly tam k dubisku tu néfešnější šnytlicu. Hókalo se jí Šárina, fajnová filetko to byla, harizony jak Ruud Gullit, s betálnéma poňokadlama, a tak žádný divení, když Ctirad, jak piloval se sajtno kolem, zahamoval a začaly se mu z ní rolovat leginy.

Borcům vůbec nebylo podezřelý, že se všude kolem válijó lampy s vajnošem a hned to začali házet za plot. Takže mančaft v minutě zmalované a Ctirad už komplet natěšené, jak si zalistuje v čítance. Šárina ale hnedka - aby ju nédřív rozšněroval a že si ještě zusammen hodijó sedláčka, a jak neměli soundsystémy, tak aby ji pré hodil šlágr na valdecové roh.

Ctirad sice krapet zastřihal ušiskama, normálně si z ně ramlice na potkání rvaly mošny a von na to chtěl hnedka zodpovědně vlítnót, ale Šárina to měla s babama vygómaný, čuměla přiblble jak Eva s Vaškem dohromady, tak zafókal na ten inštrument.

A v ten moment to začala bét óbr žhavka! Generálová s kolegyněma vylítly ze křa, zmydlily sokoly na hromadu a Ctirada zhaftly a odtlačily na Děvín. Tam mu Vlasta jak byla celá uprdnutá, zrechnovala cech za všechny borce a Ctirad valil do popelnice.

Jak to začul Myslivna Voráč, našponovaly se mu fůsa, obtelefonoval všechny nabitý mlataře a hrnuli na Děvín. Vlasta jak zmerčila kořeně, nebyla k udržení a hnedka, kde má bejsbólku a už otvírala kudlu. Nejak ale v tý camračce nezgómila, že druhý rachétle eště neodbrzdily hajtry a tak na ty prótky rolovala sólovka.

Jasná válka, že neprodleně dostala na řepu a valila čuchat diviznu zesпода. A tak ostatní havaje zahlásily hende hóch, přestaly s blběma žgryndama a valily nazpátek ke šporheltům a piglovat šropálům čokoládový kaňony. A nehelfla jim v tom ani ombudsmanda.

Válka vo Křesomyslivně a Horymírovi

Za tech oldies járů, když byl v Cajzlově u válu Křesomyslivna, vygómló pár šperkověch glocen v Polské

lidové republice, že placka je fest nadupaná goldnó, stříbřenkó a brilošema. Škvarkům přestala konvenovat facha a začli pajcovat, co se dalo. Ve finále bylo haviřů víc než veverek ve valdu a polovina z nich měla z toho goldnovýho šajnu rozbordelený řepy.

Z toho, že borci házeli mávačku lontu a kolchozu a že finance fičely do kvindlu, byl neumětelské vladyka Horymír mírně vychýlené z rovnováhy. Jako správné vedócí zaapeloval na regionál manadžera, že jako toto není v rychtyku, chálka, že dochází, lanýže nésó a ať uhláci fofrem smykujó na placku. Knížák Křesomyslivna mu ale hodil hlášku, ať si hukne a že si vod nějakyho trapáka nenechá klavírovat do makroekonomiky a Horymír byl namydlené.

Rubači byli z toho, že by zase měli ráno vstávat a valit do háčku za pár kopějek kompletně našrot, a namísto omlóvačky zfajrovali Horyšovi lonty, zfuturevali veškeré gábl a eště se mu blbě pecnili.

Horymír ale zase nebyl takové dobromil, jak všici říkajó, dal do holpecu bicmeny, rozdal noty a valili rubačům krapet rozkóřit grimasy. Jak zalezl oskar, dosmykovali bormeni do Březovéh Valdíc a Horyšova sajtna začla rádit jak skvrnité tyfus. Všady tma jak v ruskym uměleckým filmu, mukli se rozjeli jak zčuchaný a jak zabékal kohót, zgómila sajtna, že to opičákům natankovali opravdu solidně a že je všecko hore pastelkama.

Zkrátka - mlata projetá, skóre 35:0, rubací džuzny zavalený, haviři vymotaný jak Grýnpýs v reaktorový hale. A okamžitá hláška na Křesomyslivnu, že Horymír nemá dobró povahu a že si s ním chcó zahrát Krompáču nezlob se.

Nemuseli to šrajbčit dvakrát, Křesomyslivna měl beztak z goldny taky splašenó budku a tak nechal ubytovat Horymíra ve vyšprušovaným pokojíčku a nechal Mydlára kaufnót novodur karborundové brósek. Všecko už bylo redy na finišové kisanec, ale Horymír tróbi, že se eště chce prohodit na svým

tátošovi Šemíkovi a že to je poslední přání a takový ty scance na vanilku.

Knížák nebyl blbé, měl na takový týpky školení ze Sládkovičova, nechal zaryglovat vrata a přivést Šemíka. Horymír se s nim chvílu cical, pak mu neco zaševalil do ovaru, hópнул na hřbet a valil kolem jak v šapitó. Naráz šlaha jak sviňa, Šemík džampnul přes zed' a hrk do Vltavy. Ve vasrůvce Horyš aji s hajtró těžká paroplavba a než si Křesomyslivna srovnal datum, bičovali si to Horymír s hatátytlou k Neumětélům.

Štreka to byla fest dlóhá, a než zaparkoval v domášově, Šemík z toho byl káočkové, tak valil do uzenin. Horymírovi ale ta uvařená fligna vyšla a byl zase vysmáté jak puklé pecen, protože gómal, že Křesomyslivna je moc velká lenóra, aby za ním typloval.

A tak to máte milé dorostenkyně a milí hofírci dodneška. Když budete dělat věškám blbó hajtru, budó vám rajtovat na hrbu a vy budete eště muset kraulovat. Pak si tajemníci sténak dajó hubana a plebs bude rád, že mu doma budó hókat Spotřební matroš.

Lucká mlata

Když v tech oltových cajtech, kdy v celým Cajzlově hajmovala sajtna velká jak dneska ve štatlu, zakalil Křesomyslivna, gecl si na kingálské sicnu Neklan. Byl to dobrman, trošku vyfedorané, ale plotna byla v laláču. Akorát za sóseda měl Neklan takovýho skrčkařa – hókalo se mu Vlastislav. Tento lucké vévoda, jak mohl, tak se mixnil s Lemuzama, Litoměřicama aji s Čížkama, čóroval havaje aji šropály a lifroval je otrokářský partyji.

Jedno to ale Vlastik krapet přepálil. Nasáčkoval se k Levýmu Hradcu a všecy tam scel nechat zagrebnót módrem.

To už ale Děčani, Lemuzi a Litoměřáci neskóslí a valili mu vysadit mlatu. Vlastina provedl taktické ústup, ale vyštěkával, že to tak nenechá. V hraničním pásmu nechal ufachčit novodurovó festovó gracnu, Vladislav, v kerý začli vegetit ti névěčší ranaři.

Borci ternili kde keho, až Litoměřští srazili kufry a protože Neklan byl měkké rumplovat se bez kamošů, poslal za Vlastikem skvadru vladyků s prezentama.

Jak namistrované Vlastislav zgómnul, co sebó borci tahnó, okamžitě na ně nastópil: „vy si potróblenci jako myslíte, že su nejaké blbé Cecil z lontu, nebo, co? Ten váš fira má placku nadupanó goldnó, chechtákama si tam tapetujete šláfcimry a já mám jako bét urvané z pár hajter a šmécčkových kódrů? Tak si to hezky zase zbalte a typlujte na domášov a Neklanovi hókňte, že se tam brzo stavím na rychtu a vemu si komplet hádépé!“, načež borci valili dom jak namydlené blesk a zahlásili Neklanovi, že s Vlastikem nebude žádná čurina.

Vyšróbované Vlast' a mezitym hókl do obecního rozhlasu, že každé prótek valí do špenátu a kdo se bude cukat, dostane konopnó kravatu. Jeden z jeho ranařů, hókalo se mu Straba, byl gólové s hajficó mejd in Ček, co si lópnul na jednym mlatařským tahu, akorát negómal jaký chmurky háže po domaníně. A jak se tak šteloval na tu óbr mixnu, hodila mu macecha cunt, ať za ňó večer dovalí do valdny, že mu helfne, aby ho jako nevrátili z rychtovačky v igeliťáku. Vona totiž na vedlejšák hoknila jako jedubaba a tak mu šplíchla, že komplet lučanská partyja pude za žížalama, ale von, když prvního vojcla, keré na něho nastópi enem jemně džogne oštěpem, šmikne mu ušiska a hodí olověná fajfku na plyn, tak sólovka doklape dom.

Neklan byl rovné borec, ale měl peří, že ten šrumec projede, poněvác luckéch byl husté pakl, a jak byl tak dohukané, tak za sebe do peckovačky vyexpedoval Čestmíra.

Ten na sebe hodil jeho šolnu, takže sajtna gómala, že jim říruje Neklan, betálně je vyštengroval a hrunli to v plný palbě.

Česťa sice valil do divizen,ale cajzli tu luckó partyju zpeckovali a ve finišu zpáteční flósek využil enem Straba, keré fakt prvnímú čížkovskému mlatařovi ufachčil plastiku ovarů.

Akorát byl zádrhel, že na domášově zgóml, že jeho stařka není enem tuhá jak štolverk, ale že už si ani oryngle do ušisek nenavleče.

Válka o Bruncvíkovi

V té časůvce, kdy byl kabanos ze Šemíka ještě čerstvě vyuzené a Hradčany byly holcnový, kormidloval cajzlovská sajtnu Bruncvík. A poněvác měl té rachoty plný kecky (to bylo furt-vybóchat Římány, vybóchat byzancký, vyluxovat, vybóchat Germány, jít vrátit flašky...) věřil, že už na to nemá báchor, tak vygómal, že se zašije do devizový ciziny.

Fela byla, že neměl ánunk, co to vobnáší. Jeho stará mu hustila do dózny, ať vegetí doma, že není nad takové flek, ať si radši natáhne vanilky u bedny, že mu navaří betálnó blču, pak že se pocicmajó a bude zas havaj. ...ale nic jí to nehelflo! Bylo jí jasný, že staré chytil traťovku a tak mu aspoň na kévačku dala kódr, aby jí nevyšivalo bóřku za pár jářů ho gómat.

A tak Bruncva sbalil kramle a byl pali. Aby neštatlil na sólovku, vybral si k sobě schopný kalósky a že se spolem šmrncnó po hródě, kde só jaký koc, jaký kde točijó čechry a tak...

Čárovali to nédřív na Azbuky, pak zas na Čelzí, až dohrčeli k velký lóži. Naša krupica tehdá byla tvrdá měna, skoro jako včil, akorát se jí nehókalo Éro a tak si za pár drobasů mohli v klidu kaufnót šíf.

Hópli do ně a už to hrunli vasrůvkó jak makrely. Házeli chrupnu, chytali bronz, kalili plnotučný... už to vypadalo na

nudu až než natáhnó brka. A v tem jedna řacha, druhá, třetí...no bóřka jak na Diskovery čanelu a tak se stalo, že švimčili na Kolumbusa. Teda - kompletně negómali, kam je to roluje. Naráz duna jak sviňa - Jantarové bergl!

Vo tym se hókalo, že všeci naklapó enem k němu, ale domašov pak nenabere nikdo. Měli fedry, vo tym žádná, ale lepší hodit kotvu, než zgebnót na mořskó nemoc nebo nedébože každý ráno naklapat do haklbery fin.

Když se lóža hodila do klidu, chtěli se z teho berglu zas vodlepit, ale levandula. A tak chcačky nechcačky, tři járy lebeda, jenomže pak měli z ostrova nucené krchov. Brka natáhli všeci kroměvá tech, co pravidelně cpali do bachora špek a zalívali to chmelovéma vitamínama. Nakonec to ustálo jenom duo Bruncvík a oltec zbrojárna Balad.

Ten už dlóho šmíroval, jak to na tom Jantarovým pavlaču funguje a všecko si šrajbčil do takovýho deničku a tak Bruncíkovi hókł, aby zalehl do kůže nějaké hajtry. Na ostrově jich bylo hafo a tak bezproblémově našli štykl krupóna, Balad krupón zauzloval a následovala čekárna. Najednó přilítł fógł „Fajka“.

Čapl krupón s Bruncvíkem a vzal kramle. Hotové zaoceánské let tam a zpátky, trval 3 dny a po tym, co už z teho Bruncva pomalu dostal bumážku na rogaló, měl skončit ve futrálu mlsných zabanů, aby jako zahnali módr. Jenomže přece se malí peřiňáci nemůžó nabagrovat velkýho Bruncvíka! Sice to pro ně nebyla malíčková záležitost, ale mladí fógli dostali mlatu co proto.

Jak ukončil bubnovačku, zašrotovalo mu to v glocně a tak nějak se tomu jeho klamprdónovi udělala smutenka po babách a Bruncvovi po čistých slipech, a tak si řekl: džery, situace je vážná, viděls už všecko, aji žabu, jak kope čápa do věfuku a tak by to chcelo Navrátıla. Nabral azimut a valil na domášov.

Jak klapal savanó, zblíkl kingála zvěřiny jak peckuje dračmena, a jak byl dobrman a oldfotr Mirka Dušína, tak že mu jako helfne. Lev hodil pauzířa a čučku, jak Bruncva hokní. Až ten byl zas hyn, naklapal na střídačku lev a jelikož byl po chálce a tak drakála dokončili. A poněvác ve dvó se to táhne líp než na sólovku, smykovali ti dva – Bruncva a lev – spolem.

Sypali si to v pohodě jak Sábliková, až naštychovali tam, co váloval king Olibria. Ten byl trochu mešuge a nabóchané Bruncva se mu fest ekloval, tak ho vojcli fofrem čapli, profilcovali a že jako svoboda nebude! Jedině pré, aby Bruncvík mohl znovu nabrat domašov, musí se popasovat s dragónem Baziliškem.

Chlalcům nedocvaklo, že s tím lvem to bude pro Bruncvu enem takové foršpil před extraligó, no - kefy dragóna padaly jak ódeesákům po krajských volbách a než bys hókl tyčmitunajt, bylo po mixně a Baziliš byl na štaci do věčných lovišť.

A tak Bruncik se lvem šórem docórali dom. Tam proletariát málem hodil barvu, když ho zmerčili, všici augle navrch řepy, co to je za veledílo. Žádná divizna - kdybyste ho zblíkli...vohoz samá mochna, šneky se žralokama jak z Atlantiku, na glocně narafičenó micnu, že by se ani rolaři bez domašova za takové háv nemuseli stydět. Ani personální glét byl mu nehelfl, ale když vytasil kódr, tak to vokecat nešlo.

Ta jeho přísavka už málem nebyla jeho, poněvác za celý ty jařiny jí ani čumkarta, ani složenko lováče nedošly. Vona taky eště nebyla stará hrča, chyběl už jenom malé štykl a byla gólka na rathausu s jiném. Ale Bruncva to eště ustál, to byl jiné kábr, ale vy milí kalósci, pokud chcete fóknót aus, třeba za jinó hajfó, tak ať ste v cuku letu zpátky. Jinak vám hrozí, že tá vaša frajla bude zbóchnutá vod jinýho a vy pak budete muset valit krópy do ciziho fracka.

Oltový řecký merchny a storky

Storka o Prométheovi

Před těžkéma jařinama, když se eště necálovalo dépéhácko, lajfčila sajtna řeckých kilošů v gracnách na berglu, kerýmu se hókalo Olymp. Celý partyji bačoval ten névěčší kiloš Zeus. Nebyl žádný vořezávátko, byl to fest pálené borec, stokrát věčší lamr než všici Transformeři dokopy, ale sem tam mu luplo v kuli a pak byl štont ufachčit krutý voltry. Když se vyštengroval, páčil z kolků šalinu a aji kilošská plotna z ně měla hrubý peří. Se svó stařkó, Heró, měl šropálů, že by z nich byl štont postavit štyry Klapzubovy jedenáctky aji s realizačním týmem a keteringem.

Ze startu bačovala kilošská skvadra hródě, po kerý se bloncala akorát zvěřina, keró sfókl Epimétheus. Ten na to měl dokonce výuční glét z kilošskýho učňáku.

Jednyho dňa Névyššímu bliklo gongló, že by to eště scelo vyšperkovat a tak hókl Prométheovi, což byl Epimétheův brácha, aby zmógloval lidskó sajtnu, kerá by na place kempovala. Prométheus lapl kus hlíny a uhňápl z ně kalósky a babáče, keři vypadali nemlich jako kiloši a vdechnul jim živágo.

Celá sajtna vegetila v radovancu, akorat na fajr Zeus borcům a debrecínkám vystavil stopku. Prométheus měl měkkó hercnu a bylo mu líto že v noci klepó kosu a za žebř tlačijó syrovó chálku a tak jedná dosmykoval na Olymp a když nikdo neházal čuz, čórnul ze šporhéla žhavé uhlík. Ten pak dotlačil baldoňům a nakreslil jim šéma, jak ufachčit fajr. Vod tý doby si partyja mohla kochčit zobku a v noci měli teplotechnu a šajn, Prométheovi vařili těžké děkovanec a nikdá nezapoměli, že ten goldnové prezent měli vod něho.

Jenomže, když Zeus začul štynekec klohněnýho dlabanca a zblíkl auglama, jak v noci fajrujó žhavky, zgóml, co Prométheus sfachčil a krutě se nakrknul. Kábrovi nahodil voláre, aby se dostavil na tépich a nastópil na ně: “Ty poslóché,

tos mě fest vyštengroval! Eši negómeš, kdo tady temu fýruje, tak ti teda vokážu, jak cove tryskáč - totok si těžce vodskáčeš!” A nechal Prométhea přiheftnót řetazama ke kameňu.

Každé den potym k tý skale připlachtil orel a vyklofl mu ze štylka játra, kerý mu ale dycky v noci dorostly a tak z toho byl kořeň bolavé dlóhý rokenroly, ale zagrebnót nebyl štont, proněvác přeci enom byl z kilošský plotny. Až teprvá po řáckých kilojárech Zeus vychladl, nahodil mu odpustek a odmógloval ho ze skaly.

A finální gómka? Nevytáčejte šéfa, aji když rozešle krénové vnitropodnikové oběžník, nebo z toho bude na dlóhý jařiny husté chabrus a kariérní podělávka!

Déméter a Persefona

Před těžkéma jařinama, když eště bévaly mesry holcnový a šróbováky nafukovací, byl už dlóho veget goldnové. Řecká plotna lajfčila jak na Vúdstoku, kiloši na Olympu mastili kiby od rána do večera, počágro bylo celé rokenrol zoncnový a kiloška Déméter, kerá měla na hrbu úrodu, aufpasovala, aby na baumecách dozrávaly jonatány a bylo fest chálky pro celó lidskó sajtnu.

Když jedná ráno valila Demétér do háčku, její mladá, Persefóna, nabrala s kamoškama traťůvku na placku, že si naškubó nejaké pugét. Naráz začula šrumec a zblikla káru keró tahly štyry černý hajtry a v ně andrgraundovýho kiloša Hádesa. Jak ju zmerčil, splášily se mu hormóny a myslivnó mu bliklo, že Déméter by mu ju nikdá nedala, tak ju rovnó lapl a odsmykoval s nň geráde aus pod zem.

Když večer mutti hodila navrátila na domanín, mladá nikde. Čapla baterku a začla ju všude hledat. Tahlo se to už víc než téden a to byl krénové vál - pšenica hnila na polách, tráva

uschla, ovce a přče neměly co žrat a baldoni neměli nad čím klapnót gelcnó.

Zeus na Olympu zhubnoval brainstorming a hókł kilošům, že to takhle dál nende a že když Déméter nezačne fachčít, sajtna pude pod divizny.

“No jo, to néďřív musí Hádes Persefóně nahodit propustku z podsvětí” zahlásila jedna kiloška. Zeus nahodil drát Hermesovi, keré kilošům dělal pošťáckó štumédlu, ať to valí s Hádesem dohanykovat. “Seš mošna?!? Taková koc?!? Nikdy! Ať si to všici zapamatujó, nikdy ju nepustím a vogrilluju se s ňó!” zabóřil Hádes.

“No neblbni” zahlásil Hermés, “gómeš přeci, že Persefóna tě nesce, z teho gólka nebude!”

“Podivé, pustim ju, ale jenom eši tady důle nic neschálovala” zavařil vyštengrované Hádes. A to byla podělávka. Jak totiž byla Déméter od rána do večera v rozprachu, nezbévala jí časůvka, aby stála u šporhélta a jak tak byla Persefóna módrová a měla šlajsnu, hodila za žebř jedno zrníčko granátometnýho jabka.

Ešě chvilu se Hermés s Hádesem casnovali a nakonec to usmlóvali tak, že mladá na půl járu dostane z andrgraundu vopušťák, ale dalších šest metrů bude kempovat s Hádesem.

Déméter docvaklo, že z teho víc nevyrazí, ale už nebyla štont fachčít vlny a tak od té časůvky dycky na jaře shodí černé mantloš, všecko začne kvést, vyroste travka a zvěřina má co hodit do bazénku a jak doklape podzim a Persefóna odsmykuje do suterénu, lapne chmurku, natahne vetchýho jóžla, přinde régensburg, kosa a až do jara se po placec bloncá jak boveračka a néni to žádná čurina.

A finální gómka z teho, že aji když byl Zeus štont Hádesa srovnat do lajny, hodil na to kládu?

Véšky se nikdá navzájem nezpeckujó. To rači sfóknó tak, že to vodskáče proletariát a sajtna bude půl járu klepat kosygina a módrem jí bude škrundat v bauchecu.

Pandořina šochtla

Před dlóhéma jařinama, když ešře nikdo negómal GDPR, se Zeus, fýra kilošký partyje z řeckýho Olympu nakrknul, když Prométheus ufachčil havajím a kořeňúm radovanec šluknutým fajrem. Prométhea ale nebyl štonť vodkráglovat, poněváč měl kiloškó šalinkartu, a tak zahlásil, že jako nikemu nebude pro lohec a ufachčil zásadní podělávku na tu lidskó sajtnu.

V kilošký partyji zahlásil výběrový řízení na sfóknutí koc Pandory. Kiloši mázli karfióly do holpecu a výsledek betálné - koňadra jak ze žurnálu, špicová uhlopřička, kelcny vajsový, pastelky až na zem a na klofnu valila jak Pako de Lucía. No, a Epimétheovi, temu, co z hlíny ufachčil baldoně a zvěřinu zahlásil: “tohoto kocóra máš vode mně jako prezent za tu betálnó hoknu!. A tady máte k té grilce ešře neco extra.” A vrzнул voběma zašpérovanó šochtlu, o kerý ale zahlásil, že ju nikdy nesmijó odmachlovat. Bylo to sice jako když vám ke gólce dajó mikrovlínu, v kerý nesmíte ohřát gulín, ale Epimétheus byl z Pandory tak naběhlé, že se mu z glocny komplet vykóřil cunt vod Prométhea, aby nikdá nebral od kilošů prezenty.

Epimétheus se s Pandoró vobrabčil, kisnu mignul do špajzu a měli paradajsově lébuňk, sténak jako lidská plotna tenkrát. Žádný chabrusy, žádný skrčky, voltry ani mlaty, Olda Šetrné s Vinetúem by na to čučeli jak Edizón na ležrový ukazovátko.

Jenomže fela byla, že Pandora byla zvědavá, co v tý zaryglovaný škatuli je a čím víc jí to valilo budkó, tím víc to s ňó casnovalo.

“Podř, hodíme na to čočmeny, enem se špizneme, co když tam só briloše a goldna!” klavírovala do Epiméthea, ale ten hrnul rovinu a dycky jí akorát hóknul, že nee, že na to Zeus

vystavil stopku. Né, že by Pandoře nescel uvařit radostovice, ale z fýry měl těžkó peřinu.

Když jedná Epimétheus valil do háčku, vtrukla Pandora do krcálku, kde měli šochtlu zašitó a ufachčila těžkó ranu - uvalila špérunk a odryglovala dekl. Než ale stihla hodit čuz, co v kishě je, začula akorát řácké hukot a z šochtle vysmykovaly všecky chabrusy, módr, fedry, chmurky a další krénový vály. Pandora scela fofrem dekl zamachlovat, ale těžká nestíhačka, a tak to poslední, co ve finišu vylítlo ven, byla naděje. A od těch jařin lajřčí sajtna na hródě se všeckéma těma voltrama, chabrusama a křivéma válkama, mixní se a štengruje, ale aspoň má naděždu, že zétra to bude lepčí.

A finální gómka: když šéf hókne, že neco nemáte vodvírat, tak to nechte zamachlovaný a pro jistotu stařce nebo starýmu ani neříkíte, kam ste to zašili!

Storka o Arachné

Před těžkéma jařinama, když vasrůvka eště valila do kopca, kempovala na řeckým lontu koňadra, keré hókali Arachné. Koc to byla fešná tak akorát. Eště jako krpaté datel to v grundbódě s matikó a ruštinó nebyla žádná spartakiáda, ale co jí šlo betálně, byla pracovní výchova, z té měla na vízu dycky samý biče. A když ju mutti jedná nechala sicnit u tkalcovskýho verglu a nestačila valit jodovky, jak jí to de, byl naráz jasné vál, že koňa jedná takhle bude těžce lópat vrany.

A taky že jo - když už Arachné neslavila kindošské radovanec, stalo se z ní těžký dělo v šolnovým byznysu - co štof, to pecka, jedna vedle druhé kočeny smykovaly hodit čuz na vzory, kerý Arachné ufachčila na tom svým kolovratu a tkalcovským cajku, no Blaňula Matragi by to těžko rozdýchala a to si u teho eště Arachné zončila a tlemila se od rána do večera.

“Sfachčím v klidesu betálněší štof než kiloška Athéna”, zahlásila jednú před staró perzó. “Pššššt, Athéna tě začuje!” zahlásila gapa. “To je mě ganz egál”, camrala se Arachné. Celá plotna gómala, že je těžká riskovačka neco takovýho hóknót, poněvác kilošská sajtna, jak jí neco neštymovalo, byla štont sfachčit kruté kartáč. A taky že jo - v ten moment se ve futrech promítla Athéna. Filáč vystartoval ze židlochovic, hodila klekí petru a sfókla sótěživé ciferník. “Mně se zdá, že sem začula svý méno”, hlásí Athéna. “Tak sem dovalila špiznót se na tu tvó hoknu”. Na fasádě měla sice nahozené rohlík, ale jináč už to v ní dampfovalo. “Hmmm, fajnové štof!” “Sfókla bys lepčí?”, zahlásila Arachné. “Vyděržaj pijaňjer, to se vokáže. Budeme sótěžit”.

Arachné s Athénó hodili sicnu na štokrle a valily. Celé téden klepaly jak Stachanovky, padly na to ty nejgoldnovější nitě a když vodtróbilý fajrunt, celá sajtna chodila na čučku a valila augle.

Kiloška Athéna taky nahodila špiz, dlóho tichonov a pak zabékala jak siréna na šífu, lapla lajntuch a roškubla ho na půlky. “Tak když seš teda tak špicová tkadlena, tak budeš tkat nafurt, ale nikdo nebude mět o tvó hoknu interes!”, zadula. Kiloška Athéna Arachné jenom tak dietně ťukla přes paprču, zahlásila Ananasy od Mombasy a bylo vymalovaný - havaj sebó sekla na zem, proměnila se v pavóka a vzala traťůvku do kóta.

A vod té časůvky Arachné a její kindoší fachčijó betálný nitě a lehónký pavučiny, ale byznys z teho není žádně.

A finální gómka? Aji když ste v něčem mistr světa amoleta, moc se tím necamréte, kór před vrcholovým manažmentem, keré tak tak prolezl u maturity z trojčlenky.

Storka o Échó a Narcisovi

Před těžkéma jařinama, když byly žížaly dvakrát tak dlóhý a vitr fučel na druhó stranu, vegetilo v řecký valdně hajfisko, kerý se hókalo Échó. Vod rána do večera měla řečí jak mladý vrany, jak dyby fachčila v úkolovce. A jak tak čárovala přes valdec a eště se k temu furt pecnila, kilošku Héru to fest štengrovalo, poněvác, jak všici gómeme, kilošská sajtna všecko góme, všecko je štont zblíknót a všecko bere ovarama, takže starucha névyššího byla imrvére nevyšlářčená.

Zeus neměl interes se do teho montovat, asi mu šrotilo gongló, ať si to kobry zrychtujó mezi sobó, tak Héra v prvním kolcu nastópila na Échó s prosiměřó, ať na to békání hodí kokyno. Koňa ale nebyla štont zašpérovat chlebárnu, a jak Héra eště navíc zgómila, že ju Échó hompe, fest se vytočila a zabóřila: “Tak podivé, ty hrčo, scela sem to zmáknót na slušňacku. Kdo má po těch nektarových spářkách v takovym šrumecu zaklapnót auglrolety?! Ty si prostě nedáš voraz, takže vod teďka sice nebudeš mět plechárnu zamachlovanó, ale budeš házet akorát repete teho, co šplíchnó vostatní!” Kobery roztahla futrál, že nahodí bóřku, ale těžká podělávka - na nízkých kmitočtech tichonov.

“Teď val!” hodila Héra befél. “Teď val!” zvopákla Échó. Eště jednó prubla neco nahodit, ale studna byla proti ní drbna. Dohókaná valila valdecem, žádná lesana s ňó nescela nic mět, takže žádný kolůvky u rybála, žádné hantýrunk s kamoškama u dvó decek...

Jednyho dňa Échó zblíkla ve valdně jungšála, ze kerýho se jí rozfajrovaly létka. Menoval se Narcis a byl fešně tak, že všecky debrecínky po něm šly jak slepica po flusu. Échó to na první blik rozsekalo tak, že se za ním tahla jak fetyngr za škopkem, což Narcis samozřejmě zaregistroval, ale zatím byl v klidesu, poněvadž byl zvyklé na to, že klisny só z ně na prášky. když se ale za ním plazila jak čód nějaké ten metr, už ho to

vytočilo a tak na ňu zadul: “Val do kélu! Nemám tě rád!” “..mám tě rád, mám tě rád..” nahodila vopakovačku Échó. “Val do dža!” hókl Narcis. “..do dža, do dža..” vokopčila Échó a chmurkově odsmykovala valdecem.

Časůvka valila a jak byl Échó jasně vál, že s Narcisákem nebude žádná žmólačka, přestala chálovat fialkové štynekce, kiliska valily důle, až se ve finišu vypařila jak dotace na čínský lázně a zbyl po ní akorát hlas, keré všeccko vopakoval po druhých.

Narcis sice sem tam ve valdecu zaregistroval ozvěnu, ale ani mu nedocvaklo, že se už nescukává s debrecínkó, kerá do ně byla vilnius. To ovšem nakrklo Artemis, kilošku, kerá měla na starosti hródovó lověnu a ta na boříka zfachčila krutó podělávku. Když ho zhaftla, jak na sólovku sicní u rybála a čučí na ten ciferník ve vasrůvce, zfachčila Dexempo multo autosex a bylo vymalovaný. Narcis za celó lajfkú nezblíkl špígl, takže negómal, že ten betálné boryš, keré na ně z vasrovice brélí, je von sám.

Íkvéčko se v tech časůvkách neměřilo, ale kdyby jo, tak je každému cvokařovi jasně vál, že Narcis byl takové intelektuálně zdrženlivé. Von totiž u teho rybála sicnil den co den a špizoval teho džeryho, keré hébal mordó v ten samé moment, co von, ale furt mu to né a né docvaknót. Z teho, že nebude žádná cícmačka s krasavcem byl tak chmurkové, že ve finále hodil do rybecu frošála a na tom tymplu vyrostla pugéta, kerý se od tech rokenrolů hóká narcis.

A finální gómka -je jasně vál partyjo, že štengrovat kiloše není cajk. Ale jak vytočíte kilošky, je to takové průvar, že Černobyl je protivá temu mixnička škleboňů v kindršúle.

Storka o Dajdalovi a Ikarovi

Před těžkéma jařinama, v tech časůvkách, kdy sme eště neměli džendry, Mítŭ, dvaastyrcet sexuálních identit a na maškarní mecheche ste bez fedrů mohli valit za Lojzu Ármstronga, bačoval krétský sajně kingál Mínós. Borec to byl křivé jak paragraf a echtovní skrčkař.

Jednó šrajbnul Dajdalovi, borcovi s fest nabušenó řepó, keré ve volný časůvce fachčil grymlový štronza, aby dosmykoval, že pro ně má hoknu za betálnó krupicu. No, kdo by na to nehópnul - jak de vo dublony anebo vo to, že si pak při dalších kšeftech můžete vyfakturovat těžké ranec, když ste neco ufachčili pro kingálskó familku, že?

A tak Dajdalos zbalil cajky, synátora Ikara a natrtal na Krétu. Tam mu Mínós hóknul, že potřebuje, aby mu ve sklepeš zfachčil bludišče, ze kerýho nikdo nesmí vyčmuchat štreku aus, ale že vo tym nikemu nesmí zahlásit ani písmeno. Dajdalos kévl a do holpeca s Ikarem sfókli betálné labyrint. Jak bylo po fajrontě, Mínós borcům šplíchl, že to bude loch pro Minotaura, takovýho lamra hnusoňa, keré měl dóznu z béka a štylko borca a cháloval koc a mukly.

Jenomže jak dovalil Dajdalos za kingálem, že vyinkasuje oběživo, Mínós zahlásil: “Poslóché, Dajdalos, ty a tvůj mladé ste jediní, keři ste štont dostat se z labyrintu aus a já si teda nelajznu, abyste to nekemu vykecali nebo aby neco takovýho měl eště nekdo jiné, takže fertig, vobá zvostanete tady, na magistrátě vám nechám vyřídít novodurový trvalý bydlišče, odteďka vónčíte tam v té věži, jasnačka?!” Dajdala s Ikarem vojeli hrkli do věže, zašpérovali futra a hotovson.

Chálky a vajnoša jim tam lifrovali dost, ale sokolíci chmuřili po domášově a jak tak tata šmíroval z fenstru fógly, bliklo mu v řepě, jak se zděchnót. Štykl zobky lópnul fóglym každé den na parapet a začal po nich sbírat peří. Trvalo to sice pár metrů a byla to óbrpiplačka, ale jednó ráno vytahl Ikara z

betle, ukázal mu štyry flígly slepený voskem a zahlásil, že beró roha.

Ikaros vyvalil jodovky, že byste mu je byli štont ušvihnot bičem a hlásí:” Ty, tato, už sem zgóml ruskýho mužika mordó nafukovat montgolfiéru a beznohó žirafu kolčit paso dobre, ale totok sem eště nezaregistroval! Co s tym?” “Necuké se, přiheftnu ti to na haluze, hopsneš z fenstru, budeš mávat plótvama a hrneme azimut domášov jak fógli!” “Ale já mám fedry tato!”. “Bud’ v klídesu, du první, zčóhneš to, hópneš a valíš. Ale nesmiš bét lenora, jak budeš nízko, nacucno ti perutě salcnové vasr. Ale jak budeš zas moc vysoko, zoncna ti roztypluje vosk a seš v gébišu!”

Ikaros poslechl, hépnul z fenstru aus, Dajdalos za nim a vobá to kalili azimut domanín. Jenomže Ikaros, jak byl celé v radosticích, jak mu to de, vylítnul zuffil vysoko, a jak nahodil tata - pecen mu ty flígle šajnem roztyploval a s gravitačké nevykéves - zahučel do salcnový lóže jak gryml a špíl fertig.

Dajdalos už akorát s vyvalenéma auglama čučel na tu krénový válku, ale pro synatora už nebyl štont sfachčít vůbec nic a tak doplachtil na Sicíliju, kde těžce chmurkové kempoval až do finišový zvonca.

A finální gómka? Aplégři, to máte jak s tam kaltnovým gaňkem, keré nemáte olizovat blemcákem - raskeni nemajó dycky jenom blbý hemzy, nekdy só ty jejich hlášky very impórtent!

Storky z moravský hródy

Voflastrované kibař (*Potrestaný karbaník*)

Ňáké Jura z Orlovic nebyl žádné svazák, s borcama mastil kiby, což jeho stařka teda moc nekóřila a tak musel nahodit uvěřitelné vál, aby vytahl haksny z domanína.

Jedno zhlásil, že valí s čoklem na prohazunk, ale hafušu přiheftnul k plotu a valil geráde aus do paluše na ferbla. Ze startu to mastil paradajsově, pak ale valilo štígro do vinčestru a Jura projel všechny lováče, co měl u sebe.

Ve finišu, vytočené jak vodník Ferina, zabékal: „Aby mě vzal rohaté!“, kamošům hodil mávanó a nabral traťovku na domášov. A jak se tak šórá, naráz zavěťřil, že nende sólovka.

Funění jak sviňa z bukvic, šrumec jak od sněžných řet'azů. Je to jasné vál, góme Džordž, valí za mnó rohaté! Šlápl do pedálů jak Zátopek po Šaratici a do futer vlítnul třetí kosmickó, ale kleofáš furt za nim. Kořeň vlitl pod duchnu aji se šuflatama a celé dohukané hlásí: „...vem si nédřív rači mó staró!“

A to byla krpa - bugr vytáhl z regálu náčelnicu, ta rožla a co negóme – vedle ní v betli vycvakané staré s lojflama na vanilkách a uprostředka cimry zadéchané komisař Rex s roztyplovaným řet'azem a umignutó plaňkó z plota.

Tak mu to rovnó chléstla: že se s nim neměla vogólovat, že mutti měla recht, když ju cpala do modelingu, že mu nebude dělát žádné štumédlu a že ho teďka naučí, do kerýho lajntuchu si má utírat pazóry. No, a teprv pak Jura zgóml, jak to valí v untrštoku.

Do grilkový noci to koc nedodýchala (*Nevěstu zahubil lev, jak prorokovala sudička*)

V tech járech, kdy se eště ve šporheltu fajrovalo holcnó a kdy všecká chálka byla bio, měl jeden balíkář v Dolních

Dunajovicách nad futrama do baráku vyladenó garnituru s lvicó z gypsu. Když jeho stařka vytláčila maló netopýrku, zameldovala jí nad betló první karmamutra, že bude kocór, druhá, že bude plná lovů a třetí zahlásila podělávku, že jak jí bude osmnáct, valí kvůli lvici pod divizny. Tata vatař se temu akorát pecnil a druhé deň to vyhodil z palice.

A tak, když jí bylo dvě pětky jařin a jár k tomu a ausgerechnet v ten deň se aji grilovala zbubnoval tata na to mecheche celé lont.

Když večer koňadra celá natěšená na gólovó noc vyklapala s mladóchem před forhaus, odlópla se ta gypsová Elza a migla ju po štrycli tak, že felčar mohl akorát zahlásit: Konečná, Kačerov, vystupovat! a komplet dohukaná sajtna bičovala na domášov. Mladé sokolík hotové, ten to rozdechával eště hodně dlóho, a tata si naráz nalistoval v harddisku, co to ta šprajcbaba tenkrát hantýrovala. Ale už bylo po fajruntu, padlo víko a v Dunajovicách o té tragošce hanykujó dotedřka.

Honihárové kokrháč zretungoval kirchnovýho borca

(Kohout spasil kostelníkovu duši)

Aji ve Slópu u Blanska majó festovní gryml, kerýmu hókajó Čertiskův a majó k temu storku:

Slópské kirchnové výkonné praporčik se rád bloncal v jeskyňách a prohazunk na kajaku po andrgraundovým vasru, to bylo jeho! Jedná se s ním ale ten šif otočil a boryš už už gómal cílovó rovinku, když najedná před nim rohaté a že mu helfne, ale musí mu podšrajbnót glét na dušu.

Sokolík se dlóho nerozměšlel, podškrábnul rohatcovi bumážku a gómal, že na to ancijáš třeba zapomene. Jenomže jak skončila čekačka, Černochlup doklapal s fakturó. Kuzmičovi se do kotla nescelo a tak na Teofila vygóml skrčku

– že at' smykuje za Rýbrcálem a dovalí festovní šutr dřív, než honihárové kokrháč zabéká.

Kleofášovi to pánilo, ale zas né tak moc. Nédřív totiž vodkrá gloval vŕŕecky kohóty ve Slópu a pak na to hópl jak Sakmarovec, akorát nehodil čučmena do duchnové kysny, kde měl baldoň jednoho zašítýho. A tak to Kleofáš projel, grymlem mrsknul vo hródu a vy na něho dneska můžete u Slópu hodit kukačku..

Studňu neufachčil ani rohaté (*Studnu ani čert nezvládl vykopat*)

V Óbr Meziříču se hantýruje, že tam v oltových járech stála gracna a vedle ní festové gryml s obtisknutým čertovským kopytem. Ten šutr už tam dneska néni, ale tatok storka tam valí durch.

Před dlóhéma jařinama, eŕŕě než byly ráčmeny na baterky, doŕŕla v tom studnisku vasrůvka. Byl jasné vál, že je potřeba zmáknót novó studňu, nikdo ale negómal, kde. Gracnové snobál tak dlóho házel mozkové strečink, až nakonec béknul, že to kóří asik enem Lucifer. V tu ranu se před nim promítl rohaté a že když mu podšrajbčí glét na duŕŕu, ufachčí mu studňu dřív, než křížové borec ráno v kirchně přelóská evangélium. Trepifajksl na to nastópil fest a mórgn měl ufachčenó lochnu tak hlubokó, že by to ní sfárala půlka Havyřova, ale vasrůvka furt nikde! Vymotané jak ŕŕpulka nakopl nébližŕŕí gryml a piloval pali.

Šutrák s tó jeho obtisknutó čapó tam byl eŕŕě dlóhý járy, akorát gracna byla furt nasuchu. Akorát firovi aspoň docvaklo, že to bylo vo fós – a že nepovalí do kotla.

Jak stréc Durna vykéal s bosorkama *(Jak strýc Durna vyzrál na čarodějnice)*

Stréc Durna z Tvarožné Lhoty zas tak jedná v noci hodil traťůvku na pola, že tam upajtluje ušáka. Kdyby ho vyhmátl hajné, byl naštelované navalit mu klín do gebeně, že mu placku čechrá krtek a že mu hrne vosolit tykvu. Namísto fořta ale zmerčil tři hajfice, kerý vypadaly jako že jedó prohazunk. „Jak to, že eště negrónajó, že by taky scely gřufnót micoňa?“ bliklo mu. Zašil se mezi stromiska a špizoval, jaké je program. Jak perzy dosmykovaly na kraj Lipinky, vyvrhly z vanířa potrubí, přebastlily se na čiče a vzaly azimut dědina. Stréc vartoval eště chvílu a hodřku po půlnoci byly čičiny curyk. Vtahly do sebe střeviska, přečenžovaly se zpátky na rachétle a čárovaly nazpátek.

Strécovi docvaklo, že só to bosorky, kerý jako miciny jedó křivárny na hovězí sajtnu a hodil dotazník na starý havrany, jak to ošéfovat. Ti mu hókli cunt, aby si sebó vzal igelitku s plevama a tema aby posypal ten pajšl.

V noci Durna dohasil do valdny, kde proběhlo repete. Když ale kočeny odhučely, pocukroval jim ty trávící bužírky a brélil, co bude. Jak kobry hodily zpátečku a zgómly, že pajšl nende vtruknót do třřicha, ufachčil stréc Copperfielda a valil hodit regál.

Druhé deň bylo po Tvarožné Lhotě hroznýho divení, že tři fuchtle jedó odpočet, akorát Durna kóřil, kdo s kým hraje.

Tak se scela vogólovat, že kévla rohatýmu *(Chtěla se tolik vdávat, že se zaslíbila čertovi)*

V oltovéh cajtech, kdy se eště z řepky nefachčil benál, kempovala v Lidečku betálná debrecínka, keró to ale do do grilovačky moc netahlo.

Jařiny valily a naráz byly všecky kamošky kódrový. Koňa furt ne a ne nekeho splařit a už ju začlo svrbět vdávadlo.

Jednó na ňu ale tak na plechovým bigbošu nastópil vyladěné jágrman a pré eři si nechce hodit hrbem. Kolčili spolem až do finiša a pak ju aji s mutró kořínek doexpedoval do domášova a rovnó hókl, že by jako měl interes.

Stará vrana aji mladé šnycl byly radovancový, když ale valily druhé deň do chlívka nasypat chálku zvěřině, zblikly, že ve sněhu só otištěný jejich hňácy ale aji kopyta. Fofrem jim docvaklo, kerá bije a že řízek asi bude čertisko. Řepy naráz zavařený, jak z toho aus, až vygómy, že borec dostane stranické úkol, aby než kohót provede budějovice otočil richtung potoka.

Rohaté férplej moc nekóřil, na helfku zhubnoval všecky čertiska, ale ani tak nebyli ancijáři štont zvládnót prygl a tak začli za óbr lováče kaufovat od lidečský sajtny všecky kokrháče, aby bylo mórgn ticho jak ve fabále po fajrontu. Na krupicu hópla skoro celá plotna až na jednu přezlu, kerá měla toho svýho za névěčšího mazloňa. A jak ten ráno zabékal a Dalešice eště nebyly komplet, dohókané filáč byl zase v laláču.

Lověna přeřtelovala Lva (*Láska Lva přemohla a zabránila vraždě*)

No kurňa, z toho odkapává hepyend jak z orosenýho škopku, ale jo, to pude:

V oltových járech, když klisny eště nekóřily, co je to depilace, lajfčil v Klobókách u Brniska grádové kořeň, kerýmu se hókalo Lev. Byl to velké fira, ale když na něho nastópil jiné snobál a roztympánoval mu gracnu, zdekoval se Lev na Velehrad, kde nakonec hópl do mnišskýho kvádra. Aplégr, keré eště před tym vyplul na traťúvku po hródě mu už dlóhý jařiny neposlal čumkartu, takže težká chmurka.

Jenomže jungšál se ve finišu vrátil na domášov, zblíkl, co za mixnu mezytym proběhlo, těžce ho to rozdampfovalo a že za tatu novýho snobála zpeckuje. Uvařil malé voltr, vtruknul na gracnové čoch a šteloval se borcovi ufachčit novó džuznu ve štylku.

Už měl rozmáchlú plótvu, když najedno zmerčil kocóra jak Lolobrigida a ztuhnul jak kláda na Sibíři. Byla to snobálova mladá, takže lověna až navěky, vogólovali se, tatu vyštrachal na Velehradě a spolem ufachčili v Klobókách novátorskó gracnu a vegetili spolem šťastně až do závěrečnéh titulků!

Lont'ák Honek (*Chalupník Honek ze Svatky*)

Lont'ák Honek ze Svatky byl švorcové, sem tam nalópal krupicu za lajntuchy, co ufachčil na holcovým Perpetisu.

Jedno ho tak stařka vykvinodovala s matrošem do štatlu – london naskládal štof na trakač a vzal trať. A jak si to tak hrne kolem zmixněný gracny, vylezó mu augle z gebeně, že bys je ušvihl bičem – zblíkl kysnu nafileno dublonama! Burizon nédřív negómal, pak ale restartoval myslivnu, zabékal: „...já su plné lovů!“, vyházel lajntuchy z trakača, naložil truhlu a valil curyk na domanín.

Akorát že, jak se hóká: neřiké hop, dokavad ti nepřeskočilo: naráz se zvedl fukěř jak ze Sibíře, baldoň čučí jak makeš a naráz zčóhne rohatýho, jak valí na prči, ale obrataň. Jak se eště neprobral z té merglové lódný, začal se lochčít jak potróblé a hlásí: „ty, kleofášu, volant máš za cemrem!“

Belzebub hodil octové rypál, luskl kolkama, nebál zabóřil a trakač byl aji s krupicó palí. A tak Honek neměl ani chechtáky, ani štof, keré vyházel aus a ani ten trakač.

Dva Chlумы u Rájca (*Dva Chlумы u Rájce-Jestřebí*)

Štykl štreky od Rájca-Jestřebí trčijó dva bergle, kerým se hóká Chlумы a vo tym, jak to tam narostlo, se dodneška vaří storka. Hafo jařin nazpátek, eště když to všade bylo placatý jak tuřanský letiště, tam kempovala jedna stará šochtla. Bosorka jak vyšítá.

A pro tu si jedná doklapal rohaté, poniváč asi potřeboval doplnit zásoby v pekle. Rafika, samo litr, měla pupínky, tak jí Ancijáš hókl, že se s ňó vsadí. Kdo za noc nahrne větší bergl, je mistr ligy. Když von, tak má rachétla jednosměrné flósek do kotla, a když vona, tak má vodklad a eště k temu dostane klíčky od obecního úřadu.

A tak na to večer vobá vlítli. Rohatec tahal substrát z hoch berglů v micně fofrem jak Zátopek, babáč pohoda, lehárko, hlinu lifrovala dlaňovkó. Čertovské byl brzy v čele pelotónu a tak o půlnoci hópнул do regálu a aугle odklopil až ráno a zmerčil, že gapa zmákla čury mury fuk a nasypala větší kusanec než von. Zabóřil, vodflusl si a zbytkem hródy v čepce mrsknul mezi ty dva novodurový bergly. A tak vedle dvó Chlumů dneska stojí jeden aplégrové – Chlómek..

Kvalitně spařit rohatýho byl špica vál (*Dobře čerta pohostit se mu vyplatilo*)

V Blučině u Brniska pré kdysik kempoval rohaté a s domášovskéma to hrnul na rovinu. Hlavně vajnošová škvarci s ním valili v holpecu. Rovném borcům lifroval síru na holcový kanystry a když byl v lebedě, nechal jim eště aji na vajnoša, s křivéma kuzmičema se nemazal a rovnó je odtahnul do andrgraundu.

Jedná tak Ancijáš dohasil za vajnošovým óbrfiró a z placu zahlásil, že má vysušené vohryzek a slinu na fajnovó

glgačku. Den před tym totiž testoval u sóseďa vajnošála eklhaftovýho jak naleželá fišla.

Vajnař mu, žádná křeč, načepoval štamprdlu, pak eště jednu a další, až rohaté dosrkl celý holcový štěně a zbořil se jak Drážďany. A jak se tak motal, dovrťel se až do presshausu, kde zblíknul krbisko a jak byl zčuřené, scel to vzít na domášov zkratkó přes šamotový potrubí. Enom že to netrefil a ufachčil džuznu ve stropě a vzal traťůvku durch cimrové dekl.

Druhé deň dosmykoval aby hodil omlóvanó, protože ale neměl vercajk ani dodělané doškové kurz, hodil vajnošovýmu fýrovi slibotechnu, že mu už nafurt bude sířit kelercimru zadáčo. Akorát ta lochna, co mu nabořené ufachčil, de zčóhnót dodneška.

Černá micina ternila šustru v kysancu (*Černá kočka soužila ševce ve spaní*)

V Hrádku za Pitínem u Hradišťa kempoval šustr, kerýmu fachčila levingrový noční kino černá čiča. Každó noc se boryš v betli lososil a né a né zabrat, až měl augle jak angorák. Ve finišu mu hókl kamoš, staré nadpané vojcl, že mu s tym helfne.

Jednó večer si tak našteloval křídu namočenó v kirchnovým lavóru a další vály a voba hópli do regálu. Švícko, zničené jak Varšava, vytuhnul eště s jednó pastelkó na zemi, ale kamoš si podepřel augnový víka sirkó a vartoval. Naráz zblíkne, jak sebó šustr mele jak nudla v bandasce. No a aby nee – na bradavkách mu fakt hodila ležáka švarcová čičina. Vojcl aninemusel hledat kompas a valil nédřív k fenstru a pak k futrám a nalajnoval tam kříže.

Čiča chytla nerva a prubla fóknót, ale přes ty malůvky to byl levingston a tak, jak byla vymotaná jak špulka, hópla na

ponk, pak na šifonér a zas dolu a najedno zmizla. Vojcl byl ale pálené a věděl, kdo s kym hraje a tak drapl nádlu, kerá se válela na bódně, navlíkl do ní ševcovskó niť, zamachloval na ní suk, mignul s ňó do forhauzu a hrnul fest šlofnu.

Když borci ráno chtěli hodit retychovó, zblikli za futrama tuhó kočenu, s niťó provlíkló krz ušiska. Asi s tym byla hokna, zmáknót to s bengama, ale s nočnima mŭrama bylo finýto.

V lochnové Vokounce dodéchal vomzák (*Propast Vokounka se stala zrádci osudnou*)

Za zamóglovanó džuznó v grymlu na kraju Křtin je zašitá untrhródová lochna Vokounka. Hóká se jí tak od járu 16 kil a a čtyř a půl pětěk, kdy valila třípětková mixna.

Brněnské štatl zapauzovala švédská sajtna, keré fíroval generál Torstensón a jak tak jeho borci ternili celé domášov, vygómla brněnská lováčová partyja, že bude olt, zašit bakule v Novodurový gracně, kósek od Křtin, což ovšem byl mimózové vál. Juhansoni gracně přehodili fasádu skoro z betle.

Hantýruje se, že ten levingrové vál ušil nějaké Vávra Vokoun z Olomučan, keré ty špenáty dotáhl taj duf štrekó až na plac, kde zternili domácí mančaft, než bys zadul Čentráli Dženeráli Dyski Muzikáli.

K vranám, co za tu křivó flignu vyfasoval, si ale moc dlóho nečuchal – enem co Tre kronor zbalili glajze a celý se to provařilo, štatlaři mu za tu levotu narychtovali betálné flastr – žádny rumpoleto, hnali ho valdem až k temu lochnes placu, kam zahučel. Akorát dodneška néni zichr, eši tam hóknuł samochod nebo tam s skrčkařem fláklí.

Mávačku zrychtovanú lviskem vymákl dopředu astrológ *(Smrt způsobenou lvem předpověděl hvězdopravec)*

Na šlosu v Třebíču kdysik za cajtů Kódl z Vrbna kéroval aji nejaké makarónské hvězdář. Jednó to tak do Čárliho vtruklo a chtěl zgómnót, jak zagrebne. Galileo špizl na šternové nebál a hókl, že to bude za tři járy a že v tym bude mět kolky lvisko.

Snobál si z teho nédřív nedělal pupínky, ale jak se to krátilo, byl čím dál víc chmurkové a pomalu už ani nevytáhl paty ze šláfcimry.

No, a jak z kalendára vyčóhlo to zakróžkovaný datum a ve valdně okolo Třebíča borci hrnuli lovenó, Kódl enem čučel z fenstru, když naráz zblikl, jak mu nejaké džery valí klády do rybízu.

Rozfajrovalo ho to tak, že plótvó mlaskl do plechový pavézy, co visela na zdi, aby se hodil do klidu. Tym se aspoň trochu zahamoval, levandula ale byla, že na tom plechu byl vymalované Klerenc a že se vo to škrábnul. No a rychtyk – eště večer chytil fajrunk a do rána zakalil.

Takže Frančesko to vygóml rovně, akorát mu asi nefachčil překladač, jak měl, tak snobálovi nehókl, že hodí lajfce mávačku kvůlivá zvěřinovýmu kingálovi, co ho má ve znaku.

Gajdoš vyčendžoval chálku za živágo *(Výslužku vyměnil gajdoš za svůj život)*

Mezi Mutěnicama a Dolníma Bojanovicama je valdové rigól, kerýmu se doteďka hóká Vlčí rynek. A né pro nic, za nic – hororová storku s tym zubatým frajerem si tam prohltl jeden gajdoš, keré jednó v noci házel zpátečku do domášova z gólky,

kde sajtně hrnul do ovaru medový songy na ten svůj inštrument.

Kaltna jak v ruským psychologickým filmu, bořík na jednom rameňu gajdy, na druhým kabelu s papkó, co vykajloval a valil domovinu, už aby mu rozmrzly paprče. Najedno – šala, jak když ve čtvrtek prubujó sirény! Ze dvó půlek měl bormen naráz jednu, ale nebyl to žádné makalúzo – progóml, že to je vlčmen a piloval na nébližší stromisko.

Vlkanec se ale zapichl pod nim a na prótká házel somálské čučku. Jungvirt mu dolu nédřív fláknul grilkový bacóchy, ale ty chlupaté gelcňák zblajzl jak t'ikt'ak a čekal, co bude. Džery po něm mignul klobáskama a to bylo to samý, v bleděmodrým.

Borec už pomalu zkaltněné jak pangásijus a jak mu štylko v tech haluzách tuhlo, vyklózly mu gajdy, migly naturálního hafušu po ryngli a při tem zaduly takový voláre kantáre, že vlčmen chytl švunk, že mohl štychnót Grifitovou dohromady s Džojnerovou.

Bigbít'ák tak do hajmu doklapal sice módrové a bez naturálií, ale živágo a zdravé.

Žilkovo dubisko (*Žilkův dub nese jméno loupežníka*)

Bévalo nebévalo, v oldové cajtech když eště nebylo é é té, na štrece z Rohatca do Bzenca fest pajtlovala čórkařská sajtna. Jedno toho ale strážnický věšky měly plný gelcny a tak daly na sígry ufachčít levandulu.

Na žebříňák pod plachtu nafulili skvadru vojclů s kvérama a hodili abfárt z pátýho nástupišt'a. Uprostředka valdny naráz před kárkó čórkař a melduje: „Zahamuj nebo to do tebe našiju!“ Skorem to vyšlo, kdyby jeden móňala nevystřčil makovicu moc brzy. Skrčekař to zmerčil, hodil salto

do křa a balil dekle. Vojclic nastartovali řachačku direkcijón šóší až zavařili laufy, ale dlóho to vypadalo na felu.

Rambósci klapali Šervúdem celó noc, ale týpka ve valdecu né a né najit. Tak si nakonec gecli pod velký dubisko a hodili rauchpauzu.

Naráz jednomu prótkovi kapla na pazóru červená. Augle auf, ale v haluzách našli akorát tuhýho grázla. Štréchlo ho to při tym ignis brunensis a Sandokan ve finišu zagrebnul mezi žaludama. No, a protože se mu hókalo Žilka, je to dodneška Žilkovo dubisko.

V micinovým rigólu hajmovala ježimutra (*V Kočičím údolí bydlela čarodějnice*)

Je to už dlóho, co se kósek od Vranclu nad Dyjó rozvaloval brčálové vasr a na jeho kraju kempovala pod oldovým dubiskem ježimůra s grupó micin. Tenkrát na vranclovský gracně vegetil Hynek se svým aplégrem.

Juhan byl gómeles a bicáky měl jak Arný Švarný, ale měl fedry z čičin. Tata na to měl love, tak vypakoval skvadru borců v plechovým džíndresu, aby ty fósatý kocoviny vokolo vodpískali.

Samo litr, že došlo aji na micky té staré gapy, která to ale progómila až když doklapala z valdu, kde trhala nějaký jing-jang šóší. Striga, vytočená jak šrófek, začla fachčit na odvetným válu. Jungšála vytáhla k lóži a nechala ho prohltnót gravitační flignu.

Když rytířské nebyl štont synátora vyčmuhnót, začla mu bét jasnáčka, že v tym bude mít kolky ta bosorka a naklapal za nó. Ježimutra ho ani nehompala a vyvalila to rovnó v plný palbě. Natahla pazóru nad vasrůvku, lóža jak byla zvyklá od malýho kiloša se vodryglovala nabok a dole Hynek zblíkl konópka vytuhlýho jak štolverk.

Plechové kábr se rozdampfoval jak Orient expres a z fleku babu lifroval k fogařovi, keré z ní ufachčil pletýnku v kolcu.

Hexácké vigvam se za ty járy rozpadl a brčálová lóža se vsákla. Dodneška ale vranclovská sajtna hantýruje, že na to chmurkový výročí je nad rigólem čut mróskavý čičiny.

Hantec déchá

Merchny

O zvěřině a čórkařích

Jedno v oltových časůvkách byli na kéro u jednoho pedála hafan s kocórem, přča s ovcó a husa s kohótem. Jedno už je tak to věčný cébrání a čekání na chálku od imrvére zrychtovanýho hospodáři přestalo bavit a tak na slezině vygómal, že by to chtělo krapet provětrat škopek a zrekognoskovat terén, jestli někde nepudó vyčmuchtat nějaký fajnový kobry.

Po celodenní šontače uprostředka hrubýho valdu, o nějakým hamru ani hláška a kompas negómal žádné z nich. Hafan zahlásil, že by kohót mohl vyrolovat na nejvyšší stromisko a hodit špizuňk, kde to fajruje. Pěřované frajer předvedl kolmé start na špicu smrka a vrzнул voko kolem. Jak namarkoval šajn, natahl vohryzek a zakokřhal: „Kikiriki, napravo só nějaký blikše !“ Němý tváře začuly a našmrdlaly směrovku za šajnem. Jak vyšli z valdny, hned zgómlí guču. Petrolejky tam valily naplno a hukot tam byl jak na Zelňáku, když tam válčil Rudy. Jak byla zvěřina natěšená na řádný mecheche, nahrnula se do fenstru a málem jim vypadly semafony. U stolu sicnili čórkaři a zrovna se šábovali o uvolněný krupóny. Zoologickó zahrádku chytly fedry, že je mukli drapno a bude mávačka lajfce.

Z toho brózdání po lese za celé den ale měla koza bolavý pastelky, tak se našponovala na zadní a do fenstru natlačila ten svůj fósaté karfiól. Jak měli krimoší od metylu levandulový jodovky, gómali, že si pro ně dovalil rohaté. Nechali krupicu v bódě a bičovali aus.

Zvěřina po sto jarních kilácích vysauněná a vylágrovaná zabrala veslama do chalupy, uvolnila bundiřa a skenovala, kde só betle. Všici mázli řepy do holpecu a vygómlí, že koza rohatá vleze do stodoly, protoze ráda hryže klásky. Ovca zahanykovala: „Já su vysazená na kaltnu, zvostanu ve forcimře.“ Mlsné kocór zaparkoval v kuchyni na

šporheltu. Pséko strýtkoktejl, keré rád okusuje kostiska, si vlezl v cimře pod ponk. Kykyrák si vyletěl na bidlo u kamen a husa složila muskle na dvoře.

Lópežníci sice vzali Žuráň do lesa, ale brzo se z toho vychrochtali a začali bét mínusově proladění z té krupice, které nechali v bódě. Měli peří z toho čerta, ale nikdo nechtěl hrát Sandokana. Ve finále z jednoho, co měl diplomatickou praxi se svazem kocóru a byl festovně na palicu udělali delegáta a ten musel nacórat zpátky do chaty aby progómnul, co je s lovama.

V chatřci byla řádná černota, a tak konópek nasmykoval na blind do forhausu. V ten moment ho šetland'áčka mázla kuželkó jak kladivem. Čórkař vyhodil sirénu a vzal draka do šmajchlkabinetu. Tam už byl narychtované kohót s tím svym „kikiriki“ a čokl, které zaštěkal a šel mu po pedálech. Lópežníkovi se sice málem zasekla pikola, ale zahamoval a bičoval do kuchyně, kde si na něm malé tygr vylepšil manikúru. Loupežník-dylina vysmahl na dvůr, ale tam si s ním dala scuka husa a oštípala mu hokejky, že koloval origoš Tahiti. Borec, celé makalúzo, měl teď půlky stažený, že mohl cvakat desítku drát a valil do stodoly, kde ho koza nabagrovala na rohy tak, že viděl cigána kóřit střelné prach. Sarka Farka už na nic nečekal, stejně měl pomalu blato na hřišti a zralé byl tak akorát na inteligentservis a mazal pali.

Když dopraskal ke kolegům, nahodil válku, co schytl za mixnu: „To vám teda borci hlásím, že tam mě nikdo nedostane ani za všecku goldnu a briloše. Těžkéch bormenů je tam betelná sajtna a vysadili mně rumpoleto jako Baníkovci. V předsíni sem kópil granát od bednářa, ten do mě solil baldó, v obýváku kdosi dul: Naval ho sem! a jiné blemcá: Tak, tak, tak. Chtěl sem zbalit dekle, ale na dvůr tvrdá klika. Trtám do kuchyně, tam mě mladé Bařa ufachčil šídlem akupunkturu, že mě začla valit červená. Na dvoře mě dohonil kovář a štípačkama mně vyrovnal husí kůžu. Ani ve stodole to nebyla žádná volnoběžka. Nějaké jednotné zemědělec mě popadl na

vidle a mignul se mnó vo hródu. Už sem myslel, že du do pytla a budka mně nebere, že nemám přefláknutý brka. Peckovačka jak sviňa. Nechte háky hákama a typlujte aus jak Zátopek. Já teda nemám žádné šmak na to, aby mně celé řemeslnické učňák přehodil fasádu.“ Ostatní kořeni zgómli, že só pomalu na hrncu, na nic nečekali a zahlásili konec směny.

Jak čórkaři vzali dráhu, odhlasovala si zvěřina, že na hospodáři házó bobek a pila valili do štatlu. Tam nejdřív zapadli k Džimovi na škopek a pak do prvního nonstopu, kde uvalili skoro všecku krupicu na automatech a ruletě. Co jim zbylo, zkapalnili u Padovca a nakópili kutnohorský válce. A to je finýto!

O Smolíkovi juniorovi

V tech dobách, kdy bylo Mrtvý moře teprv řádně nachcípáný, se hantýrovalo, že Smolíček byl mladé pacholíček. Jelen s goldnovýma parohama, u kterýho odmala kempoval ho totiž nechal růst pod kuchyňská linkó, aby nemusel na tržnici cálovat těžký háky za vohoz Adidas XXL. Tak tendle svišťór, co déchal ve hvozdu s jeleniskem měl až na to, že musel vždycky po Večerníčkoví piglovat parohy a kopyta, betélné lébuňk.

Než jelen jedná vodmáznul hákovat do šantecu, kde ho měli jako vratočuča, hodil na Smolíka strašenó: „Zarygluj futra, špizuj, kdo je za nima a nikoho nepóštěj.“ Rohaté odvesloval a Smolík pacholík vykotil pastelky na ponk. Najedná bóchačka na futra jak když bóchla teplárna. Když jungšál hodil lakmus, kdo je venku, ozvaly se zvenku medový jedy: „Smolíčku, pacholíčku, otevři nám svou světničku, jen dva pazóry tam strčíme, jen co se krapet rozfajrujeme, hned zas povalíme“.

Smolíček, gebeňa zvědavá, by rád odšpéroval, ale zavánělo mu to levotó a taky měl fedry z jelena. Když jelen naštychoval zpátky do domášova, zazvonil mu sokolík vo tom, že měl buďto těžkou travní halucinačku, nebo že ho fér nějaký hlásky prosily, aby ufachčil den votevřenejch dveří. „Fajn, že néseš taková mošna. To asi byly Eržika s Esmeraldó a těžké štengr. Kdybys je pustil do baráku, odnesly by tě na hrbu. Nebo na něčem jiným“.

Druhé den byl jelen zase v hokně. To víte – veletrh, samé Dederón a někdo to vyhazovat musel. A na place před bódó zase ty dvě štroncny a z ampliónu švitořily eště víc nasladko ty svý fligny: „Smolíčku, pacholíčku, otevři nám svou světničku, jen dva pazóry tam strčíme, jen co se krapet rozfajrujeme, hned zas povalíme. Čestný pionýrský.“ Ale Smolíček zvostal zaryglované, ajii když by rád zgómnul, eši ty můry mají taky campoša.

Jeskyňky, starý skrčkařky, začaly před futrama vibrovat, jako že v červencu naklapala fest kaltna a začly békat až to mladýmu začlo trhat hercnu. Smolík junior za ty járy, co kempoval v lesisku zatím žádnó koc nemerčil. A protože pro něho byl estrogen těžká novodurovka, pootevřel drobet vrata, aby šlapadla mohly dva kolky nacpat do guče. A ty hned vrazily mezi futra ty svý plastový nehtiska, pak celý hokejky a nakonec vtrukly do cimry komplet. Smolíčka drapnuly za klamprdón a mazaly směr Mulénrůžovka.

Smolík netušil, kdo s kým hraje, ale pro jistotu začal jódlovat: „Za doly, za bergle, mý goldnový parohy, kde se pasó! Smolíčka pacholíčka sociální pracovnice pryč nesó.“ Jelen byl kósek ve štatlu, juhana uslyšel, pila dosmykoval, lapnul šlapací kola za slavíka, provedl průplesk a fagana odnesl dom. Mladé Smolík dostal hašte, jaký nepamatoval, aby si příště probral, jestli odšpěruje futra nebo ne.

Fest dlóho nikdo před chalupó nepřistál, až zas jedná, když se jela Velká cena a jelen měl plný parohy hokny,

vystartovaly z berglu ty dvě havaje a kajlovaly: „ Smolíčku, pacholíčku, otevři nám svou světničku, jen dva pazóry tam strčíme, jen co se krapet rozfajrujeme, hned zas povalíme." Smolíček ale odryglovat nechtěl, že na něho zase šijó tunel, takový šmėčka, že si můžó nechat, a že mu jelen posledně hrubě nakulmoval heligón.

Jeskyňářky zase házely laťáky do řepy, že né, a co že by z toho měly, že venku fakt jenom klepó kosigyňa, a že by se stejně u nich měl jak katarské princ, protože by si s ním imrvére hrály a každé den by si s nima mohl hodit křápem a že bude cesta vokolo světa za sto eur a podobný klíny do glocny. Smolíček se už dlóho měl old, rópama nevěděł coby a rozvalil futra. Jeskyňky zapadly do cimry, pakátla gařly, a poklusem zbalily glajze. Odposledka byly natěšený, jak mu profiltrujó fasádu za tu mlatu od jelena. Džery když vyšpiznul, že asi bude hompačka nebo vodmydlená tykva, zabědoval a na plný kule dul: „Za doly, za bergle, mý goldnový parohy, kde se pasó! Smolíčka pacholíčka sociální pracovnice pryč nesó."

Ale tentokrát hókal darmoděj. Jelen trhal lupeně na ZZ Topech v Rondu a nečul ani ň. Hajfice Smolíčka dolifrovaly až do šambr separé. Do štrycle mu tlačily samý delikárny, dávaly mu šlukovat samý americký válce, za límec mu každé den škrábly nejmíň pětku kalichů a když byla melta, tak se šutrem a maltó. Jasná válka proto, aby nabral kiláče a debrecínky si z něho uklohnily ňamku.

Když už Smolík vypadal jak Mišelin a přes bauchec neviděl kamoša, rozfajrovaly šporhelt a vytáhly kuchařku. Smolík pacholík zgóml, že pomalu spadlo víko, prubnul přemlůvačku aby se slitovaly, ale šmetyny nic, a tak nastartoval poslední voláre: . Za doly, za bergle, mý goldnový parohy, kde se pasó...“. Jelen s goldnověma parohama to začul, tiplēm dovalil do masážního salonu a proběhla regulérní mlata. Smolík junior hodil sedlo a valili dom.

Jasná hláška, že hormónek hodil radovanec jak fetyngr, když po ránu vrátí prázdný flaše a natlačí do budky první hrnek a sliboval že už bude furt vzorné jak svazák a šnycle nechá na pokoji. A už nikdy nikomu futra nerozvalí. A taky že ne. Teda do tý doby, než před barák přišmrdočila Anželina Žolí. To víte – jak hantýroval staré Berósek: Kdo neměl zrzavó, neví, co je láska...

A to je finýto.

Fógl Fajrák a liška Zrzoňa

Už je to betelná hromada jařin, co kingsonovi za devatero berglama a devatero pryglama hókali Mičurin první. Každé je nějak hozené stranó a tenhle kingál se furt vrtal na zahradě v záhonech. A protože byl těžké bormen přes hnojivo, rostlo mu tam stromisko co neslo goldnový renety. Podělávka byla, že to jediný goldnový jabko vždycky přes noc někdo vočóroval. Kingál za tím čul kolegy ze zahrádkářskýho svazu ale za plótev je při tom nikdy negafnul.

Tak u toho jabkoviska nechal aufpasovat nédřív svý dva starší synátory. To ale byly těžký lemry a házeli chrupku ještě když měli jednu pastelku na zemi. Mičurin fest vymotané jak vodník Ferina vyšrajbčil na teho čórkařa odměnu a to bylo to na co čekál némladší aplégr - protože měl ekonomku. Jungvirt nahrnul do kabele chálku a energetáky aby nezabořil a samostříl s kalenéma od Pavky Korčagina a šel na věc.

O půlnoci ho pomalu zlomila šlofna ale Semtex je Semtex a tak přece jenom zblinknul fógla s goldnovým peřím jak už už tlačí do zobana toho jonatána. „...Jo tak to ty seš ten štengrbacil !...“ zahlásil jungšál a mignul po něm ze samostříla. Fógl fajrák byl sice hnedka pali ale jedno brko mu vypadlo a tak mohl sokolík mórgn dělat machry v kině.

Kingál mu sice nechal nakreslit diplom ale protože byl taky žgrt'a hned z voleja začal proklepávat mlad'ocha co to bylo za fógla a jak byl velké a za kolik by se dal stfelit do špárkasy. Vzalo ho to tak, že byl každé den čím dál víc marodné, ani glgačka mu nešmakovala a tak si zase nechal nastópit ty svý tři vodlitky a hlásí: „keré z vás mě přihraje fógla Fajráka, bude po mně kingson. Howgh, dohantýroval sem!“.

Cápci se narychtovali na cestu a valili na hajtrách tam kam chodijó větry spát. Jenom dohasili na první křížovatku, bylo po čurině. Néstarší, co měl doktorát z kózels a těláku na Sorboně „...chlapi, buďto si tady dáme scuka, nebo zapíchnem do země vrbové prótek a kemu se zazelená, tak je jasná válka, že ten rafnul Fajráka...“.

A tak valili každé na jinó stranu a jeden za druhým potkal po cestě lišku Zrzoňu, kerá si je testovala na ikvéčko a dělala, že je módrová a jestli by neměli nějakó tlačku do bazénu. Jak sem hlásil - ti první dva byli úplný pošvy a nezgómlí kózelnó lišku, až ten třetí ji dal půlku kabanosu a spařili čuně obá dvě. Liška Zrzoňa byla na Fajráka beztak vysazená, protože jí půl járu nazalepil nájem a tak némladšímu džerymu nabonzovala, kde má ten svúj goldnové kér. Kuzma na něho vlítnul jak daňová kontrola, zapasoval ho za katrové pokojíček a valil dom.

Jak to bral okolo těch prutů, viděl že bráši se majó paradajsově, jelikož z jednoho rašili doláče a z druhýho éra a tak smykoval do rodný hródy, kde začali fógla Fajráka ukazovat za love na spárkách a za vypadaný brka si na Sejšelách nechali postavit vyladěné hotel pro Azbuky. Névětší radovanec z toho drapl tata Mičurin, které už nemusel cálovat celaskóny v apatyce a zbylo aji na složenky.

Takže – ctihodné a velebetálné publikum - je jasně vál, že když nebudete cálovat nájem a čórovat goldnový jonatány mohl by vás každé agilní caloň lapnót pod žrádlo, protože kam

hodíte čučku, je to samá liška Zrzoňa, co jede na procenta. A to je finýto.

Kakáču klohni !

Bévalo nebévalo, kósek od Tróbska hajmovaly v perníku jedna plus nula vdova s mladó pubálkó, krapet přes deset jařin. Barák to byl na demoličku, na kupónovce nevydělaly ani ň, šporhélť věčně ledárna.

Jedná v letě začala mutr trochu krepírovat, zelená byla furt jak hruškové kobáč a tak musela mladá labza doma makat jak šróbek. Aby měly čím zasypat bazény, vodveslovala mladá jedná do berglu, že tam najde nějaký gample a ufachčí smaženicu, nebo aspoň posbírá lampy od škopků a vrátí v samce, že by pak bylo na válce. Nahodila šolnu, gafla turecké kufr a zbytek bimzála a hrnula.

Když očesala všecky tři prašivky, co v lesisku rostly, posadila se na pangét a vyndala ušmórané giňál. Ausgerechnet v ten moment se tam promítla nějaká oldová boveračka, v ruce prázdné ešus a začla valit betelný durchy. „Ach, můj sokolíku...“ „Muti, nasad' švigry, já su koc..“ „Soráč, to ta bílá balda; koňo moja milená...“ prosila, „...vod včerejška se mnó rumpluje módr jak s příklepovkó, nepřihrála bys mně malé štykl ?“ „Vo tym nedéché“, zahlásila mladá kobra. Stejně merčila, že bábovka de po brzdě jak slepica po flusu. „Jenom by sis babčo měla naštelovat vrbový protézy, protože giňál je tuhé jak štolverk.“ A hodila pápin svýmu obědu. „Díkes, pionýrko, seš rovné filáč. A když dalas ty mně, musim ti taky šupnót nějaké džekpot. Dám ti tu svó bandasku. Ale bacha, to není žádné hliníkové lagric. Když ho v domovině hrkneš na ponk a zavelíš Kakáču, klohni! sfókne ti tolik kaše, kolik napeš za žebř. A když zahlásíš Kakáču, šlus!, on provede zakončenou. Akorát musíš zabóřit na plný kýble, von

ten stroječek uvnitř je z Číny a chvílema funguje na levobok.“ Bandaska sice nebyla žádná Tescoma s goldnovéma laplema, ale debrecínka nebyla žádná tykva, v myslivně už plánovala restauračku.

Mladá dovalila do domášova a nahodila válku, jak v lesisku funguje telešopink. Naštelovala hrnek na kuchyňské lajnu a zadula: „Kakáču, klohni!“ Chtěla rekognoskovat terén, jestli jako babica nebyla Helmutova ségra a neodpálkovala ju nějakým aušusem. Bandaska nastartovala šrumec a než si mama odlakovala nehty, kastról nestíhal a kaša opustila území republiky. „Kakáču, šlus,“ zaševalila havajka a kastról zahamoval. Kaša byla ňamka, jemně štychlá konopiskem, takže do nich zahučela jak Němci do krytu a gómete, jaký bylo v perníku mecheche.

Když vobě proladily pajšl, vysmykovala mladá provětrat kostru do Teska na výprodeje. Stará nejdřív zaplula do regálu aby hodila dvacet. Ale jak se probrala, už jí huba zase šla bokem po té sjízdné chálce z hrnku. Navíc od tasemnice, co si pěstovala pěkných pár jařin jí furt škrontalo v bendžu. Postavila ten plechové udělátor na židlofon a zahlásila: „Kakáču, klohni!“ Kaša v hrnku vystartovala jak Zátopek a než si raskenka dovalila bagr, začala kapat na lino. Mutr se z toho totálně šprajclo íkvé a začala brat fedry, co bude: kaša valila z kakáču jak poslanec pro výplatu, sváteční tébich celé ulepené, kaša až za obrázkama a už fičela z fenstru aus!

Mutr dohókaná jak prvňák před školní jídelnó, hodila dylýt na heslo, co musí hlásit aby nádobí vodmávalo kašu. Nédřív sondovala, jestli by to šlo stopnót pazórama. Nehelfnul ani zašpérované papiňák. Matka pomalu fest kandidátka na mikimauz nonstop prubovala resetovat mozkovnu ale marný; v budce furt doba ledová.

Zatím už byla kaša všude. Sósedi, co vokoštovali byli z toho marjánovýho šmaku trochu džetro a trochu jí ubrali ale

kaša jela jak pila. Nebét toho, že mladé hafan dovalil trajfem ze štatlu dom, bylo Tróbsko v ponoru.

Kůža už zdálky čula před barákem seriózní mazec, docvaklo jí, že na mutr zase přišla mozková dieta a zahókala: „Kakáču, šlus!“ A hrnek to vodubnoval. Štreka až nad Veselku plná ztvrdlý zobky, takže špachtloni, když naklózali z farchy dom, nemohli projet - jako když dederóni pádlujó do Kárlmarxštatlu po Velký ceně. Kdo v háčku nefutroval, prokósál se do betle, vostatní mohli legálka zapadnót do paluše. Zbytek kaše střelili mama s mladó vedócímu do samky bez dépéháčka, ten to nabalíčkoval a přeštítkoval a jestli nezakalil, prodává to tam dodneška.

O koblížkovi

Bévalo nebévalo, pár kiláků od Brniska bylo v osadě havranů hustopeč a tak v jednym old perníku kempovali sólo dědóch s babiznó.

Jednó se tak dědek móňal od ničeho k ničemu a tak mu bábrle hlási: „Ty, chorošu, co se tady furt motáš jak nudla v bandasce“? „Stařka, tak ti mně nějak lapl módr, natlačil bych neco do štrycle“. „Co to vaříš za války, víš dobře, že je nízký datum a pošťanda eště nedoklapala s dublonama. Desátýho budó rantále, pak bude chálka“. Staroch měl ale furt blbý hemzy a tak stařka vymetla z truhle eště trochu toho móčmena, rozmíchala ve vasrůvce a přihodila jednu hořickou trubku, kerou u bódy celé dohókané ztratil pubál, když merčil babču s vyvalenýma džankama, jak se zoncní nahoře bez.

Babula zaslóžená nudistka teda dědóchovi uklohnila koblížka. Jak hodila koštec, vyšpizla, že je eště řácká žhavka a nechala ho zkaltnit na fenstru. Na koblížka, jak v něm začlo fachčit to hořický potrubí, najednó přišly bobky, že by ho měl

zfitrovat takové staré fosil a tak jak v něm byl ten švédské fištrón, vzal draka.

Jak to tak koblih smykuje přes Monte Cap, najedno proti němu zajoch, kerýmu sice budka nebrala, že se bacoch sám vod sebe prohazuje po trati, ale sténak zapomněl, že je vegeťák a hlásí: „Zaparkuj konópku, bude ňamka a ty v ní máš hlavní kládu.“ Koblížek nenavykl marně tratit času a vypustil na micoňa ty svoje cajzlovský zvonky: „I nesníš zajíci. Poslouchej, co ti zazpívám: Já koblížek, koblížek na másle smažený, na okénku chlazený, dědečkovi a babičce jsem utekl a tobě zajíčku taky uteču. A vyšum, než kópiš granát ,“ a už balil glajze.

Koblih si to čáruje skrz Jóbsko a potká ho vlčisko. Ten celé vyjevené, protože poslední lahvátor v něm zasyčel před tédnem, hóká: „Bud’ je to opožďená delírka, nebo na mně myslivec zase ušil nějakó chatrč. Keré ty seš?“ Jak koblih vyvalil flétnu, hóká vlkanec: „Flaša ingóstu to sice není, ale aspoň ňáké hamr v bachoru. Pocem sokolíku, bude se chálčit.“ Koblih, čím dál voraženější, začal vařit těžký jedy: „I nesníš vlku. Poslouchej, co ti zazpívám: Já koblížek, koblížek na másle smažený, na okénku chlazený, dědečkovi a babičce jsem utekl, zajíčkoví jsem utekl a tobě vlku taky uteču. A nemoté se tady, nebo bude bubnovačka.“

Koblížek razí dál po valdu a najedno proti němu medvědisko. „Ctihodné a velebetálné publikum, takové valčík sem eště nekóřil – bud’to mám polité jazyk, nebo tady kobliha sama šontá po lese. Kam ten tipl juhane, hod’ tam stopku, zobka volá.“ Koblížek klasika filmoval, že negóme ani ťuk a vyvalil znova ten svůj valčíček: „I nesníš medvěde. Poslouchej, co ti zazpívám: Já koblížek, koblížek na másle smažený, na okénku chlazený, dědečkovi a babičce jsem utekl, zajíčkoví jsem utekl, vlkovi jsem utekl a tobě medvěde taky uteču. Nestresuj a vyklid’ štreku.“ A byl pali.

Koblížisko, adept na Goldnovýho fógla, pomalu dosvingovalo do Žabin a naráz před ním staré zrzoň lišák Ten, celé módrové, už pomalu prská do rolety, jak vidí kobliha v bachoru a hlásí: „No né, pod’te na mně vo půlnoci za dvě kačky zboku! Zdálky to vypadalo na Rudyho Kovandu a zblízka je to buchta. Tebe sem už viděl na Čáře za fenstrem v kvelbu s bimzošama! A co ty tady?“ Koblížek jak zaseklé gramec znova zajódloval: „Já koblížek, koblížek na másle smažený, na okénku chlazený, dědečkovi a babičce jsem utekl, zajičkovi jsem utekl, vlkovi jsem utekl, medvědovi jsem utekl a tobě lišáku taky uteču.“

Lišák, žádný béčko, progóml, co je to za geňu a hanykuje: „No, sice žádní Párpli ani Dogma Art, ale furt lepčí, než když tady békala ta Partyšová s tó vybombardovanó řepó. Ty kemo, já teda nemám žádný boční šorfky, ale vod tý doby, co tady v lesisku byl Milda Zeman provětrat žraloky a zfetované becherovko nabral kladivo do smrka, čuju velký kulový. Nechcu bét bolavé, ale abych si tu zonku proglgnul pořádně, bylo by špica, kdybys mě ten vál zamňókal rovnó do ovaru. Byl bys benevolentní a pokročil sem?“ Koblih už se viděl jak mňóká v čóhně a rozpálil to znova: „Já koblížek, koblížek na másle smažený, na okénku chlazený...“ „No, betálný, prótku, skoro jako od Kaciho, ale furt sem eště negómal ten konec, pod’ eště blíž.“ Jak se koblih posunul lišákovi k mrkvě, ten po něm gřuf.. a šópnul koblížka do bazénu.

Takže je jungšáli jasné vál, že když nebudete poslóchat starochy, budete vařit křivý války a skrčky, tak vás sežere nějaké práskané lišák. A když budete cálovat členský příspěvky, neufachčíte žádné průpal, a budete dobrmani, tak vás sežere staré rasken. A to je finýto.

Tři goldnový hára dódy Encyklopeda.

Před betelnéma járama, když měl Žanek Žižkové eště vobě augny, béval za berglama, kdesi ve Švédsku jeden kingoš. Žádná olympiáda to nebyla. Věčně někde na čochu, samá fléda, s hajtrou furt lítal po lese za ušákama, prostě prudké myslitel. Taky se mu hókalo Narovnané Olaf.

A jak to měl v glocně srovnaný, ztratil jednú turistickó značku a skončil na noc kósek od Čebína ve smradlavý guči u uhlířa. To byl velké vodvaz, uhlířova starucha akorát tlačila novýho kindoša a tak musel king chrnět na půdě. Jak byl navyklé na vodní betlu, furt ho to někde tlačilo a né a né spustit auglolety. Vo půlnoci z cimry šajn a Olaf hodil čučku, co se uhlířce povedlo. Brélí dolů, góme, že uhlířka hodila mávačku rodný hródě, na betli vylíhlýho juhana, okolo tři starý haluze, jak hanykujó vo tym, že konópek bude hrubé mlatař, plánujú mu těžkó vatovku a pré že ta Olafova čerstvá koňa už se ho nemůže dočkat...

Už enom proto, že mu nenahlásili, že má vyplňovat novó přihlášku o přídavky, chytl kingál nerva a hnedka mórgn odchytil uhlířa, že dá svišťa vyštudovat u Azbuků na mašinfiru a že von, jako uhlíř, už do smrti nebude muset hákovat a podobný medový jedy. Uhlíř byl druhé takové zlepšovatel, dal mu mladýho a za dublony si odešel spařit čuňu. Narovnané Olaf zbalil glajze curyk dom, capoša aji s košem mrsknul do rybálu a valil dělat ordnunk s královó, jak že to tenkrát bylo na tom mejdanu.

Jak tak čumpelík krauloval v košatině Švarcavó zaseknul se v rákosu kdesi ve Šrajbecu, kde ho zgóml fišlař. Jak byl navyklé všeccko co ve vasru nande dotlačit dom, dotáhl svojí brikuli aji toho šropála. Do tý doby nezgóml, jak uvařit svišťa a tak voba hodili radovanec, že jim někdo taky bude vydělávat na důchod. Že k nim mladé dopiloval po vasru, dali

mu méno Venclovské, ale to bylo cu moc dlóhý, a tak se mu začlo dut Venca.

Za nějakých dvacet rokenrolů byl z Vency nadupané kos a akorát kolem fišlguče, kde kempovali se staréma havranama si to solí Narovnané Olaf. Že byl šlajznové, zheršteloval všecky at' mu naberó z rybasu. Jak ale zblinknul Vencu, málem zatáhnul firhaňk. Jasná válka, že zgómnul nekvalitní topení a aji když z toho bral těžké vangl, uvařil další křivárnu. Hnedka že má votlačénó kostru, vanilky z partyjovky a že musí do domášova poslat bríf. Staré medvěd jako echtovní proletář vydlabané jak mošna, nečul žádnó levotu a hnedka hlásička, že mladé s tím faxem povalí. Kingál na lejstro naškrabal, že je Venca jako křivé borec a at' ho doma hned vosolijó.

Venca s líbesbrífem bičuje přes bergle azimut Švédsko a najedná je ztrhané jak pendlovky. „To viš že jo, já se tady budu mrcasit a makat jak Brazilec a nakonec ještě pošťákům zkazím normy. Vo tym at' nikdo ani nedýchá.“ A hodil záda do borůvek. V noci ho tak našla chrnět ta stará škatula, co mu naplánovala, že bude plné lovů a vyčenžovala křivé glejt za bríf, kde bylo našrajbčený, že Venca je ideální kandidát na inseminaci a že než králík dopiluje dom at' só s mladó kůžó gólový. Když Věna přišmrdolil na hrad, králová přelóskala mejl a jak měla ze starýho fedry, hned večer ho podle befělu nechala navlíknót mladé grilovací kódř a vyhlásila celozávodní dovolenó pro nevolňase.

Když king Olaf dosmykoval do rodný bytovky a zmerčil, že má Vencu za zeťáka, málem z toho vyšpricnul, začal tlóct karfiólem o zem a zařval jak tygr, ale jinak na sobě nedal nic znat a jako echtovní levátor začal mladymu scat na vanilku, že jako když je takové gómeles a svazák, tak pro něho nebude problém dovalit tři goldnový hára děda Encyklopeda. Mladé Vencloš dokósnul škopek, zbalil rákosky, cháles a doláče do kletru a odšóral pro mapu.

Vzal to po zelený přes Švajc a došel k moři. Háže čučku kolem a naráz zmerčí šif aj s vasrfýró. „Jak ti dupó králíci kralevicu a kam valíš?“ „Kingál mně poslal pro tři goldnový harizony k nějakýmu odrostlýmu hašišovi a já ani nečuju kadyma mám typlovat.“ „Zklidni hormon, to se zmákne, převezu tě a nakreslím trať, když z děda Encyklopeda vypáčíš, kdy mně tady vystřídájó.“ Venca dal čestný pionýrský a valil dál.

Dofičel k velkýmu štatlu a potkal boveráka tak metr dvacet aji s cylindrem a hned háže dotazník, kde najde děda Encyklopeda. Duchyš z něho nejdřív vykajloval čóda a hned že je to v ponoru, že tam měli stromisko, co dávalo betálný jonatány, kerý když se natlačily do bazénu, tak z tebe byl zas jungšál a že sviňa přestalo rodit a že mu k dědkovi zavolá taxála ale ať z něho vydoluje, co dělat, aby zas byli plusově jabkově proladění. Venca odkejval, že jako de do holpecu a pigloval za dědou Chytrolínem. Po cestě se mu pod nohy eště přištrykoval džekyl, co už měl na kerchově rozdělané špil a hučel, že bez toho živočišnýho vasru, co všici ve štatlu glgali je to chmurka a ať Venclovské prosonduje Všeználka co s tym kózelným vodovodem a kde to má kohótek.

A tak Vendy dosmykoval ke goldnovýmu paneláku na goldnovým berglu, kde ve třináctým štoku dýchal se svou mutr děd Encykloped. Vtruknul do kéro, zmapoval půdorys a ve špajzu začul divné šrumec. Na zavařovačkách tam vykocená babizna, co mu byla za sudičku. Vyžvéknul jí vo co gou a nato vona: „...hodť to do klidu sokole, s tím ti helfnu, harizony zařídím, Vševěda je můj mladé, akorát se musíš zašit, von je po šichtě fest módrové, vrazil by tě na šporhelt a tlačil bys mraky...“.

Sudřka Vencu zamachlovala pod špinavý jégrhózny v kópelně a vartovala, kdy dohasí pedál. Naráz venku rácké fukěř a fenstrem leze do béváku havran s goldnovó dekó. „Čus bus mutr, čuju člověčinu, co tady máš za caloňa? Naval ho sem

ať mu naklepu krupón.“ „Ale ty muj brablóchu, celé den vometáš nýdr auf mračmeny a načuchal ses toho. Pod', natlačíš nějakó chálku za žebř.“ Děd Encykloped vodpiskal křeč a hodil s mamó papku. Po chálce Encykloped hópnuł do regálu a hrnul to fest. Babča mu začla drbat kefu honihárem a tahat z něho rozumy. Jak mu vyškubla první chlup, hlásí dědóch: „Mutr, neštengruj, já su celé ubloncané a ty ze mě eště uděláš Kožaka...“ Nato starucha melduje, že krapet zafifnula a že se jí zdálo o tom štatlu, kde nefachčí živočišné vodovod. „Boděť by fachčil, když tam na tý vasrůvce dřepí takové hnusné frogál“, hlásí Encykloped a stáhnul rolety. Raskenka za moment utrhone druhé goldnové chlup a pedál znovu hlásí: „Tak toto někdo zacáluje klapačkama, co je furt?“ „Soráč, Johnny, zase na mně dolezl kysanec a zdálo se mně o tom stromisku co přestalo nést ty betálný viágrový jonatány.“ „Eště aby taky neslo, když si po něho vlezl takové eklhaftové plazoň“ zazvonil goldnové batles a zabral spavku. U třetího chlupu se dědek fakt vytočil a začal se zvedat pro mesr, že bude šmikovačka a že to tady zavání levotó, ale muti na něho ušila eště jednu haciendu s vasrfýró, kterýmu se už nechce klepat čtyřiadvacítky. „A dyť je to úplný máčo! Ať vrazí to veslo do plótví prvnímu emilkovi a může na to hodit kakáč.“

Vencl to všecko registroval, zbalil tři goldnový hára, zapichnul to a pila pali dom ke klisně. Jasná válka, že po štrece nabonzoval toho frogála a plazoňa a sám si d'obnul vijágrovýho jabka a živočišnýho vasru. Měl trochu peří z vasrfýry, ale doťapalo mu, že musí zase jednú bét křivé strup a vyvalit to, až ho přešteluje na druhé břeh, nebo z něho eště bude dělnická klasa. Tak se nechal převézt a nahodil válku: „Až ti sem zas někdo doklope, nečeké na převrat, vraž mu to bidlo do haluze a máš fajront.“

Tak Venda přistál doma vychechtané jak lečo, odevzdal šalinkartu a goldnový harizony a s mladó se zodpovědně zkóřili. Kingál Olaf celé mauglí z těch goldnových harizon, ale

eště víc z těch jonatánů a kózelný vasrůvky sebral kramle a udatně typloval k černému moři. Jenomže vasrfýra věděl kdo s kým hraje, na nic nečekal, hvizdnul Olafovi veslo do pazór, hodil frošála na mělčinu a trtal pali.

A tak se z kingála stal nové vasrfýra, Vendelín s mladó začali šéfovat celýmu kingálství, klíčky od kéro mohli pučovat známém, tchýňa jim vartovala u pakátlů a každé druhé měsíc valili na Malorku a ešivá eště nerozfrcali penzijní připojištění, pařijó tam dodnes.

Hantec déchá

Filmesy

Analýza Tří lískáčů

Tak tedy, velebetálná merchnovo-analytická sajtno, hrknem na to! Letos sice až na Štěpána, ale sténak ste v čóhně zblikli klasickó merchnu Tří lískáče pro Popelku. Libuška Šafránková jako paradajsová koňadra, Travex jako vymazlené hormónek s eště nevojetým šasi a všecy ty vály vokolo vod Božky Němcové.

Ale! Jako seriozním vědátorům nám s kolegó nemůžó bét šumafuk všecy ty fely a šlompárny, kerý ste možná taky zaregistrovali. Eši ne, já vám šplíchnu, co mě tam neštymuje:

Přinde mě divný, že za celé filmes nehóknó princovi ménem. Princál je přeci funkce a né ménó! Tam možná bude nějaké matrikové levingr – eši von se nemenoval nějak nabok, třeba Filemon, René nebo Ervín...!

Ta mladá vod macechy byla Dora, ok, ale Popelka..? To taky není v kalendáři!

A dál – všici sme zčóhli, že cejchy Popelka máchala v kaltnovým valdovým vasru, ale mydlo s jelenem nikde!

Holóbcí...tak to je jasnačka. Blikšóny nám všeckém fachajó a aj když si zaslóžijó Tyršův odznak zdatnosti, tu turkyň a čočku spíš chálovali, než že jeli třidičku.

Pro věšky na dějepis není žádná hokna uhádnót podle vohozů a těch paruk mejd in Chemlon Humenné, že to režizér uplacíroval do renesance, jenomže...! Prosklený fenstry v těch cajtech měla akorát šlechta a jó óbr balíkáři. Ale statkářka?!

A taky by mě nesmírně interesovalo, kdo za Popelkó zabóchl ty vrata, když pilovala na tajňačku dom z kingálskýho candrbálu a všici měli bét vypleščení v regálech!

No, a jasné vál je, že jako inteligentním štatlařkám a páleném plotňákům vám nemusím ševalit, že je divizna eště dalších pár fligen:

- jak se ty šolny vešly do lískáčů?

- kdo Popelce v tech bojových podmínkách fachčil mejkap a hérstajling?
- jak to, že v plným provozu mají všici furt bílý košile a nažehlený jóžly?
- je Rozárka napojená na nějaký tajný informační kanály? Nebo odkad' góme, co je v těch lískáčích zamachlovaný a že ausgerechnet dneska hrnó snobáli hon na Bystróšku?
- No a – fakt měla Popelka jako jediná z celé sajtny haksnu dvaatřicítku?

Vinetů

Šropáli s ajfounama, jůtůbama a všema tema inetnetovéma flignama se temu budó pecnit, ale my, staří havrani tu storku gómeme. A aji když to našrajbčil Kódl Máj, řízek, keré pomalu v životě nevytahl paty z domášova, my sme u tech bichlí a filmesů sem tam aji uronili slzavó a celá naša sajtna zháněla v Moravance indošský mokasíny.

Aby to ti naši kindoši rovnó nevodpískali, protože só narychtovaný akorát na ty krátký hlášky na fištrónových mobilech, tak jim to dám vokoštovat aspoň podle tech čóhnových válů. Só aji barevný a sem tam nějaké autobus, keré se tam přimotal, když indošská partyja smykovala na hajtrách durch préryjó nemá na funkci rostlináňa vliv.

Tak teda – Olda Šetrné je ze startu hródoměřič, keré šteluje lajny pro ajznbónovó štreku v préryji. Nédřív se zkamoší se Semem Hókynsem, to je takové kruté týpek s parukó jak z Chemlonu Humenné, ale rovné borec a kóří valdnové fištrón. Olda je taky vzorové dobrman, kóří jak lehónko lapnót bizona na chálku a má muskle, že jednó ranó vodkrágluje grizlyho.

Kolem kempujó indošský sajtny – Kajovové a Apači. Ti první só kingáli všeckých skrček, netáhla a křiví strupáli, ale na Pendolíno hážó kévanó. Apači nemájó v gebeni fukéf a gómó, jaké levingston z té štreky může bét. Náčelníkem Apačů je Inčučuina a jeho mladé, Vinetů, je ten névěčší indošské sokol na place, nefachčí žádný knajfy a nikdy nehókne ani retychový sloveso. Čurina je, že mladýmu Vinckovi dělal tatu Klekí-Petra, skopčácké migrant, keré mu, aji jeho švici Nšo-Či, natlókl do řepy křesťanskó lověnu.

No, a začne se to meltit – Ti křiví Kajováci nédřív lapnó Vinetúa, že si z něho vopečó plecko, ale Olda Šetrné na to hópne, vytahne ho z podělávký a, jasné vál, že se z nich stanó kamoši. Aby to teda bylo komplet, tak eště musí Olda Šetrné vokázat, jaké je boryš při mixně a jak je štont pádlovat na džuznovým šífu, ale to je pro ně lahoda a vobá spolem vyčadijó šluknu míru. Nšo-či se zabóchne do Oldy, ale je to ve finišu chmurková storka. Ju aji s Klekí-Petrou pošle tlačit mraky křivák Santér, kerýmu clonijó na štrece za goldnó, keró měla Nšo-či ulitó na študyja.

Aby to bylo eště trochem džendrověší, motá kolem teho aji další babáč - Ribanna, kerá jede po Vinckovi, tu ale pošle za Manitůem fíra další indošský sajtny, nejaké Paranoha.

Vincek s Oldó se pak bloncajó spolem po préryji na svéch hajtrách, Ilči a Hatátytle, Vinetů se stříbrnó flintó, keró zdědil po Inčučunovi a Olin s těžkým kanonem – medvědokráglicó se dvóma laufama a s henryovkó, a hrnó dobrmanský vály.

Vinetů špizuje, kde by vymákl Santera, protože mu to sce zrechnovat za tatu a švicu, ale protože mu při jedné peckovače zfachčijó křiváci do štylka pár džuzen navíc, zmógluje to za ně až Olda Šetrné a Santér de do pytla.

Hantec déchá! Zdar!

Dóda Kaltnař (*Mrazík*)

Bévalo nebévalo, v oldových jařinách, kdy ešře byla všecká cháľka bio, lajřčila v azbucký valdně ukázková familka – vyladěná koc Nastěnka a její tata, fosil Kuzma Nikolájevič, keré byl ešře furt při chuti a tak si na kěr dotahl novodurovó staruchu aji s jejim odlitkem.

A tadyk nastal ten krénové vál – Macecha Jevdokija imvrére jede křivý haciendy na Nasťu a s Kuzmó se taky dvakrát nepiple, poněvác góme, že bude špicovějši, když na katastrálce bude chalupa našrajbčená akorát na ňu a její mladó-Marfušu. A tak musí Nasťa zřachčit samý lahůdkový bóchačky – fusky ušřykovaný dřív, než vyhópne zoncna, údržba komplet kolchozu v rekordní časůfce, rozděchat pařez vasrůvkó z potoka a podobný voltry.

Paralelně s tym valí další storka – Ivan, místní krasoň a polentér vysmykuje z domášova, aby si našel betálnó koc na grillku. Jeho mutti ešře valí instruktáž, aby byl rovinové borec a helfnul dycky slabém, ale pro Váňu só ty její fišřróny horké luft, rači si podlevá špíglu šřteluje metróšský harizony a háže blazeovaný čučky na místní kó. Jak Ivan dosmykuje do valdny, hópno na něho módroví čórkaři, ale poněvác je echt komsomolec, nemá z nich řádný fedry, só mu akorát k lochecu a ešře jim stihne zavařit řepy, když švihne s jejich baldama do luftu tak, že majó slitnót curyk až v zimě.

Ivan smykuje valdnó, potká řamana Gamplocha, keré vaři řerednó nuděno a že si spolem zahrajó na hoňku. Jasné vál, že dědek má valdec zmapované a Váňa se nechytá, ale ve řiniřu mu ten slíbené luk s kózelnýma řípama stěnak vyvalí. Óbr zásek v tento moment je, že bohatýr hodí na nejaké bontón bobana a ešře zahlásí, ať místo ně zřachčí předklon meďan. Tym si to nalajnoval, poněvác jak oprubuje ten kózelné samostřil, treři fógla a za brkem z ně dosmykuje až k temu pařezu, co ho Nasťa oživuje, pøběhne lověnová kontaktáž a

jak chce Muromec vokázat bábovky a trefit kušó grizlicu, tak mu Nasťa sce znemožnit panoráma, narazí mu holcové kybl na štryclu a v ten moment zmákne rasken Gamplmen čurymuryfuk a Ivánuška má na krkovici baribalskó dóznu.

Proladěné z teho moc neni, vodklape do valdny vytočené jak špulka a eště stihne hodit bóřenó na Nasťa za to, že má kvůlivá ní štryclu pučenó vod Médi Bédi, načež koňadra z teho celá rozhozená, začne cédat salcnový krópy z auglí rovnó na pařez, z kerýho vylezó kopretiny.

No a poněvač mu choroš Gampla hókne, že brumlovskó glocnu zhodí, když bude fachčit lajvontový špily, začne Váňa točit oltový vály – šměčkovému boverákovi lópne do hrnku dublon, debrecínkám ve valdecu sce helfnót se sklizňó a nakonec na hrbu odtahne chabrusovó prézlu přes bergle, za což mu šamanské nahodí curyk betálnó blond kefu.

Mezitym to ale s Nastasjó bere otáčky – macecha sce nechat obrabčit Marfušu, ta ale před interesovým bořikem zfachčí jednu podělavku za druhó a řízek se ve finálce sce vogrilovat s fešněší ségró, což Jevdokija nerozdýchá a když napadne snih, pošle móku tatu, aby Nasťa odlifroval do valdeca a nechal ju tam. Pod baumecem, napůl ztuhló ju nande dědek Kaltnař, keré jí hodí lano a že u něho muže kempovat, když to je na domášově pasový.

Ivan v ten moment háže pátračku po celý Sibíři a hledá Nastětku, do štreky se mu namotá baba Jaga, kerá ho sce šupnót na šporhelt, což Ivan progómne a prézla má štígro, že ju z róry vytahne eště než začne póštět sádlisko. Za to ovšem musí gerojovi helfnót s čmuchačkó.

Smolík pacholík je, že Ivánovič koňa nande, ale ausgerechnet v moment, kdy se vopřela o Kaltnařovu berlu a převoxlovala si štylko na klendrový štronzo. To by ale nebyl moloděc, tak jí lóbne lajvontové kisanec, Nasťa vyhópne z futrála, a s brilošama a goldnó od Kaltnařa valijó na hajtrovéch ródlách na domanín.

Jak to zblíkne Marfuša, neprodleně vydyndá ze švice Kaltnařovu adresu a valí si taky pro borca a těžkó krupicu, Kaltnař ale vyšpizne, že nemá dobró povahu, tak ju dom pošle na bobech tažených mladym vepřovým a místo oběživa ji šupne do škatule havrany.

Drobné tunel eště sfachčí uražená jedubaba, kerá se dá do hopleca s čórkařama a scó poslat Ivana aji s mladó pod permafrost, ale jak se to začne mydlit, začnó z nebála konečně padat ty holcnový baldy a každýho čórařa mignó po karfiólu.

No a pak už akorát Ivan ufachčí Jagušce klóbrce z popelnice, nastane betálná gólovačka, všici krutě natlačijó za žebř, vyžahnó co teče, tata Kuzmič se konečně pochlapí, macecha s Marfušó majó zaražený vycházky nafurt a vůbec všecko je v těžkém ókeju.

Sedum borců bez peří (*Sedm statečných*)

Sajtno, eši už ste uondaní z kvichtu romantických storek, voltrů kerý denně vařijó v růžovém špitlu a křivých válů z kriminálních serošů, kerý na vás hrne špizna každé den a scete si prohltnót klasické westernové valčiček, je Sedum borců bez peří doholpeca s Vinetům ten nébetálnější špíl.

Před kilojárem a kósek, na mexickym lontu, dával jeden takové křivoň, nejaké Calvera, hřbetům v Ixkatlánu krutó bídu. Jednó za časůvku vtruknul aji s bandó za baldachýnským fýró a zahlásil, ať navalijó chálku, nebo valijó pod kaktuse.

Baldoni só u teho totální trubky a majó čím dál větší fedry, že zkéchnó módrem a tak nahodijó tázadlo stařešinovi, keré všecko góme, poněvác jednó asi tak z kilasu zgómnul bichlu, co jako s tym. Ten jim šplíchne, ať smykujó do štatlu kaufnót krochny a až zas Calvera dotančí, ať mu aji s celó partyjó sfachčijó do štylka luftdžuzny.

Burizóni zmachlujó delegačku a hrnó azimut štatl, kde teda nédřív scó kaufnót henryovky, ale just v ten moment tam zblíknó, jak só všici vykleplí z toho, že by se na krchov měl dovézt holcnové spacák s nejakym tuhym skrčkařem. A jak se do toho nikdo nemá, najednó se tam promítnó první dva pasři, Chris a Vin, keři hópnó do holcvágnu, po štrece vysvětlíjó vodrtónům svéma SmisendWesónama, kdo tady bačuje a je vymalovaný - londonům docvakne, že takoví konópci by jim mohli helfnót. No, a když jim Chris hókne, že zahajcujó míň za bodygárdy s bóchačkama, než za kvéry, tak kévnó, zmachlujó konkurz, naberó eště dalších pět prótků a valíjó doholpeca na domanín.

Každé z tech sedmi borců do toho de kvůlivá nečemu jinýmu: jeden sce bét takové bormen jako Chris, druhé furt góme, že je za celým špílem pakl goldny, další potřebuje štempl na to, že je furt vodvážné, ale všici do toho dó aji za ty krpatý lováče. A némladší juhan, Čiko se dokonca stihne aji zaláskovat do perspektivní kočeny.

Nédřív proběhne nejaká ta opevňovací hokna a kurzy s vinčestrovkó pro domobranu a tak když Calvera nasmykuje nabrat chálku do foroty, zvostane u toho čučet jak špatně vyřezané svaté a prořídne mu aji seznam borců na výplatní pásce.

První mixnu majó sice v kabeli, ale nekeři strupáli se vykřívíjó a když Chris s kamošama valíjó na čuz, eši Calvera definityvně sbalil kramle a nahodíjó navrátila, zgómnó, že Calvera dostal zvací líbesbríf, rozvaluje se v dědině a jediná trasa pro geroje je geráde aus s kvérama ve spacáku.

Už to vypadá na covačku z háčka, ale Chris zahlásí, že už zgóml ledního medvěda telegrafovat, muchu kolčit kozáčka, ale eště nikdá mu nikdo nešahl na bambitku a že háže curyk a že bude mlata.

A taky že jo! Střílečka jak na šauklích, malinovkó pocákaný kachlíky na celým lontě! Štiry kolíci sice dostanó

dřevěné spacák, ale Calvera to aji se svó sajtno těžce projede a tak je univerzum zase v rovnováze, Čiko se nakonec usádlí v Ixkatlánu s rozvibrovanó debrecínkó a Chris s Vinem valijó na hajtrách azimut Zoncna klopi za bergle...

Betálná Angelika (*Báječná Angelika*)

Sajtno, je to sice ostuda, že sem tento zásadní romantické vál zčóhnul až ted'ka, ale su štont vám hóknót, vo čem tam točijó.

Krutá storka je to, naštelujte si kapoše, poněvác jedna augla nezvostane suchánek. A eši ste lekaví, bacha, placama só protivá temu Čelisti Kózelná kindršúle.

Úplné začátek sem v čóhně nezblíknul, ale storka o Angelice hrne v sedumnáctým kilojáru ve Frankrajchu. Ze startu nechajó staří havrani Angeliku vogólovat se snobálem Žofrejem. To eště byla květinka nenačatá a Žofreja si trochem eklovala, ale jak na ňu nastópil v plný palbě, přestala se cukat, vybodla se na šlic na ciferníku a zatuhló vanilku a do holpeca vařili hustó lověnu.

Následoval ale hrubé voltr - véšky Žofreja máznó do mléna za čarodějnický šorfky a nechajó ho zfajrovat. Andula je bez lováčů, bez sokolíka a zapadne do pařížský plotny. Nekde tam se taky scukne s dalším Adonisem, se kerým si lóskajó ve slabikáru - nejaké Nikolas. No a to už sme u teho štyklu, keré je teda pré trochem inačí, než jak je to našrajbčený v bichli, ale jak hókám - v sobotu sem zblíkl ten druhé kósek - Betálná Angelika.

Takže - Žofrej hodil lajfce mávačku jak Žanek Husuj a Angelika dýchá s Nikolasem. Debrecínka nemá v budce pustevnu a šteluje se k temu, že to véškám vrátí hustý tlustý a jak je Nikolas velká šajba pařížský plotny, tak jí s tym vysadí heflku a skrčkaři začnó valit do kopru. Smolík pacholík je, že

při jedné mlatě se santusákama zařve aji Nikolas, ale Endží to válcuje dál na sólovku a poněvač lóská mapu a borci só z ní vyvalení kvůlivá temu jaké je to kocór, všecko valí po jejím.

Do holpeca s Buržisem bačujó v putyce, kde aji s děčkama kempuje, tam se to ale zvrtné, paluša kvůli sajtně pobóchaných snobálů zfajruje aji s hospodským a zakalí u toho aji jeden juhan. To Angeliku vyštengruje eště víc a zapne forzáž.

Poněvác zrovna jede betlíř s básníkem Špinó, keré šrajbčí pamflety protivá věškám, šikovně to zmógluje tak, že z ní parukáři majó těžký fedry. Navíc se do toho eště přimotá tunel, keré protivá kingálovi fachčijó snobálští dizidenti, básníka Špinu nechajó švestky zhompnót na konopnym povříslu, ale s eseróčkem na čokoládu jí pro změnu helfne rovné kliftón Degrés a tak Angelika lópe těžkó krupicu a přes kamošku goldnokopku se natlačí až do kingálský sajtny ve Versaj. Tam se scukne s bráchancem, keré je trochem vodrtón, ale vaří s nů intimčo a ve finále, aji když bořík zčóhne, že Anděla néni žádná vohebná štumédla, z ně vyrazí grillkové glét a je z ní markýza Plesi Belijé.

No, su zvědavé na další kósek v čóhně - to bude Angelika a kingál, tak možná zaskóruje aji Lud'a štrnácté...

Vtěrka (*Vetřelec*)

Zdarec sajtno!

Eši bečíte, že bych měl převexlovat aji nějaký klasické vál z čóhny, teda že bych jako měl „nějaké klasické filmové dílo“ ošajnit aji štatlařům, keří nemajó krupicu na flósek do Lucerny, tak budete čučet jak Pavka Korčagin na litinové dekl. No, a eši ste eště nezčóhli Vetřelca, nastražte ovary!

Celé ten filmové vál hrne na kosmickým šífu Nostromo. Trochem levingr pro mě teda bylo, že tam nějak néni ta

beztíža, ale zase je betálný, že to v té rachejtli nevypadá, jak kdyby nalepili bulharský kalkulačky na umakart, nebo to zmóglovali z Merkura.

Celó sajtnu, pět borců a dvě debrecínky, tam nédřív vytáhne z betlí palubní kompl, kerýmu hókajó Mutra. Ta jako že začula nejaký signály, kerý majó po štrece na domášov zrekognoskovat, což se ale ve finišu promítne jako husté voltr. Mezi tema Gagarinama je totiž jeden džekyl ufachčené z gumy a elektrónek, nejaké Eš, keré vod začátku góme vo čem to točijó.

Dallas - kapoš teho šífu, je rovné borec, a tak eště s dalšíma dvóma valí v takovým malým verglu zčóhnót, kde je problémovka a jasné vál, že to dopadne pasově. Kořeni naberó směrofkou zhuntovaná raketa, chvilu tam mózujó, až na jednoho móku, Kejna, keré strašně nutně musel hodit auglu na takový slizoňský véco, keréch v té haluzně bylo hafo, hópнул slizoň a přicucnul se mu na budku.

Borci ho dovalili nazpátek do šífu a nédřív zkóšijó, eši mu to pude odlópnót z ryngle. To je ale další pasingr – jak teho hmyza prubnó chytnót pod žrádlo, stříkne to na ně nejaký Savo, kerý jim málem propálí celó kraksnu, tak prótka nechajó šláfčit.

Pak se ale džery probere, hnušák je pali a tak de celá partyja chálovat. Všecko by bylo v ókeju, akorát že uprostředka papky to s tym, co si předtym schrupnul s pabókem na sandálu začne rumplovat, mlaskne sebó na ponk a ze štylka mu vylitne takové další malé brablók, keré se mu tam vylíhnul. Hodí čučku, keré z tech, co zvostali pude jako první ňamka a vyfíčí aus.

Jedné té koňadre, Riplejové, začné ve štrycli žhavit, že je neco šédrem, von totiž se ten felčarské tranzistorák s tó gómkó ztuhlýho pabóka kerýho vyšpizli, nejak móňá. To eště ale žádné z té skvadry nekóří, že teprv ted'ka to začne bét hustoles.

Všici hážó přemysla, že teho slizoňa nandó a pošló za žízalama – to už enem proto, že do té doby zas nemůžó hodit chrupku. Lapnó pytloš a hrnó prošpiznót ten raumšíf. Ovšem – gigantiše levobok je, že ten ňuňan fofrově narostl! To jako poslední vál v lajfce zgómne Bret, to je takové remontýr, kerýmu hnusoň jako prvnímu vodbubnuje daňovó povinnost. Ted'ka už je kuňafě pod ocas, štryclu má jak přehnojená dyňa a vysóvací gelčáky kaufnutý ve Feroně.

Jako další de na meníčko Dalas, teho si slizoň naporcuje v luftróře, načež to do plótví gafne Riplejová a smykuje hodit bešprechung s Mutró, ze kerý vytahne, jak só rozdaný kiby. Mezitym Eš chytne krutý kyvelé ze stresu a šteluje se kočeně zašpérovat vasrklapku. Ty, co zbyli ho zmixnijó hasičákem až se mu vodlópne karfiól od štylka a docvakne jim, že plastikáč na ně celó dobu fachčil křivó haciendu a naberó azimut pali. Akorát že jak do teho záchranýho Sputniku, kerym se scó zdekovat nabírajó flašky s nejakym kaltnovým štofem, tak si je slizoň vyšpizne a ten druhé remontýr, Párkr, de aji s Lembrtovó, tó předposlední havajó, do igelit'áku.

A horáč valí dál – zvestala akorát Riplejová, kerá chytne óbrštengra, lapne zrzavýho kočičáka, nastartuje finišovó atomovó flignu a valí aji s Gárfildem aus do zichrovýho verglu, ve kerym chce doplót na domanín.

Maglajzové týpek ale není žádná mošna, na tichonova se tam zdéchno taky a když už je Nostromo roztyplovaný na kašu a hajfisko si vodfókně a šteluje se hópnot do regála, tak po ní vyjede v plný palbě. No můžu vám hóknót, že v tentok moment sem tenkrát na letňáku v Jundrově málem hodil kolejničku. Ovšem Riplejová je svazačka, navlikne se do kosmošolny, vtěrkovýho týpka nechá inhalovat utrejchy v luftě a ve finišu ho vykybluje z futer harpunó a pro jistotu provede grilovačku z fajfenróry.

Doted'ka su zpocené až na kolenách...Hantec dýchá!

Hantec déchá

Radovance

Proč je lepší prohltnót advent radši v Brnisku než v Práglu

Vajnachtové radovanec už vybírá poslední točku před finišem. Pro nekeho je to časůvka betálnýho radovanca a gómačka o Velkým a Malým Kilošovi, pro nekeho hoňka, kolky vodřený z gruntování a depka. Od holcových járů ale platí, že nélepčí na Vánocích só ty štyry neděle předtym, tzn. Advent. Eši teda kempujete třeba v Práglu, tak to moc nepobíráte, ale já vám nakreslim šéma.

Brnisko má nejbetálnější vánoční trhy a hlavně-ty vyladěný kvelby só na všech hlavních placech ve štatlu, takže od Zelňáku po Čáru se komplet centrum převeksluje na jeden óbr haldamáš. Jasan, Čízci majó taky nazdobenó jedlu na nekolika placech, ale kdybyste to chtěli obšlápnót s partyjó všecho, tak uvalíte hafo lovů enem za ty věčný přestupy z trasy A na trasu B, bacha, futra se zavírajó, Krč, Nusle, Michle, Chuchle...

Teda, na Moraváku mně trochu štengrujó ty betonový zamachlungy, ale v jurtách to hicuje a slaměné betlém si lont'áci fotijó.

V našem štatlu se přes Advent dá vokoštovat hodně glgaček, ale absolutní špica je Turbomošt. Je to slad'ónké tlamolep, takže během dvó songů, co béká cimbálka z pódia na Frajplace nalijete do kedlubny tři kósky a lajfka je eště veselší!

Brněnská sajtna néni zakysaná, před Vajnachtem se klidně v šalině scuknete, s nekym, keho ste v životě neviděli a už hučí mejdlo! A nikdo neřeší borca vopřenýho vo Ústavní soud s hlavó na niti.

Eši voni v tom štatlu na Vltavě se nechcó podobat Berlínu..! Každé deň tam odmachlujó nějaké nové vyvoněné pajzl a koncept stór. To my tady máme palušu nebo kafárnu na každým eklu a každá je hitparádová. To akorát křivý borci valijó, že Bryncl je taková trochu Vídeň pro švorcáky a

nekóřijó, že nám de vo klídek a lébunk, aji když každé sprintuje po Vaňkovce a shání mastný prezenty.

No a když už je vo tym hantýrunk – ve štatlu nandete v krámech natuty dycky trochu jiné štof, než v Práglu – hlavně kšefty s hadrama nasazujó várky s tak tří metrovó sekeró, což je špica, když žgřti z Cajzlova všecku modernu zkaufovali. Brnisko je prostě goldnové šíf!

Valentýnské radovanec

Jak je to s tym Valentýnskym radovancem? Tak eši sajtno gómete, že to je podlevá teho jungšála v serošu o Kamoších, co ho špilčíl mladé Eben, nebo kvůlivá temu prótkovi co hopsnul trojitý salto na bretlách, tak to si tu storku budete muset přepsat na hárdisku.

Dneska Valentýna hrnó hlavně Angláni a Amíci, ale u nás už je to v kvělbech taky samá bonboša, chlupatý untrhózny, hercnový pucky do betle a pugéty. Ofiko je to radovanec lověny na keré si borci s havajema dávajó prezenty, štolverky a čumkarty s hercnama.

V oltovéh jařinách v Římě měli radovanec, kerýmu se hókalo Lupercalia, kdy do kastlíku lópli flósky, na keréch byly našrajbčený ména mladéh koňader a sokolíci si z ně tahali, kerá bude jejich ňuňan na další rokenrol.

Podlevá další merchny je tendle láfové haldamáš známé až kvůlivá kirchnovému řízkovi Valentýnovi. Poněváč Klaudius, keré tenkrát v Římě bačoval, zahlásil vojclům stopku na gólku, aby se nesceli místo mixny rači válet doma se stařkó, tak Valentýn ty mlad'ošky a konópky natajňacku griloval. To mu ale ve finišu vyneslo akorát odmignutó šišu a jak se to pozďěš s tó losovačkó vo kobry celý promíchalo, tak só teďka před půlkó února brífkastle nafilovaný letákama z kaufu, ze keréch řvó cukrovkáři blahem a u Vichra nésó chvílu k dostání

visací rygle, poněvác juhanská sajtna je machluje v Blavě na mostě lověny, aby hafanům dokázala, jakó láf k něm fachčí!

Storka o Mikecovi

Mikec se na hródu vylópl před dávněma jařinama na tymplu keré je dneska turecké, tenkrát to béval římské lont. Nikdo negóme, kdy na knop to bylo, ale pré nekdy kolem járu dvě kola osm pětěk. Familka to bévala zbožná a tak se aji z mladýho stal kirchnové borec. Hóká se, že ho vysvětil strýc biskup a když staroši hodili mávačku hródě, že porozdával všecky love chudém. Byl to prostě betálné kořeň, žádné křivoň.

Jedno Mikec potreboval neco vyřídít v Myře, štatlu osm pětěk kilců daleko a když tam dosmykoval, scel v kirchně hodit modlenó a jak tam vtrukl, najedno všude kolem nafilovaný pasrama a koc a všici békali, že to je špica, že je tady a těžký radostovice a že je jejich novodurové biskup. Sajtna totiž nebyla nekolik metrů štont dohóknót se na tym, kdo to bude a tak nahodili gómku, že keré křížové sokolík naklape ten deň do kostela jako první, ten to bude.

No ale nebylo všecko v laláču - tenkrát křesťani neměli žádnó medovinu - nekery římský véšky je nechávali běžně lupnót do kameňa. Mikec tam zarazil za nima, což byl pro římsko nomenklaturu těžké štengr a tak ho šópli za katr taky. Byl to ale geroj a všecko snášel s gongló nahoru. Takže Římani, kerém z teho akorát padla sanica ho nakonec pustili z klece aus.

Je ranec storek vo tym, jak vysazoval helfku bolavém a podvyživágům, tři konópky zretoval před umignutím glocny, šífařům helfl, když je mixnilo tornádo, nebo třeba zretýroval tři šropály, kerý křivé kvelbař vodkráglóval a hodil do salcnovýho nálevu, ale samo že néznámnější je storka vo tym, jak helfnul

třem koňadrám. Jejich tata, snobál přišel o všecku krupicu a hajfiska už už braly azimut binec, ale Mikec jim fenstrem fuknul dublony v pytlóšách a kocóři žádné šmetýrung a zbylo aji na věno.

No, a když si to zrechnujem aji s tó storkó, že po finišovým výdechu obcházel Mikec štatl na vajnachtové radovanec a chudém před futra máznul vogoldnovaný orgle a renety, je jasné vál, jak se ufachčila tatok tradica vo Mikecovi.

Vánoční storka

V těch oldových járech, kdy Goťák eště neměl ani jednoho goldnovýho fógla byli Maruna s Chosém naštelování, že se jim narodí malé pagátl. Římskýmu kajzrovi, Augustovi, nejak fofrem tekla krupica z kešeně aus, tak se dohókl s cifřšpionama ze staťáku, že to musijó nejak znova zrechnovat, kdo dobrmansky cáluje daně a kdo si akorát chodí pro krupicu na sociálku a tak nechali vybubnovat sčítání sajny.

Každé kvůlivá temu musel naklapat na domášovské tympl a vartovat až dovalí komisař se sčotem. Pepa už měl sice v Nazaretě vygómlý svoje flečmeny a znal všecky štatlaře, keří ho založili, když byl plonkové, ale Mery mu dala jasné pokyn, že když už je to našrajbčený do cajtunků, tak se povalí do Betléma.

Dneska byste si hókli: šak co, dyť je to nejakých kilo dvě pětky kilasů geráde aus, ale když se to tenkrát nedalo na noc zapichnót v nejakým motelu nebo si aspoň hicnovým vasrem opláchnót štylko a natlačit nejakó tepló chálku do bazénku a mamina to šmatlá s bubínkem ve třetím trimestru, tak to už teda topř dolů – to už je regulérní fitko!

Marusja ale byla vzorná, vydržela to až do betlémský cílový pásky. Jenomže – jak tam doklapali, pastelky celý kudrnatý, na infocentru Jožinovi ztuhl úsměv, protože štatl byl

nacpané jak šór v předprodeji na Alexandrovce. Poslední hoteliér jim zarygloval futra před fífákem a zahlásil, že má plno jak ve Špindlu na Silvestra, ale naštěstí měl volné aspoň chlívěk na záhumenku kósek za hradbama. Von teda jediné rozdíl mezi nim a prezidentským apartmá byl ten, že v něm štumédla nenatřepávala slámu dvakrát za den. Aji když to nebyla žádná olympiáda, usádlili se tam a než byste zahlásili „příští zastávka Semilasso“ narodil se Marušce malé šprk, bylo to akorát na půlnoční tlučku.

A poněvác jí eště v Nazaretě křídlaté flósek Gabriel šplíchl do ovarů, jak mu majó říkat, pomenovali ho Ježíš. Pepek měl fest hoknu sehnat ke krmelcu nějaké infrazáříč, poněvác kosygin tam byl solidní, a tak se jim šiklo, že v chalópce kempovali aji domestikované bizon s oslošem a mohli na Ježíška aspoň déchat.

Suprové vál byl, že ausgerechnet v tu chvíli, co už se štelovali zabořit kysanó, jim na futra zabóchali borci, co kósek od Betléma hlídali jehněčí. A že je musijó pustit dovnitř, že jim anděl nameldoval, že má Velké Kiloš tady dole tady ve stodole vode dneška aplégra, a že ho musijó zgómnót a pak že zas valijó do hokny.

Džuseppe se vošíval, ale protože měl měkó hercnu, pustil je dovnitř. Próteci z teho měli óbr radostovice, neprodleně šli do předklonu a hned jak vyhřezli na ulicu, začali békát, aby to každé čul, že novodurové kingál je tady. To ovšem eště nebyla konečná, ve futrech se akorát prostřídali se třema fištrónama, keří zahlásili, že je semka nasměrovala kometa a že mladýmu nesó prezenty – goldnu, kadidlo a myrhu. No provoz jak na D1 u Fukéřovýho Žankova, do rána o společnost postaraný, hrčelo to ve velkým stylu.

Až teprv když mórgn začal řvat kokrhác a gómáci nabrali traťovku do Jeruzaléma byli Josef a Marie štonť hópnot do slámových betlírů a aji s rósňákem zabrat. Jasné vál je, že se to fofrem roztróbilo a když se vo tym, že už mu na kingálský

sesli běží druhé poločas dověděl místní kingoš Herodes, tak ušil krutó podělavku – všecky juhany čerstvě vytačený v Betlémě nechal zahlušit, aby vo ten betelné šolich nepřišel.

Bylo mu to sice platný jak rostlinář na severním pólu, protože Maruška s Pepkem stihli na poslední chvilc odsmykovat do Egypta odkud hodili navrátila až když dodéchal, ale to už je jinačí seriál... Malé Kiloš je névěčí borec a Hantec déchá!

Vajnachtové baumec

Zdarec havaje a kalósci, poněvác to je čtvrt kilojáru od novodurovýho rozděchání tradice vajnachtovýho baumálu na Frajplace a ausgerechnet dneska ten čerstvé baumec rozšajnijó, rád bych vám hókli, jak to vlastně ze startu bylo.

Dva dni před vajnachtovým radovancem 19 kol a 19 jařin nasmykovali do bílovickýho valdecu tři kamoši – študák Franta Koudelka, Pepa Tesař (ingóst z mléna) a Ruda Těsnohlídek (jak bysme hókli – Natěsnočučmen), keré našrajběil třeba Zrzoňu Bystróšku a keré tenkrát fachčil v Lidovkách. Sceli tam ušmíknót maló jedlu na vajnachtové radovanec a jak tak hrnuli kolem jégrhausu, začuli mňókat neco, o čem gómali, že by to mohla bét srnka v cílové rovince.

Sceli ji helfnót, ale když místo zvěřiny zgómli pod festovným smrčiskem svišťóra, maló kočenu enem ve šměčkových hadrech, zabalili ju fofrem do mantlů a vodpluli s ňó na šilcárnu. Do holpeca s četníkem Buló a porodní bábó ju fofrem vošplíchlí, vošolnili a bílovické sedlák Franta Kalů zapřahl hajtry a na žebříňáku ju typlem dotlačil do špitálu.

Pozďéc se vokázalo, že maló Lidušku ve valdu nechala nejaká Marie Kosourová, keró s kindošem nikde nesceli vzit do hokny a že jí v tu chvílu byl jár a kósek. Ruda Těsnohlídek byl rovné borec a citlivka a tak s kamošema sfóknul o pět jařin

pozděš první vajnachtové baumál republiky aji s kasičká, do kerý se sypaly lováče na sólobugy sviště a potym aji rósňáckó domovinu Dagmar v Brnisku.

Za komárů se tahle storka moc neventilovala - aji když na Svobodáku jedla sem tam stála, voni měli rači dědu Kaltnařa ze Sibire.

No, a už dvě pětky a bůra rokenrolů nám do štatlu posílajó z Bílovic betálný vajnachtový baumecy, tak né abyste letos zapomněli a doklape fšici dneska na Frajplac do štatlu! Šalinu do tech elektrickéh cinglat vtruknó na knop v pět!

Velikonoční storka

Je to už betálné pakl jářů, co Ježíš brózdal po izraelskym tymplu. Von teda ze startu fachčil mébl, ale nejak bylo málo zakázek, tak se rekvalifikoval na Mesiáša.

No a tak všeckym tróbil, že nadchází ta časůvka Velkýho radovanca, a že zvěstuje ten špicové novodurové vál. A jedná takhle, a vyšlo to ausgerechnet na Velikonoce, nabrali Ježíš a ta jeho sajtna kamošů, apoštoli, směrovku na Jeruzalém. Podlevá letáků ve schránkách to tam totiž mělo bét velký – nejaký ty kulturní programy, šašci, táboráky, umělci, koblihy zadax a podobný války.

Už to vypadalo, že to na ty Velikonoce stihnó, ale bacha – když to kilo jarních kilasů po Izraelu dete po svéch, to pěkně vobrósí pastelky, takže jedná večer s kamošama zapadli do nejaké špeluně u štreky a Ježíš zahlásil, že ho fest bolijó habrůvky a jestli by jako partyja nebyla tý óbr ochoty a nesehnala mu nekde osla, že už teho má plný kecky.

Apoštoli hnedka vařili: „Jasná zpráva Mistře, dyť ty nám přeci taky sem tam pučíš šalinkartu, to vůbec neřeš!“, a hnedka se dvá vyexpedovali zčóhnót, kde by se dal nabrat osloš na lýzing. Než bys šplíchnul „Afghánistán Banánistán“,

byli zpátky, s oslem, Ježíš na ně hodil sicnu a všici vystartovali azimut Jeruzalém jak Šumachr.

Jak tam dohrčeli, hnedka zmerkli, že to tam bude fest čoro móro. Nekdo by možná zahlásil, že to jako je další „běžné marketingové setkání se zájemci o spásu“, ale plotna tam už na ně byla narychtovaní. Bodét' taky né - vono se to totiž roznese, jak nekdo takové přinde! Jak se nekdo takové vobjeví, tak to je, jak kdyby dosmykovala Suzi Quatro – všici se nacpó na Frajplac, zgómnó, že dorazila Superstár, začnó po něm házet pugéty, ovoce, klíče vod baráků a tak...

Jenomže to se pochopitelně establišmentu v Izraelu nemohlo zamlóvat! Farizeji na ústředním výboru hnedka začli probírat, co s tym. Věšky a jejich fýru, Kajfáša, vyštengrovalo to, že jim tam cizí kalósek bude rozhazovat sítě a navíc měli fedry z Římanů, kerý tam vyhráli poslední volby a tak si hókli, že totok se musí jednó pro vždycky vyřešit, že jako žvyksny zadara a věčné lébuňk – to voni si tady teda zavádět nenechajó!

Jenomže na podělátku na Ježíša bylo nutny najit mezi apoštolama nekeho, kdo by jim za nejakýho kapřika s tó křivó hoknó helpnul. Nakonec měli štígro, poněvác s velkým Jéckem dosmykoval aji takové křivák, Jidáš Iškarijotské, a ten za tři pětky Éček nahodil farizejům slibotechnu, že je dotahne nekam, kde budó moct Ježíša zhaftnót, že jim aji ukáže, keré to je, a že to vygómne tak, aby to bylo vo samotě, aby z teho na veřejnosti nebyly pupínky.

Vona to teda tak lalapupi dálnica nebyla – Ježíš byl borec pálené a jak se v něm nejak asi zbíhaly ty čakry, tak to začul a u posledního gáblu před Velikonocema zaševalil sajtně: „Děcka, ámen, pravím vám, jeden z vás, co tady se mnó cháluete, na mně ušije voltr. Jeden z vás je křivé, jak stanovy Káesčé!“ Na to hnedka nesóhlasné šumák, všici se začli votáčet po sósedovi, jako že - „to já sem barvu nevypustil, to von!“ a že to není možný, ale že by je přešla chuť a komplet přestali tlačit za žebř, to né!

Když dorazili zobku, zvedli se všichni vod ponku, a že by to scelo trochec poštatlit se na luftě ať jim slehne, a tak se sebrali se a valili do zahrady, kde sceli dat modlenó a rauchpauzu.

Jak partyja dosmykovala do zahrady, tak najedno Ježíš zblíkl Jidáša s grupó vojclů v piklhaubnách a s mesrama. Skrčkař se k němu hrne jak na výprodej do Lidlu a hlásí: „Bud' zdravé Mistře, scu Ti lópnót kisanec!“ . Malé Kiloš zachoval klides, aji když čul voltr...a měl recht! Ten hubanec byl ukazovátko na toho, z kerýho měl Kajfáš takový bobky.

Borci v maskáčách Ježíša neprodleně zmašlovali a dotahli ho na farizejský politbyro, kde z ně okamžitě začli tahat takový vály, jako „keré ty seš?“, „co tady fachčíš, co sceš?“, „kde sehnals ty džany a za kolik?“ a „jak si to představuješ, že seš jako king, ale kingálství nikde?“ . Ježíš s nima hantýroval v klidesu, což je eště víc vyštengrovalo a tak Kajfáš, ten névyšší funkcionář, zahlásil nasrané jak Montezuma: „podivé, kořeňu, zkrátíme to, povališ hezky k Pilátovi, von to tak tadyk beztak má všecko pod palcem, ten už tě naučí pískat v kirchně!“ .

Vojcli už z toho taky byli na prášky, vytočení hlásili, eši jim nemohl rovnó hóknót, kde bude konečná, poněváč místo aby si nekde dali gábl, museli lítat jak šuspajtl, ale vzali ho pod peruťama a valili na na pohovor k Pilátovi.

Římské místokingál hodil s Malým Kilošem hantec, ale zdál se mu normální a tak ho scel pustit fraj. Jenomže, gómete, co nekdy bévá sajtna za svoloč – jak se jim neco narve do budky, je s nima kvichtová hokna. Plac před šlosnó byl nafilované dohókanéma baldoňama, keří furt békali: „...na smrt, na smrt...!“ , tak Pilát zahlásil, že si umévá habrůvky a dal jim eště vybrat, eši má vosolit Ježíša nebo Barabáša. Losovačka sice zmanipulovaná, ale bylo vymalovaný. Křivé strupál Barabáš vyfasoval amnestyju a Malé Kiloš holcnové kříž na hrb a hupky šupky na Golgotu.

Na kopcu za štatlem přibóchli vojeli Ježíšovi laťákama haluze a fajky na krojc a když aji přes tu boleslav furt hlásil, že jim odpóští a házel Kilošovi prosiměř, aby jim taky odpustil, že negómó, co fachčijó, tak skvadře začlo docvakávat, že toto nebyl ten správné džekpot, jenomže už bylo pozdě. V pátek ve tři odpo zahlásil Ježíš: „Tato, odevzdávám se do Tvých plótví!“ a byl šlus.

Vojclům nikdo přesčasý nelepil, tak ho z teho kříža musel sundat kamoši, přikryli ho lajntuchem, položili do lochny a přiklopili grymlem.

Jak ale skončilo celý to velikonoční mecheche, tak borci a hajfý z té rovné sajtny naklapali k hrobu a zčóhli, že kvichtové gryml je aji s Ježíšem pali. A v ten moment Maruna z Magdaly, kerá už cébrala slziska jak kaviár, začula aji s tema ostatníma: „Co tady bečíš?“ Všici začali točit dóznama jak radar na luftroli, ale nikde nikdo. Nédřív gómali, že to eště bude nějaké vartovník, keré to tam měl hlídat, ale pak zas: „To su přece já, váš Fýra!“ No, málem z teho byla máselnica v untrhóznách, ale pak zgómli, že to je natuty Malé Kiloš.

A od tý časůvky tady, sajtno, máme névěčší radovanec celýho járu. Poněváč vylópnót se na hródu zmákné každé makeš, ale ze zagrebléch zatím vstal jenom jeden!

Jak to majó s mrskutem cizí sajtny

Zdarec sajtno, vinšuju vám betálné radovanec a ať vás dneska neodfózne. Naša hantecová úderka, teda v první lajně náčelník, vám nahodila slibotechnu, že dneska šplíchnu o těch velikonočních zvycích. A já kévu kedlubnó.

Všici gómeme, že dneska takové není mrskut žádné laláč a tak borci, kdyby na vás v pondělí nastópila nějaká lesana s mávátkem a plackó me too a s tym, že se v kejmbridžu, na oksfordě nebo na džendrovkách ve

sládkovičově učili, že ste ty sexisti, tak radši hod'te curyk, nemá to vert a rači nastražte ovary, jak to má s tradicema sajtna za hraniční lajnó.

Tak trochem přes kopírák to majó Paprikáši. Tam borci zlijó baby vasrem nebo voňavkó, aby byly plodný a navíc to má pucovací vert. A za to od nich dostanó sladkó zobku nebo hapajúza.

V Rajchu schovávají choroši mladém po baráku véca a kokina od velikonočního micoňa.

To Frantíci klavírújó datlům do budky, že jim tam ty bonboše nechaly kózelný glokny.

Španělská plotna komplet naklape bosky do štatlu s kapucama jak kukluxklan a valijó těžký mecheche.

V Améru hrnó velkó cenu s bagrama, keréma kutálíjé véca po trávníku (to fachčí ve vajsový haciendě aji ten jejich óbrfíra) a šotani mózujó po zašitéch věcách. Tentok egg hant valijó aji Angláni a tam eště nekeří staří havrani dostanó od kingála nebo Betyny stříbrný dublóny.

Lahoda je to na Bermudách, kde na velké radovanec tlačíjé do štrycle bacóchy z fišle a póštíjé kirchnový papíráky.

Betálně nekorektní hustoles to je v Brazílii, kde sajtna nédřív zfachčí Jidáša ze slámy, kerýho pak zaháknó na kandelábr a za to že na Ježíša ufachčil křívó válku ho pak fest meltíjé.

Na Balkáně si famílija t'uká vécama o sebe a kemu nezvostane v klepetu omeleta, ten je névěčší kingál a má celé jár štígro.

Azbuci si nédřív velkoradovancový vája nechájé od křížovýho borca pocébrat svěcenó vasrůvkó a pak je doma uplacírújé při zobce na ponk.

U Raskenů se po štatlech a na lontu móňájé fógli přerychtovaný za bosorky a od sósedů za malovaný bildny inkasujó cukršangle a kokina. Taky tam chálujó fišle zašmajchlovaný v tróbě s cvíblem a erteplama.

No, a Taloši nechajó na Kilošův hod dotahnót před kirchnu takové spešl žebříňák s rachétlema párem vajsových volů, celé ten Ignis čumendis vodpálí křížové borec z kirchny aus a když je všecko v ókeju, nic nezfajruje a všecky pazóry a haksny zůstanó na místě, tak bude betálná úroda a hafo gáblu.

Čarodky

Ten poslední dubnové večer, keré je před nama, je merchnové a hóká se mu Filipojakubská noc anebo, jak asi naša brněnská sajtna góme, Čarodky. No a poněvác už pomalu schnó meze, majó podlevá nekeréch velkó šancu na to, že ufachčijó šropála zabóchlý dvojky. Teda hlavně ty hetero. Ono, v tétok časůvce to vůbec bude pro lověnový koc a borce o neco větší zhavka, třeba zétra to tradičně musí bét cicmačka nebo aspoň kisanec pod rozkvetló třešňó nebo nejakym jinym baumālem, ale curyk k Čarodkám:

Ze startu to bylo tak, že oltoví Kelti házeli ve finišu dubna zdravicu tomu lichtnovýmu štyklu járu a fachčili hafo šorfek, aby jim hróda nesla úrodu a baumecy betálný jonatány a jungšáli s mladéma kobrama měli bét celó noc ve valdně a vyměňovat si tam genetický informace a pak ráno kolčit kolem ohňa. Sasíci to pak měli seštelovaný tak, že to byla Valpuržina noc, to podlevá Valpurgy, kerá byla kiloškó bosorek, což ale pozd'éc křížatém borcům fachčilo pupínky, poněvác to ale asik nešlo komplet vodpískat, tak se to nakonec celý převekslovalo na filipojakubskó noc, podlevá apoštolských a v tech fajrech se měly všecky ty strigy, bosorky a čarodky vodbubnovat.

Dneska nám z toho zvostaly hlavně ty vatry, kerý nekeří borci aji debrecínky přeskakujó, aby od sebe odtyplovali krénový vály a chabrusy a nad keréma si opečeme cveky. Nekeří pré eště dneska v tym ohňu nechávajó sfajrovat čarodky ufachčený z hader a slamy nebo od toho fajru zapalujó aji

březový metle a hážó je auf, ale tady bacha, at' ve finále nemáte krupon jak Niki Lauda!

Storka vo dvóch trempech - Cyrilovi a Metúdkovi

Zdarec koňadry a kalósci! Eši nekóříte, jak to bylo s tema dvóma trempama, tak naštelujte ovary!

Asik gómete, že Cyril, kerýmu tehdá eště hókali Konstantýn, byl pálené borec a valil chytrý vály na univerzitě v Cařihradě a jeho oltovjější brácha, Metoděj, gómál zákoníky a dokonca bačoval jedné byzancké provincii. Ale jak se to vlastně semlelo?

V oltovéch jařinách, kdy vasrovica bublala při osmi pětkách Celestýna, si sajtna, kerá tehdá vónčila kolem Velkomoravskyho rajchu brósila kelčáky na našu plotnu, poněvác je měli za pohanský trubky, kerý nemajó bódy, mlény a negómó kultúrní války.

Knižecké Rastislav, keré tehdá Velký Moravě fýroval, kóřil, že dokavád' si do bačování nechá imrvére klavírovat snobály z franckýho rajchu a věšky, kerý v kirchnách šprechčijó latinskym hantecem, bude to nafurt pasovka a sósedi z ně budó mět čurinu.

A tak nédřív mejloval papežovi, aby mu dohodil nejaký fištróny, keří by světili křížový borec. Papež špílčil votřenýho a odzival to a tak Rastislav nahodil zvadlo na druhó stranu, do Byzanca, kajzrovi Majklovi Třetímu, eši není štont mu poslat nekeho, kdo by semka dotahnul křížaté softvér, keré budó baldoni gómat.

Byzanckýmu kajzrovi docvaklo, že když Rasťovi kopne, mohl by mu pak zas von helfnót s Bulharama, se keréma se tenkrát mixnil. A poněvác měl Majkl u pazóry dva šikovný sokolíky, keří už přetahli na křest'anství aji Chazary a jejich mama byla

Slovanka, takže gómali náš hantec, nahodil jim befél a kořeni hrnuli Túr de Moravská hróda.

A tak k nám na domášov dosmykovali v járu 8 kol a 63 Cyril s Metůdkem. Byla to kvichtová štreka a v té časůvce eště nefachčily žádný rajzotechny, takže klapali pěkně po svěch, ale vobá trempi do bágľů narvali hafo bimzových placek a vokurek a hnedka jak se nahlásili na recepci, hópili na to.

Konstantýn za pár tédnů zmachloval hlaholicu, ze keré pozďěš Rusáci zmóglovali azbuku a převeksloval do ní štykl Biblabichle. Ufachčili budku, ve keré se dvě kila borců učily šrajbčít a lóskat, Metůdek ubóchnul Staroslověnské penitenciál, mlénové zákoník, no a papežovi za cemrem začli fachčít slovanskó bohoslužbu, aby moravská partyja gómala v našem hantecu sloveso Velkýho Kiloša.

Aji když na ně za to nastópili křížatý věšky, že takhle se v kirchně šprechčít nebude, ze startu to vypadalo betálně. Ale pak zagrebnul byzancké kajzr Majkl, Francká partyja se s našó plotnó furt meltila, Luďa Skopčák nechal Rost'ovi vypichnót augle, na Mét'u, keré se stal fýró Moravský kirchnový sajtny, šil voltry pasovské biskup Wiching a tak, když Metůdek hodil hródě mávačku, nechali Skopčáci bichle našrajbčený hlaholicó zfajrovat, naše křížatý borce vykvindovali z domášova aus a kolem járu 9 kol bylo vymalovaný, Velkomoravské rajch byl v kopru.

Ale dodneška je jasné vál, že Cyril s Metůdkem k nám dotahli nejenom hlaholicu, ale aji ty vokurky, kerý měli na štreku v bágľech! A nandete aji dneska dost takových vazbičů, keří vařijó, že v tech bágľech měli aji živé vasr z kadlátek!

Hantec déchá

A pár dalších váľů

Jak velké Kiloš ufachčil hródu

Bévalo nebévalo, ale spíš bévalo, jinak by Špilas neměl na čem stát, se Velké Kiloš rozhodl, že by to chtělo nějakou rozsáhlejší akcičku. Všude bylo totiž zhasnutý a kaltna, jak v ruským psychologickým filmu a on už taky dlóho relaxoval. A tak si jako správné bastlíř v první vlně načmáral půdorys, nasókal se do montérek a hupsnul na to.

V pondělí nahodil jističe a byla lichtna. Velké Kiloš zblíkl, jak je hróda ošajněná a zahlásil, že to je betyš a roztyploval lichtnu a tmisko.

Druhý den morgen to načechral znova a hókl ať je mezi vasrem nahoře a dole blaukecové fuk. Temu začal hókat nebál. A poněvác mu dole té vasrůvky zvončalo nejak cufil, tak to nahrnul tak, aby šlo zmerčit aji hródu. To bylo ve středu. A jak se mu to celý zamlóvalo, tak zahlásil, že té vasrovici se bude říkat móře a na hródě, že majó vyrůst baumály, travka a pugéty. Za chvílec to byla hotovka a Velké Kiloš zgóml, že to je betyš.

Ve čtvrtek vyšperkoval nebál hvězdama, Monclém a zoncno. A vod tý časůvky Zoncna bačuje dňu a Moncl šéfuje v noci. Velké Kiloš šplíchl, že to je taky v goldně a hrnul radostovice.

V pátek zmógloval fógly, aby plachtili nad hródó, fišle, aby to ve vasru šplóchalo a všeckym hóknul, ať to beró podleává šématu a makajó na odlitcích.

V sobotu nahodil válku, ať só na place had'áli, zvěřina a dobytek a jak zčóhnul že je to taky betyš, tak to eště scel vylepšit a tak Velké Kiloš ufachčil borca a koňu podleává svý bildny a hókl jim, že jim dává celó hródu aji s jabkama, erteplama aji tym dalším, aby měli co za žebř.

No sedmé deň byl fajront.

Akorát, jak mu po té hokně zbyla zaschlá malta, cihle, zapiplaná pucvola a nakřaplá fanka, tak to hodil do pytlóša a aji

s vostatním brajglem to scel vodtahnót pali, jenomže pytlaf se mu na tymplu, kde se krótíla Vltava protrhl, a tak zahlásil: „no nic, tak tady bude Prágl...“

Pár válů, kerý byste měli gómat o Čaku Norisovi

Čak Noris je legenda, ale možná o něm eště nekóřite vřecky vály:

V prvni lajně byste měli gómat, že ze startu bylo slovo a to slovo bylo Čak Noris.

Když scel Velké Kiloš ufachčít hródu, Čak Noris zahlásil: „Můžeš.“

Dinosauři zakalili, poněvác jejich cimru na Arše dal Noe Čaku Norisovi.

Čak je jediné pasr, kerýho svezl Chárón zadax. A okružní štrekó.

Malé Kiloš byl štont čarovat přes vasrovicu, ale Čak Noris švimčí durch hródó.

Ta lichtna na koncu tunela, to je Čak Noris s baterkó.

Rohaté nikdy negróňá. Má fedry, že ho vyšpizne Čak Noris

Je jasné vál, že kolem toho, jak se vylíhnul Čak Noris lítajó legendy a nekerý z nich só fest kvicht, ale nikdo néni štont hóknót, že nésó recht:

Poslední slova mutry Čaka Norisa byly: Hele, už kope! Jediné, kdo u porodu Čaka Norisa bečel, byl felčar - nikdy neplácéte Čaka po gěbišu!

Čak je o tři vteřiny oltověší než vesmír.

V bódě nemusel Čak rechnit. Našrajbčil výsledek a paňčelka podle ně zfachčila příklad. Jednó mu ale zahlásila, že neumí. Čak Noris ju naučil.

Když sme tak u té bódy:

Čak Noris góme poslední numero čísla Pí a do nekonečna napočítal třikrát. Nikdo kroměvá Čaka nesfachčí zrechnit záporné integrál a enem Čak Noris je štont dělit nuló.

Taky byste měli zapsat do dózny, že:

vasr vaří rychléc, když na ně Čak Noris háže čučku, fofr, kerým valí Čakova pikola, se měří Richterovó stupnicó, nésó odlišný rasy, só akorát tymply nafulovaný sajtnó, keró Čak Noris zbóchal do různých odstínů švarcový, blaukecový a gelbecový kolóry.

Věšky přes fyziku tvrdijó, že v švarcový lochně není štont nikdo přežit. Čak Noris to jedná prubnul a fakt - švarcová džuzna to nepředěchala.

Když má Čak blbó náladu, aji goldna chytne skořicovó ranu.

Čak Noris je štont namalovat pravoúhlé trojúhelník s dvóma pravéma eklama.

Kolo vynalezl Čak Noris. Když ho nakrknul čtverec.

Fofr lichtny góme každé, ale enom Čak Noris kóří, jakým švunkem valí tmisko.

Čak Noris góme, jak zapnót USA do USB, je štont přeskakovat zonky na kazetě a ímejly šrajbčí lehónkýma kopiskama do klávesnice. Na ajfounu Čaka Norisa je celé jonatán a nélepčím antivirákem na celý hródě je bildna Čaka Norisa na ploše komplu.

Jediné Čak Noris vysolil Kyklopovi tlakovku mezi aугle!

Když valijó šropáli fifat, beró je fedry, eši pod betló není bubák. Když de šláfčit bubák, hodí čuz, eši nemá pod betló Čaka Norisa... a když sme tak u teho, Čak šláfčí v noci s lichtnó. Né, že by měl fedry ze tmiska, to tma má peří z Čaka.

Čak Noris je štont roztyplovat úplně všeccko na tři půlky a pak zhrábnót tu névěčší a nebét kopanca s otočkó měli bysme akorát stejnosměrnó šalinu.

Jedno Čak pruboval odšpérovať haciendu klíčkama od vágnu. A barák nastartoval.

Nikdo kroměvá Čaka negóme jak přestříhnót kábl od wifiny a jenom von je štont vytahnót z digitálního foťáku kinofilm.

Gretchen z teho sice nemá radovanec, ale globální oteplovačka neexistuje. To enem jedno byla Čakovi kaltna, tak rozfókal zoncnu.

Akorát Čak Noris zfachčí lochnu do vasrovice, góme, jak vykopsnót futra směrem k sobě a je štont bóchnót tema otáčivéma.

Jedno, když Čak Noris čároval pralesem, kopl do kakaového boba a ufachčil Čokoládu. A když si v káefcéčku vobjednal Bigmeka, dostal ho.

Eši negómete, kdo je něšpicověši masér na hródě, tak jasné vál, že Čak Noris. Jihoamerickém vemblódům rozmasíroval hrby a od té časůvky se jim hóká lamy.

Jediné Čak Noris je štont pichnót komára do kotníka, vypěstovat pšenicu na betonovém place a jedno naučil aji kočku aportovat.

Když Čak šplíchnu: Plótvu nahoru!, tak je zvedno aji hadi. A když mu dondó patrony v kulometu, stačí mu flusat semínka z melóna.

Čak Noris vexluje véca na majonézu a milchnu na máslo tím, že na ně hodí čučku a zapiplaný hadry pere tak, že na fleky nahodí mračenó.

Jediné Čak hantýruje Braillovým písmem, místo kapek na jodovky používá čili omáčku a griluje aji pod vasrem.

Sajtna žváká žvyksny, Čak žváká hokejový puky. Pytlované škopek kóše jako hotdog a čínské chálku tlačí enem jedno hůlkó. Aji blču.

Čak Noris lóská arabštinu zleva doprava a jako jediné pasr je kóří, jak přeskočit vlastní stín, slópnót ho z hródy a přitlóct na vandnu.

Čak má négrové pásek aji v Kámásútře, jediné zblinknul pani Kolombovó a vyslopal vasrovicu z kohótku na ex.

Eši gómete, že Čak dýchá, tak nee. Akorát drží luft v plicách jako rukojmí. A eště jedna fela - na poslední sajtne Gynesovky je maléma písmenama našrajbčený, že všechny rekordy drží Čak Noris a ti, kerý só tam menovaný, só mu néblíž.

A až jedné Čak Noris nechá vodevřenó ajskysnu, přinde doba ledová.

Grymlový štronzo Chosého Dvojky

Ve štatlu možná hrknó na sokl sochu Chosého Dvojky, keró kdysik uplacírovali před Nemálskó haciendó. Akorát že věšky se ted'ka casnujó, eši je to ten nélepčí plac.

Von Pepepek byl betálné řízek, vodpískal robotu a hafo kirchen, na tajňačku rajzoval po rajchu a hrnul nahtec a ve štatlu měl fest fanklub, hlavně mezi Rajchovéma. No a ti mu taky před kilem a dvaceti jařinama nechali na Moraváku ufachčit bronzo-štronzo. Akorát, že po Velký mixně byla sajtna na Habsburky nakrklá, tak nechali Chosého zakopat na jatkách na Křence. Pak byl ešče chvilu na Pořící u archálů a nakonec ho věšky upíchlí v šaškecu, jako že se zaslóžil o kukajdy.

Von ten sošmen je fest kusanec, no a kvůlivá temu ted'ka špachtloňfíři meló bóřky, protože štajfové Pepa by čučel až do druhého štoku Novodurovýho ráthauzu. To taky vytočilo Peťu Hrůšu, keré už měl vygómlé a namalované Dominikánské plac v novátorský šolně.

Von teda jako hlásí, že je Pepča byl špicové kingál a že je to fronkovní sošmen, ale tak akorát na ten Moravák, protože před Ráthauzem je to hank a eště malé plac.

Je to nemlich ta samý jak s roló. Eši archáli vo to, kde má Chosé Dvojka kempovat pohrnó sténó bóřenó, tak to bude fertyk tak za dvě pětky jářů.

Gagarin

Nédřív to byl takové ten tenisák s fósama (Sputnik), pak tam Rusáci nechali ugrilovat Lajku, Amíci mezitým nahoru vykopli pár tech svéch družicových šměček a v járu 19 kol a 61 vyfičel Jura Gagarin. Von to teda vzal akorát na otočku a jak bral curyk, tak felil terč a je teda pár řízků, kerý dodneška meló, že to byla akorát velká fligna a podělávka, ale vo tym ted'ka nescu točit.

Jak zončil už Gusta Brom se svým bigbítem (a to našrajbčili Hnilička s Páclem ten samé deň, co to z Bajkonuru odpálili), Jurovi nebyly eště ani tři pětky jařin, když ve Vostoku 1 vzal traťůvku nahoru. Sajtna v Kremlu moc dobře gómala, že může na Amíky házet macháčka, že jim takové moloděc provedl auglové výtěr, že balšája těchnika je nejnadupanější na placce a takový ty vály. No, chleba levnější nebyl, mužici měli na retychu furt akorát nařezaný cajtungy, ale byl to veleslavín.

Gagarin 12.dubenca ráno hókl do mikráku „pajéchalí“, hercna mu vylítla na kilo pade za minutu, vyfičel nejakých 300 kilasů nad hródu, okoštoval beztíž a když mu uplavala tužka, neco scháloval a začal se rychtovat na cílovó rovinku. Celý to trvalo asi jako než dneska projedeš štatl v pátek po hokně od Bystrea přes Koliště do Komeca a než s Vostokem říznul o pár kilasů jinam, než kde měli fištróni naštelovaný molitany, vystřelil se na padáku.

Pak z něho scel establišment ufachčit cvičenó opicu, rajzovali s nim, kde se dalo, velký mecheche, pak nakrknul Brežněva a měl po žížalkách, ale to už je jiná storka.

Jožin z Bažin (v cajzlovštině našrajbčil Ivan Mládek)

*Jedu takhle tábořit Škodou 100 na Oravu
Spěchám, proto riskuji, projíždím přes Moravu
Rádi tam to strašidlo, vystupuje z bažin,
žere hlavně Pražáky, jmenuje se Jožin!*

Valim takhle kempovat Škodárnó na Oravu
Svištím kvaltem, riskuju, smykuju durch Moravu
Vegetí tam fédrové krpál - leze z bažin
cháluje rád Pražáky, hóká se mu Jožin

*Jožin z bažin močálem se plíží,
Jožin z bažin k vesnici se blíží,
Jožin z bažin už si zuby brousí,
Jožin z bažin kouše, saje, rdousí.
Na Jožina z bažin, koho by to napadlo,
platí jen a pouze práškovací letadlo.*

Jožin z bažin už to blatem mastí
Jožin z bažin k baldovu už šustí
Jožin z bažin už si brósí réče
Jožin z bažin gřufne a kriv teče
Na Jožina z bažin, nésu žádné jelimán,
huntovačku zmákne pudrovací eroplán

*Projížděl jsem dědinou cestou na Vizovice,
přivítal mě předseda, řek mi u Slivovice,
živého či mrtvého Jožina kdo přivede,
tomu já dám za ženu dcéru a půl JZD.*

Kvaltoval sem dědinó štreká na Vizovice
zhaftnul mě tam london bój, na štampec slivovice
živé nebo vytuhlé Jožin na tragaču

dám ti půlku kolchozu, k temu mladó Kaču

*Jožin z bažin močálem se plíží,
Jožin z bažin k vesnici se blíží,
Jožin z bažin už si zuby brousí,
Jožin z bažin kouše, saje, rdousí.
Na Jožina z bažin, koho by to napadlo,
platí jen a pouze práškovací letadlo*

Jožin z bažin už to blatem mastí
Jožin z bažin k baldovu už šustí
Jožin z bažin už si brósí réče
Jožin z bažin gřufne a kriv teče
Na Jožina z bažin, nésu žádné jelimán,
huntovačku zmákne pudrovací eroplán

*Říkám: Dej mi, předsedo, letadlo a prášek,
Jožina ti přivedu, nevidím v tom háček.
Předseda mi vyhověl, ráno jsem se vznesl,
na Jožina z letadla prášek pěkně klesl.*

Hlásím: kemo, v klidesu, naval éro, nechmuř ksicht
Jožina ti přinesu, néni žádné extra kvicht.
Džery hodil lochčenó, mórgn sem to zmáknul
Jožina sem zpudroval, žádné těžké záhul.

*Jožin z bažin už je celý bílý,
Jožin z bažin z močálu ven pílí,
Jožin z bažin, dostal se na kámen,
Jožin z bažin, tady je s ním ámen!
Jožina jsem dohnal, už ho držím, johoho,
dobré každé love, prodám já ho do ZOO.*

Jožin z bažin už je celé vajsové

Jožin z bažin karfiól maglajsové
Jožin z bažin žádný velký mógle
Jožin z bažin kéve se jak šogle
Jožina sem zmixnil, vohryzek má stažené
betyš každý love, střelím ho a né že né!

Štatl auglama Taloša

Na přelomu května a června jsem navštívil město, ve kterém žije pár mých kamarádů a rád bych vám o něm povyprávěl. To město, které jsem navštívil, se jmenuje Brno.

Eště než k naší salcnový lóži naklapó sponzoři z Erfurtu s vajsovéma pastelkama a šrajtoflama plnéma éček, sem nasmykoval za kamošama do Brniska

V pondělí ráno jsem přijel na brněnské nádraží a musím říct, že to byl můj první malý šok. I u nás máme pár nádraží, která se od druhé světové války neopravovala a neuklízela, ale přece jen mi přišlo, že na druhé největší město v Česku by to chtělo něco víc.

Zkraju tédna mě šnelcuk vyflusnul na brněnské roli a to vám hóknu, že aji dyž aji u nás máme pár baráků, na kerý se od druhé plackové mlaty nešahlo, totok sem teda v tak velkym štatlu nečekal a dózna mě z teho trochem zahlásila ofsajd.

Pak jsem ale vyšel z té oprýskané budovy, bylo krásné jarní počasí a když jsem v tom zmatku mezi tramvajovými nástupišti našel tu správnou linku a odjel jsem o dvě zastávky dál a byl na místě, vše se změnilo.

No ale vypádloval sem z role aus, počágro bylo laláčový, s buzoló sem našel tu správnó šalinu kerá mě vodtáhla o dva ostrůvky dál a fšeckeró bylo betyš.

Vystoupil jsem na Moravském náměstí, jak tomu říkají a najednou jsem byl v jiném světě. Chvílemi jsem si připadal jako doma. Auta stála na Kolišti v kolonách, troubila, jejich řidiči živě gestikulovali, kolem procházela krásná děvčata s kornouty zmrzliny a opodál u Janáčkova divadla se slunily party sličných dam a veselých chlapců u fontány, vykreslující z vody a ve vodě různé obrazce a symboly.

Vylezl sem u Stopařa a už sem byl skorem jak na domášově. No Kolišťu jeden vágn za druhým jak v šóru na banoše, tróbito to jak v napoleónský mlatě, borci za volantama mávali plótvama jak při trsačce svatyho Vincka, kolem se prohazovali špicoví kocóři se zmrzko a kósek dál majó takové vyladěné vasršpic, které zfachčí bildny a jungšáli u teho hažó leháro a lapajó zoncnu.

Šel jsem dál, okolo sochy, jakou jsem u nás ještě nikdy neviděl. Byl to kůň? Byla to žirafa? A ten, na jejím hřbetě byl cirkusák nebo voják? A naproti – další socha. Chlapík, který vypadá jako ten Indián z Přeletu nad kukaččím hnízdem, kterému se právě podařilo zvednout tu těžkou mramorovou kostku! A ještě dál, na dalším náměstí (tomu říkají náměstí della Libertá – Svobody) ČERNÁ raketa!

Hrnul sem to dál a jodovky mě málem vypadly z d'ůlků – majó tam sošmena, o kerým sem nédřív negómal eši je to hajtra nebo žirafa a na hrbu to má borca, keré je buďto vod Berósků nebo vojel. A naproti temu další štronzo – kořeň, keré šibuje komodu z Ikei!

A na place hnedka vedle, hókajó temu Svobodák, bakelitové Vostok z Bakonuru! Začul sem teda, že se temu hantýrujó eště jinak, ale nescu bét vulgoš.

A to už jsem byl skoro u domu, ve kterém bydlí mí kamarádi Vittorio a Mario. Oba bydlí v pronajatém bytě, tak, jako spousta studentů ze všech koutů Evropy i místních. Je to trochu nutnost – v centru Brna jsou poněkud vysoké nájmy. Ale stojí to za to. Krásný výhled na parky, na hrad, kterému říkají Špilberk a všude je to blízko! Do poetických kaváren, do místních hospůdek s lahodným pivem, do restaurací s výbornou kuchyní..i když musím říct, že jsem byl i v několika tamních „pizzeriích“ a s naší, skutečnou pizzou se ta brněnská moc srovnávat nedá. A představte si – viděl jsem, jak si někteří na špagety LIJÍ KEČUP!

No ale to už sem byl skorem u baráku, kde lebedijó Vittorio a Mário. Kempujó a cálujó to v holpecu, sténak jak hafo dalších študáků, protože činžáno koštuje v Brnisku těžký love, ale špizunk je vodtam špicové – Špilas, Augec a všech paluší je to kósek. A ty škopky tam! Cháluje se tam taky betálně, akorát sem v tech pizerkách zčóhl, že na špagety si tam patlajó kečup.

Trochu mi v Brně chybělo moře. Ani řeky, které tam mají nejsou příliš velké, ale lidé jsou tam milí, veselí a vstřícní, pravda - někdy se mi zdálo, že nejsou tak bezprostřední a málo se usmívají, ale myslím, že Brno rozhodně za návštěvu rozhodně stojí!

Levingston je, že v tym štatlu nemajó žádné Jadran a ta Svratka je taky nejaká scvrklá, ale partyja je tam paradajsová, je s nima čurina, akorát k temu nekdy potřebujó tak pět šest škopků. Brnisko je děcka zlaté šíf!

To zas byl jedný mórgeň!

- 8:00 – Ufachčil sem kindošům huhuláka
8:10 – Ta lesana, co smykovala kolem, začla békat, že su šovinista, mačo a nemám dobró povahu, protože sem neufachčil sněhovó havaju
8:30 – K sněhulmanovi sem zmógloval aji sněhovýho babáča
8:33 – Sósedka začla valit bóřenó, že sněfiláč má vyvalený bresty.
8:40 – Ty dvě béčka, co kempujó naproti zahlásily, že sem rači měl zmáknót dva snížkový ukrutníky
8:50 – Listokřupi přes ulicu začli dut, že mrkva je chálka a žádná bižuterka.
9:04 – Kuzmiči z neziskovky klapó do hokny. Pod fenstrem sem začul cosik o rasistech a vo tym, proč só ti dva vajsový.
9:05 – Sósed muslim béká jak z minaretu, že by sněhulačka měla mět aspoň utěrku na štrycli
9:20 – Kdosi hodil voláre šilcům, že by tó metló mohli šropáli nekeho mignót
9:30 – Lífujó mně na fízlárnú
10:20 – Hážó mě dotazník, eši v té levotě jedu sólovka, nebo je to nejaká xenofobní štengrovačka z xichtbúku
11:00 – Na triko si to beró makeši s černó hadró politó Savem...

Války, kerý gómeme enem skrzevá emerický filmy

Hlavní dobrman nikdy není bolavé, když ho zmaluje sajtna křivých borců. Dycky to něho přinde, až když ho havajka olepuje leukoplastama.

Jak poliši proklepávají nejaké levobok, musijó aspoň jedný zahrčēt do striptýzové putyky.

Aji indoši z brazilskýho valdu mezi sobó šprechčijó jak v Oxfordu.

Na všeckých betlách je speciální lajntuch do elka, keré babáčům došahne až pod bradu a borcům do půlky štylka.

Při nákupu v samce je nutný kaufnót aspoň jednu frantíkovskó bagetu.

Doklapat s eroplánem na hródu není problém ani pro kindoša z blbšulky, enem k tomu musí dostávat hlášky z řídicí věže.

Luftový róry v každým baráku je ta nejvyladěnější schovka a nikeho netrkne, aby nás tam mózoval.

Z každýho fenstru v Sen Frencisku se dá merčit ten červené most.

Všecky časovaný bomby majó displej s numerama jak titulky v Blesku, aby každé gómal, kdy to řachne.

At' cálujete co chcete, není nutný čučet do perzy, dycky vytáhnete tu přesno krupicu.

Aj bezďáci majó gelcny vajsový jak snih.

Jedna sirka ošajní haluznu velkó jak brněnský Rondo.

Proberte si karfiólové harddisk – kdy naposled ste v emerickým filmesu nekeho zblikli, jak za sobó zaklapne futra nebo nechá odfrknót žárovku?!

Každé po levingrovým šláftyjátru sicní na betli a leje z něho jak z vrat vod chlíva a heká jak Šarapovová.

S kočárem dycky zaplujete na volné flek rovnó před barákem.

Je putna, kolik kungfu mlatařů de na hlavního dobrmana. Všici v klidu kolčijó okolo a šméčkujó baně než boryš zpeckuje toho před nima a pak teprvá, jak s flóskem k fenstru na poště, si dó nechat votočit kósavý dozadu

Skoro každé špérunk de odmachlovat kreditkó.

Aji když se scuknó dvě fára, kerý valijó tři pětky za hodinu, řachno jak Černobyl.

Všecky telefony ve Spokojených sajtnách emerických startujó na tři pětky.

Vágen bremuje a fenstr roluje akorát kuzma z lontu

Šnycl ve fedrhausu čekuje levingstonový békance dycky navlečené do šlofnovýho kvádra

Repku, keró potřebujete zblíknót, hrnó ve večerním televizním cajtunku ausgerechnet v ten moment, kdy nažhavíte čóhnu.

No a vo tym, že by se tam chodilo na retych, nebo že by Megan Fox hókala z porculánu na děcka, aby jí dovalili novodurové toaleták, vo tym žádná.

Líbesbríf Grétě

Zdarec Grétuš! Šrajbčíme Ti za našu štatlařskó hantecovó sajtnu a hnedka ze startu tohoto líbesbrífú posíláme expres rekomando štípané kisanec!

My tady v Brnisku taky gómeme, že vasrůvky, keró chlemtáme, je čím dál míň a taky to s nama casnuje. Dyt', jak to tak pude dál, z čeho budeme kochčít škopky?!

Sténak jak ty gómeme, že plastový cajky, kerýma mošny zapiplaly salcnovó lóžu, só těžká rana a že ajsovém hródám je festovní hic a nekerý už to balijó. A tak Ti šrajbčíme tendle líbesbríf, abys gómala, že néseš sama, keró to štengruje.

Taky nám není volný, že kvůlivá všeckém těm průvarům musíš imrvére hródovém firům v Ňůjorku a kdovíkdeeště mlátit vo glocnu, že Ti šlukli kindošský jařiny a lítat jak šuspajtl těma eroplánama, kerý to hrnó na štyneckové benál a hochnóbl šífama za luxusní krupicu smykovat po celým glóbusu a nemáš ani časůvku na to, abys vopláchla kšír a helfla na domášově s rajbovačkó.

Sme proladění do plusu, že do holpeca s Tebó datli hážó každé pátek kokyno na bódu. Aspoň se jedná za téden

betálně vyšláfčijó. A je betálný, že z teho neco kapne aji jungšálům a kobrám, kerý už musijó hákovat, poněváč když na Frajplacu párkrát mávnó transparentem, abysme nechálovali flajšnu, nasmykujó potym natlačit hambáč od Mekoša do budky.

Grétuš, zme s Tebó a sceme, aby sis zapsala do svýho nordickýho hárdvéru, že klapat do šulny a hrnót do kepeně módrý války, jak betálně rechnovat a kóřit valderóny z fyziky a potym třeba bét štont vygómat betyš zlepšováky, kerý hodijó v dalších járech glóbus do rychtyku, na to je plno časůvky indy. Šak už sme taky našrajběili našim věškám, že tak tříkrát, štyrykrát do tédna by pakátli ve Štatlu měli naklapat do Augecu, máznót do hródy novodur baumál, vypucovat travisko vod brajglu, sem tam zaryt koňské hnůj a pinzetó tahat kůrovca z holcny. Měli by to namísto pozemků a dílen. A kdyby eště srpama vomigali jetelinu, mohli by to vrznót džerymu, co bačuje hipsterské chálbódě vedle. Už mu dochází bangladéské kraut, tak by tím mohl futrovat ten makrobiotické bůček, co pere do tortil za dvě kola deset deka. A jungšálový chachařiska z Ostravy by u vysokých pecmenů mohli máchat haluzama, aby ten čód valil azimut pali.

Gretchen, vykvákni se na štengrbacily, co hókajó, že pasový žgryndy v kysně nebo cajtungách zmáknó kulovku. V paluši sme házeli čuz na špiznu a celá knajpa řvala lohecem, když házelas tu bóřenó na snobále v Óesen. Lepčí než Výměna bévalek! Fakt, na jungšálovó kó betelný hemzy! Pak už to ale borci přepli na Ligu mistrů...

Akorát, Grétuš, jak sme Tě v té čóhně tak zblikli, jak Ti nabíhá žila na štrycli, máme trochem peří, aby sis nekde nepřepískla féfaru. Pust' si taky do řepy, že na hródě só aji borci a že lověna je betálné vál. Trochec nahod' fasádu, povář budku nad tym, eši by to vobčas nescelo pichnót na ciferník nějaký šminky, ať nemáš ranu, jak Žanek Budař s copama, šmrcni se štatlem, zahemži kotlem a nabrkni si nějakýho kábra.

Nebude to žádná extra makačka. Kdo by nehodil augle po koc, kerá ubóchla PŠM véškám v Améru.

No, a kdybys nekdy scela dotlačit do štatlu, bude to v oltecu! Kdyžtak nahod' drát, dohóknem scuka. Putyk máme eště furt hafo, panoramata betálný, žádný karizony to nekazijó, poněvác už máme aji ty modrý zóny a sajtna má fedry do štatlu hrnót jinak, než šalinó nebo pěškobusem. Néšpicověší by to bylo nekdy na jaře. Kolem Velkýho radovanca. To budem štont skósnót aji zelené škopek. Ten Ti bude šmakovat - dyť je vlastně bio!

Tak zdarec, šrajbni taky...a Hantec dýchá!

Rudy

Zdarec sajtno, dneska bych scel hóknót neco o borcovi, keré už ausgerechnet tři pětky jařin béká svý zonky v nebálu. Eši totiž je nekdo kroměvá Kaciho néznámnější figuró štatlařský bohémy, tak to je Rudy Kovanda. Kvicht půldruhyho metráka, tak trochu kukajda, zonkař co málem klofnul Goldnovýho fógla.

Jasně vál je, že névíc só štont na ně vzpomínat jeho kamoši a kamošky, a proto sem odmachloval bichlu Storky z Šalingradu a z tohoto kósku bych rád hókl neco, co našrajběil Pavel Čiča Jelínek s Radkem Rettegy:

“Eště než Ruda začal fachčit s Fanóšem na tym Goldnovým fóglovi, tak razíval do jednyho klabu v Majlontu, kde tenkrát mívala pruby známá bluegrassová grupa Poutníci. Rudynek do nich furt heftoval, ať ho vemó do partyje jako zpěváka. Voni žádnýho nepotřebovali a Rudy by do jejich stylu sténak neštymoal, ale sceli mu ufachčit aspoň nějaké radovanec a tak jedná, když se trochu glgalo, zmákli taková bódu. Borci ho lapli a položili na ponk, pak splášili prostěradla a svičky, Rudiho zabalili do lajntuchu do zkřížených pazór mu

mázli voskovici, vhodili se taky do vajsovýho a se svíčkama v klepetech hodili sicnu kolem a čekali, až se Ruda probere. Když Kovanda vodšpéroval a ugle a zamžóral kolem sebe v tom šeru, tak byl vyvalené jak jojo. A voni hned na něho: Rudi, splnil se ti sen - seš zpěvák Poutníků, ale v nebálu! A Ruda tenkrát hlásil: Kluci, já su tak šťastné a vůbec mě nevadí, že su totálně mrtvé!

Franta Kocourek, používal Rudiho k bétálném kulišárnám a dycky ho u nich eště aji špicově namaskoval. Rudi vystupoval s Los Brños jako šejk z Buchary v Kárlsbádu, strašil jako Vajsová rachétla, v plechovým džindresu chytal za štatl v hokejovým špílu s Práglem, nebo zončil jako pankáč na koncertě, keré uváděla Helča Růžičková s Juró Krampolem. Na druhé grilce Fanóša Kocórka se Rudy představil jako sochař a malíř Plastelína a když zabékal svý songy, to byl lohec jaksviňa - už jenom ména těch šlágrů - Zívání užovek v Lamanšském průlivu, Jak sem na póšti přemohl lva, Lodní šroub stále hloub, Džus blues, Sud kulatý rys tu pije, Parašutista v ponorce, nebo Sedí mucha na tapetě. Jeho vál Aj love baňka nás povzbuzovala pře vajnachtovým radovancem svó suprovó pohodičkó; dodneška vidím Rudiho v šalině, ve stavu beztíže a s Fanóšem v závěsu, jak na celé šmirgl hóká: Franti, já su tak šťastné!

Na grilce mýho bráchy Luboša zončilo slavný trio - Kocourek, Kovanda, Nečas svúj hit Kokokoko, dej mi vajíčko, dej, věnované Xaverovskému drůbežářskému družstvu. Ten vál zvedl celó sajtnu od ponků a nekeří klečeli na zemi a jékali: to neni možný, to se nedá vydržet!

Ovšem Ruda béval aji při svým kvichtu sportsmen. Každé jár špílčil hokej a fusec, dokonce aji protivá Amfóře, Všici měli interes, co Franta s Rudim vygómnó a Rudiho převlek za prvorepublikovó prézlu, kdy kopálistům na place vysadil rumpoleto žebadlem byl lohec do Guinesovky! A co teprv Rudiho proslulé skoky na Sokecu!...“

Kocóři a sokolíci, Rudy Kovanda by dneska měl už sedm pětěk jařin na hrbu. Kempoval s matkó v Bástru, háčkoval v cementárně a sem tam helfroval v knajpě U Šťávy. Mám hercnu v Těšanech, že si s nama vzpomenete na borca, keré před třiceti járama ve stavu beztlíže zahučel v Žebětíně pod bus, ze kerýho chvílu předtím vyhópl. Rudi, máš u nás pugét!

Jak sme lajččili a kolčili v ospěťkových jařinách

Když nad tym tak žhavím válce v glocně, byl to vlastně jenom krpaté štykl lajfy, ale ta rukavica jářů naštelovala celé její zbytek.

První půlka ospěťkových jařin - rokenroly betálný aji krénový. Poněváč sme byli eště rybízci, žádné chabrus, harizony se eště nezačly stěhovat na cemr a ksicht eště nezorané radlicó. Domášovské tympl béval zašpérované před tema krvešlajznovéma imperijalistama šalinovéma drátama, všici sme měli sténó kulovku, žvyksna z Tuzu se chálovala po kóskách celé metr, na dovču s raskenama se rajzovalo tak maximálně k salcnový lóži do Bulgárie (kdo dostal devizové příslib do Jugošky, béval king), v hokně a v bódě sme měli stopku na hantýrunk, keré sme hrnuli na domaníně, a tak se smykovalo na čundry s klofnó, na lonťácký haciendy nebo aspoň kolčit na dýzy.

Podlevá teho taky tenkrát bévala sajtna rozštyklovaná na čundráky, hášky, seláky a veksláky. Mobilfóny eště byly těžká scifi, takže když se dohóklo, že hodit bokem hrneme každé pátek, nešlo to už čenžnót a po hoknovým fajrontě ste v pátek večer prostě museli stepovat na Čáře. Tam se dycky dalo scuknót s půlkó štatlu. Nekeří sme dali rozcvičku u Formana nebo v Muzejce (a nekeří tam už zvostali zapichlý u škopka do rozjezdů) a napůl vyfešákování už sme pak hrnuli kolčit a balit koc do šantánu.

Kdo měl štígro, chytal v čóhně Ó Er Ef a já sem měl ovary v tech jařinách imrvére nalepený na rádiu a tak sem borce, co póstěli fošnové hmyz tenkrát echt štengroval tím, “..eši tam má novodurový valčíky, kerý hrnul na Esterajch Hraj Udo Húbr..”. Das vár das Hit Panoráma, to byla hoďka, kde špílčili všecy ty špicový zonky dycky od jedenácti dopoledne a nikdo do toho nehantýroval. A že to byly vály! Italo disko na plný kýble, nová vlna bavlna, Modrý tanky....Jasnačka - dneska juhani a kočenky majó Despacito a árenbíčko, ale takový songy jako tenkrát...tam už repete nehrozí.

Maskovačka byla tenkrát nutná, takže se většino tem kvelbům hókalo “taneční kavárna” a aby si Ráj Brnisko namastil kešeňu, byly mezi kolčením aji přestávky, aby partyja stihla hóknot na platfusovýho pinkla vo šest bešerovek a tři rumenige s kofoló a von byl štont to eště ten večer dohnót k ponku. No ale nekaufněte to za ty love! Škopek max za bůra, rumunsko za sedum, špiritus z Kárlsbádu za pětku!

Než sem naklapal do špenátu, béval sem od šestnácti jařin pravidelně nasáčkované každé pátek u Rajtra. Tak se hókalo dýze, kerá bévala vlastně dabl a to eště dole bylo “Varieté Rozmarýn”! Lezlo se tam futrama u Univerzitky, přes póstěča, starýho Pětníka a pak se valilo doleva, do kavárny Junior, keré bačovala Marcelka Fajfrová a kde semo-tamo do mikrofěnu šprechčil Ladin Svobodník a geráde rechts byla “vinárna u dvó rajtrů”, ale jak se menoval džery, keré tam hrnul ty non-artificiální songy z kazetáku se mně už fakt vykóřilo z glocny. Ale sauna tam byla taková, že vo těch pauzách se musel odryglovat fenstr, aby hajfice neměli zvlhlýho kirchnovýho tričmena z Paprikášova a mrkváče.

Né, že bysem béval turista, ale nekdy sme se s partyjó nakopli k okružní jízdě a tak sme měli zrekognoskovaný aji další paluše - Legie na Jarošce, kde v půlce osmpětkových jařin špílčil Dušan Mrázek, Favál u Vystecu, kde mával plótvama na gramcích Miloš Kamínek, super byl Pavec na Zelňáku, tam

fachčil jako pinkl Lud'a ohňostrůjce, keré vypadal jak Bud Spencer, anebo Zagreb v Kéniku, Melodka na Lenince, Metropol na Dornychu z kerýho je dneska planýrka naproti Tescu, anebo Baroko na Orlí, kde byl pařák, že to koňadrám narovnal trvču hnedka za vratama.

No, a když došla krupica, valilo se na rozjezdy. A eši ste do té doby nesbalili žádnó koc, na roli byla poslední šance zcicmat nejakó debrecínku, kerá valila na domášovská betlu z Gépéčka, Semálu, z Roxy baru, Dypiku (Dupuis klub v Kéniku - dneska Pitkin), Bolera vedle Sput'álu, Savarinu na Pekandě, Biskupské pod Pitriskirchnó, Letné v Bástru, Šelepky, kde bačoval Jindra Eliáš, nebo od Brichty na Čáře, kde celé večer usrkávaly kolu a vartovaly, než je sbalí nejaké vyšolněné kábr.

Jó, jak v osmpětkových jařinách zončila grupa Opus - Lajf is lajf!

Knajpy v Kéniku

Zdarec sajtno, Pedro Pilát mně nahodil takové lakmus, o kerým by don Vito Corleone hókl, že nende odmítnót - abych mu šplíchl, jak je to nejenom ted'ka, když máme koronáčové šnuptychl na dózně, s knajpama v Kéniku. A to je jasné vál, že na ně nemůžu hodit bobana.

Ten potróblé čínské šmejd sice ufachčil hafo zamachlovaných paluší, ale só aji takový, kde do toho dó prsama, vodšpérovaly fenstr a hodily mně záchranný kolco, když čáruju s našó Sáró na venčístě a mám splav na zrzavó vasrovicu.

Máme štreku buďto horem, to pak zapauzuju v Portoriku, kde loni ufachčili fejslift a je z toho trochec hochnóbl reštyka, ale Beránka a pšeničné škopek tam umijó natočit, anebo dolem, a to dycky nahodíme aji s hafušó stopku

u Hřebíka, kde dycky mají špicové Rohozec, ale teďka tam z fenstru podávají aji betálné plnotučné Doubravník.

Eši vónčíte v Kéniku a dlóhó časůvku ste neschčili Tour de Pajzl, možná hážete diviznu, kde to srkám hrnky, ale to hnedka vysvětlím - Portoriko asi staří pardáli gómó jako palušu u Anny, nebo taky Start - je to za konečnó dvaatřícítky trajfu, hnedka vedle Billy a v letě to tam na zahrádce hrnó fest a poněvác je kolem trávník, šropáli a pséci tam mají betálné veget když páníčci hrnó čechry. No a Hřebíka, ofíko je to dneska u Hřebíčků, asik gómete jako knajpu u Pařeza. Teda, tak se jí hókalo před 30 jařinama, ale nejak mně vypadlo z kedlubny aus, jak se to tam menovalo mezitym. Ale šak sajtna z Kéniku to Pedrovi tuty našrajbčí!

Takových tymplů je aji dneska vícero, třeba Betálné flek (Správné místo) - dřív to bévala Valaška, kde ste štont se zretýrovat Dalešicema a taky hážu těšany, že vodmachlujó Bombu na Husitské, kde v letě můžete okoštovat Poutníka na tech lavkách pod baumecama na tržnici.

V Kéniku našťestí žádná šlajzna nehrozí!

Zápisník brněnské matky z doby pokoronavirové (spisovně našrajbčila Zuzka Barilová)

Příští týden začíná škola, mladší ratolest přijali do školky a muži se chýlí home office ke konci. Tohle je záchranné lano! světlo v tunelu! a zároveň tím výčet dobrých zpráv končí.

Příští téden odmachlujó bódu, křpaťěšího vodlitka nabrali do kindršúle a staré finišuje s houm ofisem. To je retungšpagát! lichtna v tunelu! ovšem - tym só ty pozitivní vály na koncu.

Zatímco já byla v práci, roztomilá dívka si pod dohledem benevolentního otce hrála na “pelíšek a cestování na severní pól”. Je to moc pěkná hra, při které potřebovaly řadu zimního oblečení, VEŠKERÉ ložní prádlo, všechny peřiny, polštáře, prostěradla, VŠECHNY ručníky, župany, deky, a to, že potřebovaly krabice, které jsou jinak plné hraček, je samozřejmost.

Mezitým, co sem byla v hokně a ten staré machometán je měl aufpasovat, hrnuly šropiska špíl na “pelíšek a severní pól”. Je to vyladěné vál, při kerym aplégři potřebovali komplet všecy hadry ze šranku a k temu aji všecy duchny, polštáře, deky, šláfenmantloše a to že k temu bylo nutný vyklopit všecy kastlíky, ve keréch só hračky, vo tym ani nedýchéte.

Domáci škola hrou drhne. Do 1.A. už nevкроčím. Dnes jsem dítě povzbuzovala slovy: “Piš, nebo tě zmlátím!” Pro citlivější povahy doplním, že dcera vědouc, že násilí zůstane vždy u výhružek, dál hleděla z okna, smířená s tím, že písmeno eR zkrátka nebude umět nikdy napsat.

Domášovská “bóda v laláču” se kósla. Do 1.A už nikdy nezaplují. Dneska sem přibiňáka prvňáka hecovala “Šrajbči, nebo ti vysolím dobře mířenó!”. Vám, křehónkém kytičkám, musím hóknót, že mladá, kerá góme, že na ňu jako obvykle valím stopadesátýtřetí vážný varování, zvostala v klídesu a dál čučela z fenstru a dál házela nezájem na to, že to velký psací eRko sténak v celý lajfce nefachčí.

To Anna (2) mi alespoň pomohla se sázením rajčat a rostliny vytahala z květináčků. Na letošní úrodu jsem docela zvědavá. U některých sazenic poněkud absentují kořeny, listy a další visí strmě dolů.

To aspoň ta dvójařinová mě helfla se sázením rajčat a vytahala je z kvěťňáků. Na letošní úrodu su zvěďavá, jak patnáctka na těhotenské test - nekerý sazenice só bez kořenů a bez listů a vostatní só sklopený k hródě jak azbukova glocna po kanystru špiritusu.

Při uspávání mladšího dítěte mi to starší PLIVLO z horní palandy na hlavu.

Když sem lópla menšího rósňáka do betlexu a scela sem ho uspat, ta starší mě z horního regálu PLIVLA na štryclu.

Rovněž jsem vyslechla důvěrný hovor otce a entomologicky založených dcer o tom, že ne všechen hmyz budeme mamince ukazovat a raději ho doma někde schováme.

Taky sem zaregistrovala tajdůf bešprechunk mezi tató a jungšálkama-entomoložkama vo tym, že “né všechny brablóky budem mutře vokazovat a rači je nekde na domaníně zašijeme...”.

Abych se detoxikovala, vypila jsem zelený ječmen a kopřivový čaj, abych se probrala, vypila jsem mnoho kávy, abych potlačila migrénu, dala jsem si ibalgin, a až usnou, otevřu si víno!

Abysem nahodila detoxikačku, hodila sem do bauchecu zelené ječmen a kopřivové hajcové vasr, na probírunk sem vysrkla dvě pětky kafisek, migréně sem vystavila stopku patákama a až všici zabořijó, odšpuntuju lampu vajnory!

Pětka gómek, proč je špica glgat čechr

(10 dobrých důvodů, proč pít pivo)

1) Chrání ledviny

Pivo dokáže udržovat vaše ledviny zdravé. Současná studie ukázala, že pivo má na ledviny vskutku blahodárné účinky. Ve skutečnosti, jediná láhev piva (nebo jedno točené pivo) snižuje riziko vzniku ledvinových kamenů až o 40!.

Jediné pytlované škopek nebo čechrované hrnek zmenší riziko ledvinových grymlů skorem vo půlku.

2) Snižuje cholesterol

Pivo také dokáže snižovat hladinu cholesterolu v krvi. Potřebujete vědět následující: Rozpustná vláknina nacházející se v pivu výrazně snižuje LDL cholesterol, tedy ten špatný cholesterol.

Škopek vodstřelí ten křivé cholesterol v malinovce

3) Dodává vitaminy skupiny B

Pivo zvyšuje hladinu vitaminů skupiny B v těle. Podle expertů, tento nápoj obsahuje několik důležitých vitaminů skupiny B, jako jsou B1, B2, B6 a B12.

Výzkumy také ukazují, že konzumenti piva mají až o 30% vyšší hladinu vitamínu B6 než lidé, kteří ho nepijí. Ve srovnání s konzumenty vína, je tato hladina až dvojnásobná!

Nezapomínejte také na to (hlavně vegetariáni), že pivo je vydatným zdrojem nepostradatelného vitamínu B12

Čechr - tekuté bimz. Vajnoš je na Běčko taky olt, ale v zrzce je ho skorem dvakrát tolik.

4) Posiluje kosti, předchází osteoporóze

Pivo pro silné kosti! Ano, studie potvrzují, že zvýšený obsah křemíku v pivu účinně přispívá k lepší hustotě kostí a předchází tak osteoporóze.

Déte si kalíšek, nebudó se vám lámat haksny

5) Odstraňuje nespavost

Pivo skvěle funguje proti nespavosti.

Za tento svůj účinek vděčí látkám laktoflavinu a kyselině nikotinové, které se obě v pivu hojně vyskytují a dokáží podporovat zdravý spánek.

Po ochtlíku se betálně šláfčí.

6) Snižuje riziko srdečního infarktu

Je dokázáno, že pivo snižuje riziko srdečního infarktu.

Podle expertů, konzumenti piva mají o 40% až 60% nižší riziko srdečního infarktu ve srovnání s lidmi, kteří ho nepijí.

Čechr je láčové na hercnu.

7) Snižuje riziko krevních sraženin

Pivo je také skvělé pro předcházení vzniku nebezpečných krevních sraženin. Odborníci tvrdí, že pivo obsahuje účinné látky, které brání vytváření krevních sraženin. Ty totiž mohou vést k trombózám způsobujících mozkové mrtvice či jiných vážných zdravotních komplikací.

Žbrdol denně a Pepka pali!

8) Zlepšuje paměť

Expertí poukazují na to, že pivo má potenciál zvyšovat kapacitu vaší paměti.

Nedávná studie ukázala, že konzumenti piva vykazují mnohem nižší riziko Alzheimerovy choroby a demence než ti, co pivo nikdy nepijí.

Po čechru valí dózna švunkem.

9) Redukuje stres

Tento nápoj vám zaručeně pomůže bojovat se stresem. Skupina vědců z Univerzity v Montrealu zjistila, že už 2 sklenice piva denně (2 x 2,5 dcl) dokáží snížit stres a pocity úzkosti v zaměstnání.

Samozřejmě, je třeba ho pít až po pracovní době, ne před nebo během ní.

Po zodpovědným škopku žádný fedry, žádný chmurky

10) Zlepšuje kvalitu pokožky

Posledním, ale o nic méně důležitým přínosem pití piva, je jeho vliv na pokožku, kterou dělá vzhledově mladší a hezčí.

Odborníci potvrzují, že některé vitaminy v pivu dokážou regenerovat pokožku a mají navíc vliv i na její pigmentaci.

S pivem se vaše pokožka stává hladší a hezčí.

Naštěstí brzo bude víkend, takže víte, co máte dělat. Vyrazte večer do nejbližšího podniku na jedno. Ale jen jedno, maximálně dvě!

A toto je neco pro havaje - kalich fachčí špicové krupon
Glgéte zodpovědně a Hantec dechá!

Bófortův tachec

Rosničkáři to gómó jako Beaufortovu stupnicu silu větra a majó k temu aji vysvětlivky, ale zatím nebyly v hantecu. Takže:

0 bezvětří - čód valí geráde aus k nebálu.

1 vánek - čód už nevalí geráde aus nahoru, ale spíš jak majlontské komín.

2 větřík – anorektičkám začíná bét kaltna, baumový flósky začínajó šrumčít.

3 slabý vítr – igelitový sáčky z Tesca se mrcasijó po štatlu, haluze startujó trsačku.

4 mírný vítr – cedule na D1 hlásijó špaténku, fukéř čechrá hipstrům fósa.

5 čerstvý vítr – cedule na D1 nehlásijó nic, metróši startujó gómku, kde schrastit lováče na novodurovó harizonovó kultůru, luftem lítajó anorektičky.

6 silný vítr – nemá vert kaufnót pugét, flósky z něho valijó pali, parazól nende vodevřít, anorektičky valijó bez víza mimo Šengen.

7 mírný víchř – salcnová lóža je pruhovaná jak Kajínkova šolna, stromiska mávajó haluzama jak při kamošské návštěvě sódruha Jumdzágína Cedembala.

8 čerstvý víchř – čuňa ztuhlá jak štolverk, bezďáci z Frajplacu obsazujó forhauzy.

9 silný víchř - brněnské orloj háže kyvelé, bezďáci zapadli do podchodu pod roló.

10 plný víchř – čabráci lítajó s připaženéma flíglama, modelky 60plus už zas nemajó vrásky.

11 víchřice – jak vodevřeš chlebárnu, nafecá tě to jak hiclufťové balón, sósedova šopa hlásí přistávačku na tuřanský lufťroli.

12 orkán – šnelcuky hážó mávačku glajzám, salcnová lóža komplet vajsová a eši fóká ze severu, komplet štatlařská sajtna odlifrovaná na Jadran.

Morseovka v hantecu

znak	kód	pomocné slovo	
A	.-	abst'ák	<i>stav po požití většího množství návykové látky</i>
B	-...	bóchat love	<i>vydělávat peníze</i>
C	-..	cébrat cénku	<i>popíjet desetistupňové pivo</i>
D	-..	dlábit koc	<i>muchlat děvče</i>
E	.	ekl	<i>roh, kout</i>
F	..-.	fachčit šmécčko	<i>podvádět</i>
G	--.	gómé to!	<i>pochopte to, uvědomte si to!</i>
H	hodit čučku, hanikovat, hodit mašlu	<i>podívat se, vykládat, oběsit se</i>
CH	----	chléštnót blčó kó...	<i>polit děvče polévkou</i>
I	..	infoš	<i>infarkt</i>
J	...-	jungšál béká	<i>chlapec pláče nebo zpívá</i>
K	-.-	krénové	<i>špatný</i>
L	..-	levé borec	<i>podrazák</i>
M	--	máznót	<i>dát, udeřit</i>
N	-.	némlich	<i>tentýž</i>
O	---	óbr bórák	<i>velký automobil</i>
P	...-	potróblé mukl	<i>intelektuálně zdrženlivý chlapec či vězeň</i>
Q	---.	kvér, kchán a šmé	<i>revolver, nůž a podfuk; zde výbava kriminálního</i>
R	.-.	rantále	<i>peníze</i>
S	...	svingovat	<i>tančit</i>
T	-	tác	<i>tisíc</i>
U	..-	umignót	<i>uříznout, useknout</i>

V	...-	vyklechtané	<i>rozviklaný, uvolněný</i>
W	..-	Waldův vál	<i>píseň Waldemara Matušky</i>
X	..-	k sósedce láf	<i>milostný poměr k sousedce</i>
Y	..-	ýbrnamázlé	<i>velmi opilý</i>
Z	...-	zkásnót love	<i>vyinkasovat oběživo</i>

Pár novodurových hlášek z Erběčka

Jsou jim jen necelé tři týdny, ale mají se čile k světu. Řeč je o dvojici lvíčat, která se narodila v brněnské zoo lvici Kivu a samci Lolkovi. V pondělí zveřejnila brněnská zoo jejich první záběry pořízené chovatelem, který nesl matce Kivu žrádlo.

Zdarec sajtno! Gómete eště, jak sem vám před půl járem ševelil o novátorských lviskách v zoo v Brynclu? No, tak Lolek nezarmótil, s Kivu na to hnedka po prázdninách hópli, před Velkým radovancem starucha vytlačila dva ňuňany a věšky z Mnišího berglu teďka můžó do cajtunků a na webovó flignu sypat bildny a videa s plyšákama! To první zblinknul mobilfónem čumpelík, co Kivu lifruje chálku.

Ačkoliv jde pro Kivu o první zkušenost s mateřstvím, o obě mlád'ata se zatím velmi dobře stará. Na přímých přenosech z výběhu teď ale lidé malá lvíčata neuvidí. Kivu si je totiž přenesla na podestu do vedlejší ubikace, kam kamera nedohlédne.

Aji když vyplázla kindošé v premiéře, je zatím Kivuša vzorová mamuša, akorát ty odlitky odtahla do šláfcimry, kde to nende zčóhnót.

Pohlaví obou mlád'at zůstane tajemstvím do veterinární prohlídky, která se dělá zhruba po dvou měsících.

Kivu dostává normálně zrádlo, jen ji dávají maso bez kostí, aby nebyly žádné zbytky a Lolek nyní kvůli bezpečnosti potomků pobývá v odděleném prostoru. Pokud obě mlád'ata přežijí kritické období, dočkají se na jaře křtu.

Eši budó mít růžový nebo modrý papuče eště taky nikdo negóme, to se promítne až za dva metry, jak na to vlítnó felčaři. Kivu tlačí normální zobku, akorát jí to hrnó bez kostí, aby nezvostaly zbytky, Lolka vypakovali do separé, aby mlad'ochům nerozčísl ofínu a eši to rósňáci dotlačijó k temu veterinárnímu špizuňku, budó na jaře křtiny.

--

Za překročení rychlosti varovný „štulec“ za ucho. V Branišovicích na Brněnsku připravují speciální systém, který každého piráta silnic pošle na výchovný retardér.

Naprostá většina řidičů, kteří projíždějí Branišovicemi na Moravský Krumlov či na Pohořelice, si s nejvyšší povolenou rychlostí hlavu neláme. Na 300 metrů dlouhém úseku, kde je povoleno jet maximálně 50 kilometrů za hodinu, dokonce radar u jednoho z projíždějících aut naměřil rychlost 124 kilometrů v hodině.

Fáreři a šoférky, nastražte ovary! Branišoviccká sajtna je fest vyštengrovaná. Ty tři kila metrů štreky durch dědinó totiž všici hrnó jak Fitipaldí, jeden bořík to dokonce smykoval kilo dve pětky, takže to tam ted' ošéfujó kamerová flignó se skrčkovó vychytávkó.

Podle měření, které si vedení obce nechalo zpracovat, projede místem několik tisíc aut v obou směrech. Proto nechá obec silnici druhé třídy vybavit speciálním kamerovým systémem.

Jeho součástí je i pohyblivý práh na silnici, který se mírně propadne pod koly příliš rychle jedoucích aut. Řidič bude mít pocit, že vjel do výmolu.

Půjde o jedno z prvních podobných zařízení v Česku, podle dodavatele ale tento systém velmi dobře funguje například ve Švédsku. Systém dokáže rozeznat například hasičské či policejní vozy a záchranku a ty nechá úsekem projet i rychleji než padesátkou.

Branišovice za zařízení, které začne fungovat už v první polovině roku, zaplatí necelé tři miliony korun. Obec má ale požádáno o dotaci z MAS Podbrněnsko.

Jak tam naklapete víc než pade za hodinu a blikna vás zmerčí, v takovém hébavým járku přes silnic to kiksne a na moment to ufachčí rigól. U Raskenů to už fachčí a pré to rozgómne aji když typlují fajci nebo švestky. Ty můžó .

Košťovat to bude tři mega, loudivé glejt o krupicu už branišovská plotna zrychtovala a dala na poštu.

No ale, jak melduju – v Branišovicách to ted' pohrnó v plný výbavě a s ořechovým obložením – naštelujte si lověny na novodurový poloosy a tlumiče!

--

Jubilejní 150. výročí MHD v Brně sice připadá až na rok 2019, dopravní podnik však už do ulic vyslal tramvaj laděnou do zlato-bílých barev, která jej má připomenout. K oslavám se chystají i další akce, Brno bylo totiž prvním městem na území nynějšího českého státu s kolejovou MHD.

Hafani a borci, haldamáš ke kilu a pade járu Šalintechny bude sice až za pár metrů, ale traťůvky v Brnisku už teďka vybrušuje goldno-vajsové šmirgl a na Novobranský pečo další betálný čochy. Brynel byl totiž prvním štatlem, kde začly žebříňáky švihat po glajzách.

Tramvají se mohou cestující projet především na lince číslo 8, mohou se s ní ale také někdy setkat na lince číslo 4, případně ji podle potřeby ji dopravní podnik nasadí i na jiné trasy.

Tótok vyladěno šalinó bud'to můžó drandit Líšňáci přes Rolu do Lískovca, nebo vám vytře augny jako čtyřka – z MonteBů, přes Čáru na Maliňák a pak durch Bronx až na Tomkáč. Eši to bude nutkavý, tak ju možná Šalintechna vtrukne aji na další lajny.

Vzorovaná podlaha má lidem připomínat dřevěnou plovoucí podlahu. Zvenku je bílá tramvaj ozdobená zlatým pruhem se vzorkem ve stylu art-deco podobný vitrážím z druhé poloviny 19. století. Ve zlatém pásu v mozaice jsou zároveň vypsány letopočty od roku 1869 až do 2019. Uvnitř jsou umístěné historické fotografie a postupně tam dopravní podnik doplní i informace k akcím, které se budou vztahovat k oslavám tohoto jubilea.

Až namarkujete ten malované vnitřek, budete gómat, že to je holzová bódna a taky só tam oldový bildny a šmirglsajtna tam bude hrnót cunty ke všem narglovém flignám. No a vajsová kastla je polepená goldnovým próžkem jak vod Jurkoviča, nebo jako ty vitrážový fenstry a když fest zapichnete čočmeny, budete kóřit, že só tam našrajbčený všecy ty jařiny, co to v Brnisku hrneme po glajzách za lupeně.

A eště štykl hantecových přirovnání

Nelze jinak, musíme se vám svěřit. Po prvotním úspěchu, kdy jsme na fb stránce fkbh vyzvali přítomné, aby se svěřili s nejpoužívanějšími přirovnáními z hlediska národnostního (Čičan ze zákopu, kaltna jak v eskymácký tělocvičně) se sešlo i několik takových, která by rozhodně zapadnout neměla a do tohoto světoběžnického dílu naší jazykové dílničky se nevešla.

Motá se jak polární vydra pod splavem...

Hulí jak nezbedné ruské kotel...

Puká jak německé sádrové ježek

Lže jak české Zápotocké

Má funkcí jak japonská kalkulačka

Blódí jak Amík ve vinohradě

Otrávené jak malajské šíp

Zima jak v Čeljabinsku na roli

Mnohem víc hantecových přirovnání se ale tamtéž sešlo takových, která nerezonují tu národnostní otázku, leč ani ta nesmí upadnout v zapomnění. Tady jsou:

Notoricky známé jsou samozřejmě

Čučíš jak tele na nový vrata, čerstvě vyoraná myš, sůva

z heršpických nudlí

Stojíš jak svaté za dědinó

A ačkoli z důvodu zachování zdání o naší slušné výchově nemohou ani zdaleka odeznít všechna přirovnání, tady jsou ta další:

Čučíš jak péro z divanu.

Stojíš tady jak špatně vyřezané svaté

Hulákáš jak hotař
Nese se jak pětikačka kolem banky
Rozškubnu tě jak daňový upomínku
Čučíš jak bacil do apatyky, kohót do drogerky, vrana do kosti,
pečené mikuláš, husa do flašky

Zvířátka:

Čučíš jak žaba z kyšky
Má ranu jak špatně trefená sviňa
Chodí jak srnka po obrně
Krótí auglama jak krava proti kopcu.
Voprsklé jak lázeňská veverka
Je blbé jak Raskenova kráva
Třepeš se jak drahé čokl
Chytré jak čtyry dni staré pes
Zmatené jak Goro před Tokiem
Nadržené jak polární motýl
Sciplé jak mucha pošplíchaná biolitem

A další:

Rychna, že by zdechl aji Azurit
Spocená jak vrata od chlíva
Zhnilé jak vandrák v červencu
Štinkčí jak kužkařovo kolo.
Mám šlajsnu jak zasypané havíř.
Je vorvané jak vatař po rozvodu
Culíš se jak gelcnový kolco
Děláš machra a fenstry máš na hnůj
Děláš machra a pod trenkama seš nahé
Lochčíš se jak hrbaté, když padá ze schodů
Voražené jak pětikačka
Zlomené jak vidle

Motal se jak vítr v bedně, nudle v bandasce
Má vypleščený augle jak micoň po třetí raně.
Protivné jak drobky v betli
Líce jak šuspajtl (*zloděj bot*)
Su vysosnuté jak žumpa
Votrávené jak Vávrovo kafe
Namotané jak špulka
Má čuňu jak rozšláplý vitelo